

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA**

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Članak 1.

U Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima (Narodne novine, br. 167/03, 79/07, 80/11, 125/11, 141/13 i 127/14), u članku 1.a iza podstavka 11. točka se zamjenjuje zarezom te se dodaje podstavak 12. koji glasi:

"- Direktiva 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu (SL L 84, 20.3.2014.).".

Članak 2.

U članku 13. stavku 3. dodaje se druga rečenica koja glasi: "Naknada se određuje kao cijena korištenja u privatnopravnom odnosu.".

Članak 3.

U članku 32. iza stavka 5. dodaju se novi stavci 6. i 7. koji glase:

"(6) Obveza plaćanja naknade iz stavka 1. ovoga članka nastaje i onda kad su uređaji i nosači iz stavka 5. ovoga članka uneseni u Republiku Hrvatsku iz druge države članice Europske unije.

(7) Obveza plaćanja odgovarajuće naknade ne nastaje ukoliko se novi uređaji za tonsko i vizualno snimanje, novi prazni nosači zvuka, slike ili teksta te novi uređaji za fotokopiranje iznose ili izvoze iz Republike Hrvatske."

Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 8. i 9.

Dosadašnji stavak 8. koji postaje stavak 10. mijenja se i glasi:

„(10) Odgovarajuća naknada iz ovog članka je pravična naknada, pri čemu se kod određivanja iznosa odgovarajuće naknade, pored načela za određivanje visine cijene korištenja predmeta zaštite iz članka 165. stavka 1. ovoga Zakona, uzima u obzir vjerojatna šteta koja autoru nastaje kada se njegovo djelo bez njegovog odobrenja reproducira za privatno ili drugo vlastito korištenje, primjena tehničkih mjera zaštite pristupa korištenju djela ili drugog predmeta zaštite, te druge okolnosti koje mogu biti od utjecaja na pravilno odmjeravanje oblika i iznosa odgovarajuće naknade. Odgovarajuća naknada ne smije nerazumno opteretiti poslovanje proizvođača i uvoznika iz stavka 4. ovoga članka te se kod određivanja iznosa odgovarajuće naknade u obzir mora uzeti cijena tehničkih uređaja i praznih nosača zvuka, slike ili teksta kao i druge relevantne tržišne okolnosti. Prije pokretanja postupka donošenja cjenika iz članka 162. ovog Zakona za nove tehničke uređaje i prazne nosače zvuka, slike ili teksta, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je provesti istraživanje stvarnog korištenja tih tehničkih uređaja i praznih nosača zvuka, slike ili teksta za reproduciranje

predmeta zaštite, a rezultati kojeg će se uzeti u obzir pri određivanju iznosa odgovarajuće naknade. Rezultati takvog istraživanja biti će javno objavljeni na internetskoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.“.

Iza stavka 10. dodaju se stavci 11. i 12. koji glase:

„(11) Sve organizacije za kolektivno ostvarivanje koje ostvaruju prava na naknadu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dužne su pisanim ugovorom ovlastiti jednu od njih da poslove ostvarivanja prava na naknadu na istovrsnim tehničkim uređajima i nosačima zvuka, slike ili teksta iz stavaka 1. i 2. ovoga članka obavlja u ime i za račun drugih koje sudjeluju u tom ugovoru ili u svoje ime, a za račun tih drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Ako se nakon sklapanja pisanog ugovora između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pojavi neka nova organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ostvaruje prava na naknadu na istovrsne tehničke uređaje i nosače zvuka, slike ili teksta, ona je dužna pod istim uvjetima pristupiti postojećem ugovoru između organizacija. Obveza na dostavu podataka iz članka 161. ovoga zakona postoji samo u odnosu na onu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja obavlja poslove ostvarivanja za druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Obveza iz ovoga stavka o zaključenju ugovora kojim organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imenuju jednu organizaciju za ostvarivanje njihovih prava, kao i o dostavi podataka samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava, ne primjenjuje se ako za odbijanje sklapanja takvog ugovora postoje opravdani razlozi koji moraju biti odgovarajuće obrazloženi.

(12) Do dovršenja postupka utvrđivanja cjenika o iznosima naknade iz stavka 1. ovoga članka po odredbama iz članka 162. ovoga Zakona, naknada se plaća prema postojećem cjeniku. Iznimno od članka 162. stavka 7. ovoga Zakona, ako postojeći cjenik ne obuhvaća pojedini tehnički uređaj ili nosač zvuka, slike ili teksta, do dovršenja postupka utvrđivanja cjenika po odredbama iz članka 162. ovoga Zakona, korisnik plaća nesporni iznos naknade iz prijedloga cjenika a za sporni iznos organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može od korisnika zatražiti da dade odgovarajuće kvalitetno osiguranje plaćanja, koje je korisnik dužan dati u roku kojeg odredi organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Ako korisnik na zahtjev organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne dade traženo kvalitetno osiguranje plaćanja spornog iznosa naknade u ostavljenom roku, korisnik je dužan platiti akontaciju prema prijedlogu cjenika.“.

Članak 4.

Iznad naslova članka 154. dodaje se naziv poglavlja:

"Poglavlje 1. OPĆE ODREDBE".

Članak 5.

Članak 154. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

"DEFINICIJE POJMOVA

Članak 154.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

- a) "ostvarivanje autorskog prava odnosno srodnih prava" obuhvaća osobito:

- davanje odobrenja za korištenje predmeta zaštite autorskog prava odnosno srodnih prava (predmeti zaštite), osim kada odobrenje po odredbama ovoga Zakona nije potrebno,
 - naplate cijene za korištenje predmeta zaštite, ako se koriste uz plaćanje naknade izražene kao cijene korištenja,
 - raspodjele naplaćenog prihoda od prava nositeljima prava,
 - nadzora nad korištenjem predmeta zaštite,
 - pokretanja i vođenja postupaka zaštite u slučaju povrede prava koja se ostvaruju;
- b) "organizacija za kolektivno ostvarivanje prava" je organizacija koja je na temelju zakona, punomoći ili ugovora ovlaštena ostvarivati autorska ili srodna prava za dva ili više nositelja prava neovisno o tome djeluje li u svoje ime ili u ime nositelja prava, za njihovu zajedničku korist, kojoj je to jedina ili glavna svrha i koja:
- pripada ili je pod kontrolom svojih članova i
 - ustrojena je na neprofitnoj osnovi;
- c) "specijalizirana pravna osoba za ostvarivanje autorskog prava i srodnih prava" je trgovačko društvo ili druga pravna osoba koja kao svoju glavnu djelatnost ima individualno ostvarivanje autorskog i srodnih prava i ima zaposlenu barem jednu osobu sa završenim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem pravne struke;
- d) "neovisni upravljački subjekt" je svaka organizacija koja je na temelju zakona ili ugovora ovlaštena ostvarivati autorska ili srodna prava za dva ili više nositelja prava neovisno o tome djeluje li u svoje ime ili u ime nositelja prava, za njihovu zajedničku korist, kojoj je to jedina ili glavna svrha i koja:
- ni u cijelosti niti u dijelu ne pripada svojim članovima, niti je pod njihovom kontrolom, bilo direktno ili indirektno, i
 - ustrojena je na profitnoj osnovi,
- pri čemu se producenti, organizacije za radiodifuziju i izdavači koji ostvaruju vlastita prava kao i prava drugih nositelja prava prenesena pojedinačnim sporazumima te djeluju u vlastitom interesu, ne smatraju neovisnim upravljačkim subjektima, kao niti menadžeri i agenti nositelja prava koji djeluju kao posrednici i zastupaju nositelje prava u njihovim odnosima s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava;
- e) "nositelj prava" je svaka osoba ili subjekt, različit od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, koji je nositelj autorskog ili srodnog prava, ili koji je na temelju ugovora o iskorištavanju prava ili zakona ovlašten ubirati dio prihoda od prava;
- f) "član" je nositelj prava ili subjekt koji zastupa nositelje prava (uključujući druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i udruženja nositelja prava), koji ispunjava uvjete članstva u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i koji je primljen u njeno članstvo;
- g) "statut" je temeljni opći akt koji sadrži pravila o ustrojstvu i djelovanju organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u smislu propisa kojim se uređuju statusna pitanja pravnih osoba;
- h) "opća skupština članova" je tijelo organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u kojem članovi sudjeluju i ostvaruju svoje glasačko pravo, neovisno o pravnom obliku organizacije za kolektivno ostvarivanje prava;
- i) "član odbora" je:
- svaki član upravnog odbora u slučaju kad je zakonom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava propisana jedinstvena uprava;
 - svaki član upravnog i nadzornog odbora u slučaju kad je zakonom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje propisana dvojna uprava;

- j) "prihod od prava" je prihod koji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ostvari za račun nositelja prava, bez obzira proizlazi li od isključivog prava ili prava na naknadu;
- k) "trošak ostvarivanja" je iznos kojeg u svrhu pokrića troškova ostvarivanja autorskog ili srodnih prava organizacija za kolektivno ostvarivanje prava naplati, odbije ili kompenzira od prihoda od prava ili od bilo kojeg drugog prihoda koji ostvari ulaganjem prihoda od prava;
- l) "sporazum o zastupanju" je svaki sporazum između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojim jedna organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlašćuje drugu da ostvaruje prava koja ona zastupa, uključujući i sporazum zaključen prema člancima 168.k i 168.l ovoga Zakona;
- m) "korisnik" je svaka osoba ili subjekt koji poduzima radnje za koje je potrebno odobrenje nositelja prava ili plaćanje naknade izražene kao cijene korištenja, a koja nije potrošač;
- n) "repertoar" je skup autorskih djela ili predmeta srodnih prava za koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ostvaruje prava;
- o) "multiteritorijalno odobrenje" je odobrenje za korištenje koje se odnosi na teritorij više od jedne države članice Europske unije;
- p) "internetska prava na glazbenim djelima" su autorska prava na glazbenim djelima iz članaka 19. i 21. uključujući pravo iz članka 30. ovoga Zakona, a koja je potrebno urediti pri pružanju usluga na internetu."

Članak 6.

U članku 155. stavku 2. riječi: "udruga iz članka 157. ovoga Zakona" zamjenjuju se riječima: "organizacija za kolektivno ostvarivanje prava".

Stavak 3. briše se.

Članak 7.

U članku 156. dodaje se novi stavak 1. koji glasi:

"(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je postupati u najboljem interesu nositelja prava čija prava zastupa. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nositeljima prava ne smije nametati obveze koje nisu objektivno nužne za zaštitu njihovih prava i interesa te za učinkovito upravljanje njihovim pravima."

U dosadašnjem stavku 1. koji postaje stavak 2. iza riječi: "obuhvaćati" briše se riječ: "sljedeće" i dodaju riječi: "osobito sljedeća prava".

U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 3. riječi: "stavka 1." zamjenjuju se riječima "stavka 2.", a riječ: "udruge" zamjenjuje se riječju: "organizacije".

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. broj: "2" zamjenjuje se brojem: "3", a riječi "autorskog prava i srodnih" brišu se.

Članak 8.

Članak 157. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

**"PRETPOSTAVKE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA OD STRANE
ORGANIZACIJA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA**

Članak 157.

- (1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ima za obavljanje takve djelatnosti odobrenje Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Zavod).
- (2) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka Zavod na zahtjev izdaje udruzi ili drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja zadovoljava sljedeće uvjete:
- a) ima sjedište ili poslovni nastan u Europskoj uniji,
 - b) ima odgovarajuće materijalne i ljudske resurse za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja, pri čemu minimalne resurse predstavljaju odgovarajući poslovni prostor, oprema i stručna služba s najmanje jednom zaposlenom osobom sa završenim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem pravne struke, i
 - c) kolektivno ostvarivanje prava obavlja kao jedinu ili glavnu djelatnost.
- (3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ostvaruje prava u svoje ime ili u ime nositelja prava, a za račun nositelja prava.
- (4) Za kolektivno ostvarivanje prava Zavod može izdati odobrenje samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava za pojedinu vrstu prava i pojedinu kategoriju nositelja prava, uzevši u obzir broj članova na temelju dobivenih punomoći, broj ugovora o uzajamnom zastupanju s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u drugim državama kao i druge okolnosti koje upućuju da bi ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava najučinkovitije obavljala poslove kolektivnog ostvarivanja prava.
- (5) Za organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 4. ovoga članka predmnijeva se da ima punomoći za obavljanje poslova ostvarivanja prava za koje je ovlaštena za sve domaće i strane nositelje takvih prava, osim onog nositelja prava koji je izričito u pisanom obliku obavijestio organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njegova prava.
- (6) Protiv rješenja Zavoda donesenog u postupku izdavanja odobrenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (7) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je na zahtjev korisnika obavijestiti ga o nositeljima prava čija prava ne ostvaruje na temelju obavijesti iz stavka 5. ovoga članka."

Članak 9.

Članak 158. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

"POVJERAVANJE OSTVARIVANJA PRAVA I UZAJAMNO ZASTUPANJE

Članak 158.

- (1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može ostvarivati jednu, dvije ili više vrsta prava koja se, u pravilu, odnose na pojedinu vrstu nositelja prava.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može povjeriti drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava obavljanje određenih provedbenih poslova ostvarivanja prava pisanim ugovorom. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je povjereno obavljanje poslova ostvarivanja prava te poslove obavlja u ime i za račun organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja joj je povjerila obavljanje poslova ili u svoje ime, a za račun organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja joj je povjerila obavljanje poslova.

(3) Obavljanje određenih administrativnih, tehničkih ili pomoćnih poslova (primjerice izdavanja računa korisnicima ili raspodjele pripadajućih iznosa među nositeljima prava) organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može pisanim ugovorom povjeriti da pod njezinim nadzorom te poslove obavlja druga fizička ili pravna osoba. Takav ugovor nema utjecaja na dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na ispunjavanje svih obveza sukladno ovom Zakonu.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava osnovana po ovome Zakonu može s drugom takvom organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava osnovanom po zakonu neke druge države članice Europske unije ili po zakonu bilo koje druge države radi ostvarivanja iste vrste prava, sklopiti ugovor o uzajamnom zastupanju. U tome slučaju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne smije diskriminirati nositelje prava čijim pravima upravlja, posebno u odnosu na primjenjive tarife, trošak ostvarivanja te uvjete naplate prihoda od prava i raspodjele pripadajućih iznosa nositeljima prava."

Članak 10.

Iznad naslova članka 159. dodaje se naziv poglavlja:

"Poglavlje 2. ODNOS ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE
PRAVA I NOSITELJA PRAVA"

Članak 11.

Članak 159. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

"PRAVA NOSITELJA PRAVA"

Članak 159.

(1) Nositelj prava ima pravo po svom izboru odabrati i ovlastiti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava u bilo kojoj državi članici Europske unije da upravlja onim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava koje sam odabere, za države koje sam odabere, neovisno o tome koje države članice Europske unije je državljanin i u kojoj ima boravište ili poslovni nastan. Odabrana organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj dužna je prihvatiti upravljanje takvim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava kad je takvo upravljanje obuhvaćeno područjem njene djelatnosti, osim ako ima objektivne razloge odbiti takvu ovlast.

(2) Nositelj prava ima pravo izdavati odobrenja za nekomercijalno korištenje bilo kojih prava, kategorija prava ili vrsta djela te drugih sadržaja po svom izboru, a organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositeljima prava čija prava ostvaruje objaviti uvjete pod kojima

nositelji mogu izdavati odobrenja za nekomercijalno korištenje svojih djela ili predmeta srodnih prava čije upravljanje su prepustili toj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. Nekomercijalnim korištenjem smatra se ono korištenje u kojem se ni neposredno niti posredno ne ostvaruje gospodarska ili ekonomska korist.

(3) Nositelj prava može otkazati ovlaštenje za upravljanje koje je dao organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u cijelosti ili u odnosu na pojedino pravo, kategoriju prava ili vrstu djela ili predmeta srodnih prava koje sam odabere, za državna područja koja sam odabere, uz otkazni rok ne duži od 6 mjeseci, bez obzira je li istodobno takvo ovlaštenje za upravljanje dao drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odlučiti da takav otkaz proizvodi učinke nakon završetka financijske godine.

(4) Nositelj prava pridržava sva prava prema organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u odnosu na korištenja koja su se ostvarila i odobrenja za korištenje koja je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava izdala prije učinaka otkaza iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Svako ovlaštenje za upravljanje pravima i otkaz takvog ovlaštenja moraju biti u pisanom obliku, uz navođenje pojedinih prava, kategorija prava ili vrsta djela ili predmeta srodnih prava na koja se odnosi.

(6) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u svojem statutu i/ili pravilima o članstvu utvrditi da nositelji prava imaju barem prava iz ovoga članka, objaviti to na svojoj internetskoj stranici te nositelje prava o tim pravima obavijestiti prije davanja ovlasti za upravljanje."

Članak 12.

Iza članka 159. dodaju se članci 159.a i 159.b i naslovi iznad njih, poglavlje 3. sa člancima 159.c, 159.d i 159.e. i naslovima iznad njih, koji glase:

"PRAVILA O ČLANSTVU U ORGANIZACIJI ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 159.a

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je kao članove prihvatiti sve nositelje prava, subjekte koji zastupaju nositelje prava, uključujući i druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i udruženja nositelja prava, koji ispunjavaju pretpostavke za članstvo utemeljene na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima. Pretpostavke za članstvo organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je uvrstiti u svoj statut ili drugi akt kojim se utvrđuju uvjeti članstva i javno ih objaviti. Odluka organizacije za kolektivno ostvarivanje prava o odbijanju zahtjeva za članstvo mora biti jasno obrazložena.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u svojem statutu utvrditi odgovarajuće i učinkovite mehanizme sudjelovanja svojih članova u postupcima donošenja odluka. Pri tome zastupljenost različitih kategorija članova mora biti poštena i uravnotežena.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je osigurati da njeni članovi mogu s njom komunicirati elektroničkim putem, uključujući i u svrhu ostvarivanja svojih članskih prava.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je voditi evidenciju o svojim članovima i redovito ju ažurirati.

PRAVILA O NOSITELJIMA PRAVA KOJI NISU ČLANOVI ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 159.b

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je sva prava koja pripadaju njezinim članovima na odgovarajući način primijeniti i na nositelje prava koje zastupa na temelju presumirane punomoći te na nositelje prava koji nisu njeni članovi ali ih zastupa na temelju ugovornog odnosa, osim prava koja se odnose na upravljanje i odlučivanje u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.

Poglavlje 3. UNUTARNJE USTROJSTVO ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

OPĆA SKUPŠTINA ČLANOVA ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 159.c

(1) Opća skupština članova saziva se najmanje jednom godišnje.

(2) Opća skupština članova ima najmanje sljedeće ovlasti:

- donosi statut, njegove izmjene i dopune te odlučuje o pretpostavkama za članstvo u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ako one nisu propisane statutom;
- imenuje i razrješuje članove odbora, ocjenjuje općenito njihov rad i odobrava njihove naknade i druge pogodnosti kao što su novčane i nenovčane pogodnosti, izdvajanja u dobrovoljne mirovinske fondove, pravo na nagrade i otpremnine;
- donosi opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava;
- donosi opća pravila o korištenju neraspodjeljivih iznosa te odlučuje o korištenju neraspodjeljivih iznosa, isključivo u svrhu ostvarivanja socijalnih, kulturnih i obrazovnih aktivnosti na korist nositelja prava;
- donosi opća pravila o ulaganju prihoda od prava i drugih prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava;
- donosi opća pravila o odbicima od prihoda od prava i od prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava;
- donosi pravila o upravljanju rizikom;
- odobrava kupnju, prodaju ili zalaganje nekretnina u vlasništvu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava;
- odobrava spajanja i udruživanja s drugim subjektima, osnivanje podružnica, preuzimanje drugih subjekata ili dionica ili udjela u drugim subjektima;
- odobrava uzimanje ili davanje zajmova i osiguranja zajmova.

(3) U organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u kojoj postoji sustav dvojne uprave opća skupština članova ne odlučuje o imenovanju i razrješenju članova upravnog odbora niti odobrava njihove naknade i druge pogodnosti ako je za obavljanje tih ovlasti nadležan nadzorni odbor.

(4) Opća skupština članova može statutom ili posebnom odlukom svoje ovlasti iz stavka 2. podstavaka 7. do 10. ovoga članka prenijeti na tijelo koje obavlja nadzornu funkciju nad upravljanjem organizacijom za kolektivno ostvarivanje.

(5) Opća skupština članova ovlaštena je nadzirati rad organizacije za kolektivno ostvarivanje prava osobito time što:

- odlučuje o imenovanju i razrješenju revizora i
- odobrava godišnje izvješće o transparentnosti iz članka 168.d ovoga Zakona.

(6) Svi članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imaju pravo sudjelovati i glasovati na općoj skupštini članova. Pod uvjetom da to primjenjuje pošteno i razmjerno, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može u svojem statutu ili pravilima o članstvu ograničiti pravo sudjelovanja i glasovanja članova na temelju jednog ili oba sljedeća kriterija:

- trajanje članstva,
- iznosi naknada koje je član primio ili ostvario.

(7) Svaki član organizacije za kolektivno ostvarivanje prava može posebnom punomoći ovjerenom kod javnog bilježnika imenovati bilo koju fizičku ili pravnu osobu kao svojeg opunomoćenika ovlaštenog da umjesto njega sudjeluje i glasuje na općoj skupštini u njegovo ime, pod uvjetom da takvo imenovanje ne dovodi do sukoba interesa (primjerice u slučaju kad član i opunomoćenik pripadaju različitim kategorijama nositelja prava unutar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava). Imenovanje opunomoćenika vrijedi samo za jednu opću skupštinu. Opunomoćenik ima na općoj skupštini članova za koju je imenovan sva prava kao i član koji ga je imenovao te je dužan na općoj skupštini sudjelovati i glasovati u skladu s uputama koje je dobio od člana koji ga je imenovao, a koje su sadržane u punomoći. Statutom ili drugim aktom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava mogu se pobliže odrediti ograničenja u vezi s imenovanjem opunomoćenika i ostvarivanjem prava glasovanja članova koje predstavljaju.

(8) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može u svojem statutu utvrditi da ovlasti opće skupštine članova može izvršavati skupština predstavnika izabranih najmanje jednom u četiri godine na općoj skupštini članova, pod uvjetom da je:

- osigurano odgovarajuće i učinkovito sudjelovanje članova u postupcima donošenja odluka i
- zastupljenost različitih kategorija članova u skupštini predstavnika poštena i uravnotežena.

(9) Stavci 1. do 7. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se na skupštinu predstavnika iz stavka 8. ovoga članka.

(10) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava zbog svojeg pravnog oblika nema opću skupštinu članova, ovlasti opće skupštine članova izvršava tijelo koje obavlja nadzornu funkciju iz članka 159.d ovoga Zakona. U tom slučaju odredbe iz ovoga članka, osim stavaka 3. i 4. ovoga članka, na odgovarajući način primjenjuju se na tijelo koje obavlja nadzornu funkciju.

(11) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima kao članove samo subjekte koji zastupaju nositelje prava, sve ili neke ovlasti opće skupštine članova iz ovoga članka može svojim statutom prenijeti na opću skupštinu članova tih subjekata. U tom slučaju odredbe iz ovoga članka, osim stavaka 8. do 10., na odgovarajući način primjenjuju se na opću skupštinu članova tih subjekata.

NADZORNA FUNKCIJA

Članak 159.d

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je imati tijelo koje obavlja nadzornu funkciju za trajno praćenje aktivnosti i izvršavanje zadaća osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(2) U tijelu koje obavlja nadzornu funkciju moraju biti pošteno i razmjerno zastupljene različite kategorije članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Svaki član tijela koje obavlja nadzornu funkciju dužan je općoj skupštini članova dati izjavu o sukobu interesa koja sadrži podatke propisane u članku 159.e stavku 3. ovoga Zakona.

(4) Tijelo koje obavlja nadzornu funkciju sastaje se redovito i ima barem sljedeće ovlasti:

- ovlasti koje mu je povjerila opća skupština članova, uključujući ovlasti u okviru članka 159.c stavka 2. podstavka 2. i stavka 4. ovoga Zakona i
- praćenje aktivnosti i izvršavanje obveza osoba iz članka 159.e ovoga Zakona, uključujući provedbu odluka opće skupštine članova, a posebno općih pravila iz članka 159.c stavka 2. podstavaka 3. do 6. ovoga Zakona.

(5) Tijelo koje obavlja nadzornu funkciju barem jednom godišnje izvještava opću skupštinu članova o izvršavanju svojih ovlasti.

OBVEZE OSOBA KOJE UPRAVLJAJU POSLOVANJEM ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 159.e

(1) Osobe koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava dužne su to činiti s povećanom pažnjom, na razborit i odgovarajući način, koristeći se najboljim administrativnim i računovodstvenim postupcima te mehanizmima unutarnje kontrole.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u svoje poslovanje uvesti i primjenjivati postupke za sprječavanje nastanka sukoba interesa. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je utvrditi i razotkriti svaki stvarni ili mogući sukob interesa, njime upravljati i nadzirati ga ako ga nije moguće izbjeći te spriječiti da on negativno utječe na zajedničke interese nositelja prava koje zastupa.

(3) Postupci iz stavka 2. ovoga članka uključuju obvezu svake od osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da općoj skupštini članova dade pojedinačnu izjavu koja sadrži sljedeće podatke:

- svaku korist koju ima od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava;
- sve naknade primljene u prethodnoj financijskoj godini od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, uključujući u obliku mirovinskog osiguranja, davanja u naravi i druge oblike povlastica;
- sve iznose koje je kao nositelj prava primila od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u prethodnoj financijskoj godini i
- izjavu o svakom stvarnom ili mogućem sukobu između bilo kakvih osobnih interesa i interesa organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili između bilo kakvih obveza prema organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i dužnosti prema bilo kojoj drugoj fizičkoj ili pravnoj osobi.

Članak 13.

Iznad članka 160. dodaje se naziv „Poglavlje 4. ODNOS S KORISNICIMA PREDMETA ZAŠTITE“, a članak 160. mijenja se i glasi:

"(1) Prije početka korištenja predmeta zaštite, pravna odnosno fizička osoba dužna je podnijeti zahtjev za odobrenje korištenja određene vrste predmeta zaštite odgovarajućoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. U zahtjevu se navodi vrsta i okolnosti korištenja (kao što su način, prostor i vrijeme korištenja te ostali podaci o kojima ovisi visina naknade).

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku odgovoriti na zahtjev za odobrenje korištenja, navodeći osobito podatke koji su potrebni da bi mogla izdati odobrenje. Po primitku svih relevantnih podataka organizacija je dužna korisniku izdati odobrenje ili obrazložiti zašto nije u mogućnosti izdati odobrenje. Odobrenje mora sadržavati oznaku vrsta prava na koje se odobrenje odnosi, uvjete korištenja s obzirom na način, prostor i vrijeme korištenja te visinu naknade za korištenje, ako je korištenje uz naknadu. Uvjeti iz odobrenja za korištenje moraju biti utemeljeni na objektivnim i nediskriminirajućim kriterijima.

(3) Korisnik je dužan bez odlaganja obavijestiti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava o svakoj promjeni okolnosti korištenja ili o samom prestanku korištenja, radi odgovarajuće izmjene uvjeta pod kojima je odobrenje dano, odnosno radi povlačenja odobrenja.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je omogućiti korisnicima da zahtjev za odobrenje korištenja i svu komunikaciju u svezi s odobrenjem obavljaju elektroničkim putem.

(5) Pravna ili fizička osoba koja omogući korištenje svog prostora drugoj osobi koja u tom prostoru koristi predmete zaštite, dužna je provjeriti ima li ta druga osoba odgovarajuće odobrenje za korištenje predmeta zaštite. Ako pravna ili fizička osoba omogući korištenje svog prostora osobi koja nema odgovarajuće odobrenje za korištenje predmeta zaštite, a znala je ili je morala znati da će se u tom prostoru koristiti predmeti zaštite, solidarno odgovara za isplatu odgovarajuće naknade za korištenje predmeta zaštite."

Članak 14.

Članak 161. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

"OBVEZE KORISNIKA**Članak 161.**

(1) Korisnici su dužni organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava dati relevantne podatke kojima raspolažu a koji su potrebni za naplatu prihoda od prava i/ili raspodjelu iznosa dugovanih nositeljima prava, u ugovorenom ili prethodno određenom roku te u ugovorenom ili prethodno određenom obliku. Kad odlučuju o obliku u kojem će se dati potrebni podaci, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici dužni su uzeti u obzir, koliko je to moguće, standarde koji se dobrovoljno primjenjuju u odnosnom području (dobrovoljne industrijske standarde).

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava je dužna, kad je to moguće, omogućiti korisnicima da podatke iz stavka 1. ovoga članka dostavljaju elektroničkim putem.

(3) U slučaju nedostatno dobivenih podataka odnosno neovlaštenog korištenja predmeta zaštite nadležna tijela državne uprave odnosno fizičke i pravne osobe koje raspolažu takvim podacima dostavit će organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava, na njezin upit, podatke koji se odnose na ostvarivanje prava iz ovoga Zakona, osim u slučaju kada bi takva dostava podataka bila protivna posebnim propisima."

Članak 15.

Članak 162. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

"CIJENA KORIŠTENJA PREDMETA ZAŠTITE**Članak 162.**

(1) Cijena korištenja i drugi uvjeti korištenja predmeta zaštite utvrđuju se prvenstveno ugovorom između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika predmeta zaštite ili ugovorom između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i komore korisnika predmeta zaštite. U slučaju da korisnici nisu organizirani putem komore ili iz okolnosti proizlazi da će interesi korisnika biti bolje zastupani putem nekog drugog udruženja korisnika predmeta zaštite, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može sklopiti ugovor s drugim udruženjem korisnika. Pregovore o sklapanju takvih ugovora organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici odnosno njihove komore ili udruženja dužni su voditi u dobroj vjeri te jedni drugima dostaviti sve podatke potrebne za postizanje dogovora.

(2) Ako cijena korištenja nije određena sukladno stavku 1. ovoga članka, plaća se prema cjeniku organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je prije utvrđivanja cjenika iz stavka 2. ovoga članka zatražiti očitovanje o prijedlogu cjenika od komore ili drugog udruženja korisnika.

(4) Ako komora ili drugo udruženje korisnika ne dostavi pisano očitovanje organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u roku od 30 dana od dana dostave prijedloga cjenika, smatrat će se da se ne protivi prijedlogu cjenika.

(5) Ako komora ili drugo udruženje korisnika u pisanom očitovanju ne prihvati u cijelosti ili djelomice cjenik, može se s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava sporazumjeti o postupku arbitraže radi utvrđivanja predmetnog cjenika, najkasnije u roku od 60 dana od dana primitka prijedloga cjenika. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici mogu i unaprijed sklopiti arbitražni sporazum kojim utvrđuju da će svaki spor u postupku donošenja cjenika riješiti pred arbitražom. Arbitraža se provodi u skladu s odredbama iz članka 162.a ovoga Zakona.

(6) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i komora ili drugo udruženje korisnika ne sklope sporazum o arbitraži u roku iz stavka 5. ovoga članka, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava zatražit će u daljnjem roku od 15 dana mišljenje Vijeća stručnjaka za naknade na području autorskog prava i srodnih prava (u daljnjem tekstu: Vijeće stručnjaka) o predmetu neslaganja. Vijeće stručnjaka dat će svoje mišljenje u roku od 60 dana od dana primitka zahtjeva. Vijeće stručnjaka može zbog opravdanih razloga produžiti rok za donošenje mišljenja za još najviše 30 dana, o čemu je dužno obavijestiti stranke u postupku davanja mišljenja prije isteka prvog roka od 60 dana.

(7) Do dovršetka postupka utvrđivanja cjenika sukladno odredbama iz stavaka 3., 4. i 5. ovoga članka, cijena se plaća prema postojećem cjeniku, a ako postojeći cjenik ne obuhvaća pojedinu vrstu korištenja predmeta zaštite, kao akontacija prema prijedlogu cjenika.

(8) Mišljenje Vijeća stručnjaka iz stavka 6. ovoga članka sadržava ocjenu o tome obuhvaća li cjenik organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ona prava za koja ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima odobrenje Zavoda i mišljenje je li cijena određena u skladu s načelima iz članka 165. ovoga Zakona. Ako Vijeće stručnjaka ne donese mišljenje u roku iz stavka 6. ovoga članka, smatra se da je suglasno s prijedlogom cjenika.

(9) Nakon dovršetka postupka utvrđivanja cjenika po odredbama iz ovoga članka, cjenik se, sukladno članku 168.c ovoga Zakona, objavljuje na internetskoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, i primjenjuje se na sve korisnike koji koriste predmete zaštite na način koji je određen cjenikom, počevši od dana pokretanja postupka utvrđivanja cjenika sukladno odredbama iz stavka 3. ovoga članka."

Članak 16.

Iza članka 162. dodaje se članak 162.a i naslov iznad njega koji glase:

"UTVRĐIVANJE CJENIKA PRED ARBITRAŽNIM SUDOM

Članak 162.a

(1) U skladu s odredbama iz članka 162. stavka 5. ovoga Zakona stranke mogu sklopiti sporazum da se njihov spor o cjeniku konačno riješi arbitražom u skladu s važećim Pravilnikom o arbitraži pri Stalnom arbitražnom sudištu Hrvatske gospodarske komore (Zagrebačka pravila), ako ovim Zakonom nije određeno drukčije.

(2) Arbitraža o cjeniku vodi se po odredbama o ubrzanom arbitražnom postupku u smislu Zagrebačkih pravila iz stavka 1. ovoga članka, bez obzira na to koja je vrijednost predmeta spora te ostalim primjenjivim odredbama Zagrebačkih pravila. Ubrzani postupak arbitraže o cjeniku može u pravilu trajati najduže 3 mjeseca, računajući od dana kada je konstituiran

arbitražni sud u skladu s odredbama članka 164.a ovoga Zakona. Rokove iz Zagrebačkih pravila koji se odnose na ubrzani arbitražni postupak u kojima stranke mogu poduzeti određene radnje arbitražni sud može skratiti, ako ocijeni da je to u interesu učinkovitosti postupka, a pri tome se poštuje načelo jednakog postupanja sa strankama.

(3) Ako prijedlog cjenika daju dvije ili više organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, one se u arbitražnom postupku sve zajedno smatraju jednom strankom. Ako interese korisnika na koje se primjenjuje cjenik koji je predmet arbitražnog postupka zastupa više komora i/ili drugih udruženja korisnika, oni se svi smatraju jednom strankom u arbitražnom postupku.

(4) Arbitražnim pravorijekom utvrđuje se cjenik organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u skladu s načelima iz članka 165. ovoga Zakona.

(5) Cjenik utvrđen pravorijekom iz stavka 4. ovoga članka se, sukladno članku 168.c ovoga Zakona, objavljuje na internetskoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na koju se cjenik odnosi i primjenjuje se na sve korisnike koji koriste predmete zaštite na način koji je određen cjenikom, počevši od dana pokretanja postupka utvrđivanja cjenika sukladno odredbama članka 162. stavka 3. ovoga Zakona."

Članak 17.

Iza članka 164. dodaje se članak 164.a i naslov iznad njega koji glase:

"SASTAV I RAD ARBITRAŽNOG SUDA

Članak 164.a

Arbitražni sud ima 3 arbitra koji se imenuju s Liste arbitara u postupcima bez međunarodnog obilježja pred Stalnim arbitražnim sudištem pri Hrvatskoj gospodarskoj komori i moraju biti stručni u području autorskog prava i srodnih prava. Predsjednik arbitražnog suda mora biti sudac ili bivši sudac Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske. Svaka stranka imenuje po jednog arbitra u arbitražnom sporazumu iz članka 162. stavka 5. ovoga Zakona. Tako imenovani arbitri imenovat će predsjednika arbitražnog suda najkasnije u roku od 15 dana od dana sklapanja arbitražnog sporazuma. Ako se arbitri koje su imenovale stranke ne mogu sporazumjeti o predsjedniku arbitražnog suda, njega će imenovati predsjednik Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori."

Članak 18.

Članak 165. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

"NAČELA ZA ODREĐIVANJE VISINE CIJENE KORIŠTENJA PREDMETA ZAŠTITE

Članak 165.

(1) Cijena za korištenje predmeta zaštite mora biti primjerena, bez obzira je li riječ o isključivim pravima ili pravima na naknadu. Cjenici moraju biti razumni u odnosu na, među ostalim, ekonomsku vrijednost korištenja prava na tržištu uzimajući u obzir narav i opseg korištenja predmeta zaštite, ekonomsku vrijednost usluge koju pruža organizacija za

kolektivno ostvarivanje prava te na odgovarajući način cjenike koji su na snazi u drugim državama članicama Europske unije za istu vrstu i oblik korištenja i istu vrstu prava.

(2) Pri određivanju visine cijene iz stavka 1. ovoga članka u odgovarajućoj mjeri uzet će se u obzir religiozne, socijalne i kulturne potrebe korisnika koji pripadaju osjetljivim društvenim skupinama umirovljenika, djece i osoba s posebnim potrebama.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je obavijestiti korisnika na kojeg se to odnosi o kriterijima koje je uzela u obzir prigodom određivanja iznosa cijene u cjeniku.

(4) Prigodom određivanja cijene za korištenje predmeta zaštite na internetu, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije dužna kao uzor koristiti već utvrđene cjenike za druge vrste i oblike korištenja na internetu ako je riječ o korištenju u novoj vrsti internetske usluge koja je u Europskoj uniji dostupna kraće od tri godine.

(5) Ako je korištenje predmeta zaštite nužno za djelatnost korisnika na način da djelatnost korisnika ovisi o korištenju predmeta zaštite, kao što je to u slučaju radiodifuzijskog emitiranja, koncertnih, plesnih i drugih korištenja predmeta zaštite uz naplatu, visina cijene određuje se, u pravilu, u postotku od prihoda, odnosno primitka što ga korisnik ostvaruje od korištenja predmeta zaštite.

(6) Visina cijene može se odrediti u postotku od troškova potrebnih za korištenje predmeta zaštite, kao što su naknade ili plaće umjetnika izvođača ili trošak korištenja prostora za korištenje predmeta zaštite ili drugi odgovarajući trošak, ako su troškovi potrebni za korištenje predmeta zaštite nerazmjerno veći od prihoda koji se ostvaruje korištenjem.

(7) Uz cijene koje se određuju u postotku odredit će se najniži iznosi cijena.

(8) Ako korištenje predmeta zaštite nije nužno korisniku, ali je korisno ili ugodno (primjerice u slučaju smještajnih objekata, izložbenih prostora, prijevoznih sredstava i nekih ugostiteljskih objekata), cijena se u pravilu određuje u paušalnim iznosima za stalna i za povremena korištenja predmeta zaštite.

(9) Prilikom utvrđivanja cijene određene u paušalnom iznosu prema stavku 8. ovoga članka i najniže cijene iz stavka 7. ovoga članka uzimaju se u obzir okolnosti korištenja, kao što su vrsta korištenja, mjesto i zemljopisno područje korištenja, kategorija i veličina prostora u kojem se koriste predmeti zaštite, trajanje i broj korištenja te razlike u visini cijena u poslovanju korisnika.

(10) U slučaju da korisnik uskrati davanje podataka potrebnih za određivanje cijene za korištenje predmeta zaštite, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može sama utvrditi te podatke prema podacima dobivenim sukladno člancima 161. ili 165.a ovoga Zakona ili na drugi prikladan način."

Članak 19.

Iza članka 165. dodaje se članak 165.a i naslov iznad njega, naziv poglavlja 5. i članak 165.b i naslov iznad njega, koji glase:

"NADZIRANJE KORIŠTENJA PREDMETA ZAŠTITE

Članak 165.a

- (1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može, u skladu s ovlaštenjem nositelja prava iz članka 159. ovoga Zakona, nadzirati korištenje predmeta zaštite za koje ima odobrenje za kolektivno ostvarivanje prava izdano od strane Zavoda.
- (2) Korisnici predmeta zaštite dužni su davati organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava podatke relevantne za to ostvarivanje te omogućiti uvid u odgovarajuću dokumentaciju.
- (3) U ostvarivanju nadzora iz stavka 1. ovoga članka organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava mogu na zahtjev pružiti pomoć u obavljanju nadzora nad korištenjem predmeta zaštite: tijelo državne uprave nadležno za provedbu nadzora i inspekcijskih poslova na unutrašnjem tržištu, provedbu carinskih mjera zaštite te tijelo državne uprave nadležno za policijske poslove.
- (4) Na zahtjev autora odnosno organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nadležna policijska uprava ili policijska postaja zabranit će održavanje priredbe na kojoj se koriste predmeti zaštite, ako korisnik nema odobrenje autora, odnosno organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Poglavlje 5. UPRAVLJANJE PRIHODOM OD PRAVA

NAPLATA I KORIŠTENJE PRIHODA OD PRAVA

Članak 165.b

- (1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s osobitom pažnjom naplaćuje i upravlja prihodom od prava.
- (2) U svojim poslovnim knjigama organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je odvojeno voditi:
 - a) prihode od prava i prihode koje ostvaruje ulaganjem prihoda od prava i
 - b) vlastitu imovinu i prihode koje ostvaruje od takve imovine, od prava na trošak ostvarivanja ili od svojih drugih aktivnosti.
- (3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne smije prihode od prava i prihode koje ostvaruje ulaganjem prihoda od prava koristiti u svrhe različite od raspodjele nositeljima prava, osim za namirenje ili prijeboj s troškom ostvarivanja u skladu s člankom 159.c stavkom 2. podstavkom 6. ili kada je to dopušteno odlukom donesenom u skladu s člankom 159.c stavkom 2. ovoga Zakona.
- (4) Kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ulaže prihode od prava ili prihode koje je ostvarila ulaganjem prihoda od prava, dužna je to činiti u najboljem interesu nositelja prava čija prava zastupa u skladu s općim pravilima o ulaganju prihoda od prava i drugih prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava te pravilima o upravljanju rizikom iz članka 159.c stavka 2. podstavcima 5. i 7. ovoga Zakona, kao i postupajući po sljedećim pravilima:

- ako postoji ikakva mogućnost sukoba interesa, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je osigurati da je ulaganje u isključivom interesu nositelja prava čija prava zastupa;
- ulaganje se poduzima tako da jamči sigurnost, kvalitetu, likvidnost i profitabilnost portfelja kao cjeline i
- ulaganje se mora primjereno rasporediti (diverzificirati) da bi se izbjeglo prekomjerno oslanjanje na neki njegov određeni dio te gomilanje rizika u portfelju kao cjelini."

Članak 20.

Naslov iznad članka 166. mijenja se i glasi: "RASPODJELA PRIHODA OD PRAVA".

Članak 21.

U članku 166. stavku 1. riječi: "naplaćene naknade" zamjenjuju se riječima: "prihoda od prava".

U stavku 2. riječi: "naplaćenih naknada" zamjenjuju se riječima: "prihoda od prava".

Članak 22.

Članak 167. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

"OPĆA PRAVILA O RASPODJELI IZNOSA KOJI PRIPADAJU NOSITELJIMA PRAVA

Članak 167.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je redovito, uredno i precizno raspodijeliti i isplatiti iznose namijenjene nositeljima prava, u skladu s općim pravilima iz članka 159.c stavka 2. podstavka 3. ovoga Zakona.

(2) Opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava iz članka 159.c stavka 2. podstavka 3. ovoga Zakona sadržavaju odredbe osobito o:

- predmetu zaštite i nositeljima prava na koje se opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava odnose,
- utvrđivanju udjela pojedinog nositelja prava u naplaćenim prihodima od prava, pri čemu se mogu stimulirati predmeti zaštite od posebne vrijednosti za kulturu i nacionalno stvaralaštvo,
- utvrđivanju iznosa za isplatu nakon odbitka troškova ostvarivanja prava, izdvajanja u fondove predviđene zakonom, statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili međunarodnim ugovorima o uzajamnom zastupanju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i
- rokovima u kojima se obavljaju obračuni i isplate raspodijeljenih iznosa koji pripadaju nositeljima prava.

(3) Ugovori o raspodjeli između nositelja prava istog djela imaju prednost pred općim pravilima o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili njezini članovi koji su subjekti koji zastupaju nositelje prava dužni su nositeljima prava isplatiti pripadajuće iznose što je prije moguće, a najkasnije u roku od devet mjeseci nakon završetka financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivni razlozi koji se odnose osobito na korisnička izvješća, identifikaciju prava, nositelja prava ili povezivanje podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava, onemogućuju poštovanje tog roka.

(5) Ako se pripadajući iznosi ne mogu raspodijeliti u roku iz stavka 4. ovoga članka zato što se ne može identificirati ili pronaći nositelja prava, iznimka iz stavka 4. ovoga članka se u odnosu na taj rok ne primjenjuje, a ti se iznosi čuvaju odvojeno na računu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(6) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je poduzeti sve potrebne mjere radi identificiranja i pronalaženja nositelja prava. Osobito, najkasnije u roku od tri mjeseca nakon isteka roka iz stavka 4. ovoga članka, dužna je učiniti dostupnima podatke o djelima i predmetima srodnih prava za koje nije identificiran ili pronađen jedan ili više nositelja prava:

- nositeljima prava koje zastupa ili subjektima koji zastupaju nositelje prava koji su njeni članovi i
- svim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava s kojima ima sklopljene ugovore o uzajamnom zastupanju.

Podaci uključuju, gdje je dostupno, osobito:

- naslov djela ili predmeta srodnog prava;
- ime nositelja prava;
- ime relevantnog izdavača ili producenta i
- bilo koji drugi dostupan relevantan podatak koji bi mogao pomoći u identifikaciji nositelja prava.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je također provjeriti evidenciju iz članka 159.a stavka 4. ovoga Zakona te druge dostupne evidencije. Ako sve navedene mjere ne poluče rezultate, dužna je javno objaviti da identifikacija i potraga za nositeljem prava nije uspjela, najkasnije u roku od godinu dana od isteka tromjesečnog roka.

(7) Ako se iznosi koji pripadaju nositeljima prava ne mogu raspodijeliti nakon isteka roka od tri godine od završetka financijske godine u kojoj je naplaćen prihod od prava, te pod uvjetom da su poduzete sve mjere za identifikaciju i pronalazak nositelja prava, ti će se iznosi smatrati neraspodjeljivima.

(8) Opća skupština članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odlučuje o korištenju neraspodjeljivih iznosa u skladu s pravilima iz članka 159.c stavka 2. podstavka 4. ovoga Zakona, ne šteteći pravu nositelja prava da u zastarnom roku od 3 godine zahtijevaju isplatu iznosa koji im pripadaju.

(9) Opći obračun raspodjele mora utvrditi nadležno tijelo organizacije za kolektivno ostvarivanje prava te ispitati i ocijeniti ovlašteni revizor.

(10) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je dostaviti opći obračun raspodjele iz stavka 9. ovoga članka Zavodu u roku od 15 dana od dana primitka izvješća o obavljenoj reviziji."

Članak 23.

Članak 167.a i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

"TROŠAK OSTVARIVANJA PRAVA I DRUGA IZDVAJANJA TE POTICANJE STVARALAŠTVA I KULTURE

Članak 167.a

- (1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositelje prava obavijestiti o trošku ostvarivanja prava i drugim izdvajanjima iz prihoda od prava i drugih prihoda od ulaganja prihoda od prava, prije dobivanja punomoći za ostvarivanje prava.
- (2) Trošak ostvarivanja prava ne smije biti veći od stvarnih i opravdanih troškova upravljanja pravima. Trošak ostvarivanja mora biti dokumentiran u skladu s najboljim računovodstvenim standardima.
- (3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može, povrh ukupnog troška ostvarivanja određenog u stavku 2. ovoga članka, odlučiti da se iz ukupne mase prihoda od prava najviše 3% utroši na mjere usmjerene protiv piratstva i krivotvorenja te druge mjere usmjerene na podizanje razine svijesti o vrijednosti autorskog i srodnih prava.
- (4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može u punomoćima o zastupanju sa svojim članovima te u međunarodnim ugovorima o uzajamnom zastupanju odrediti izdvajanja u fond za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežno nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti u odgovarajućem umjetničkom i kulturnom području. Prihod fonda nije dopušteno koristiti u druge svrhe. Izdvajanja u navedeni fond ne smiju prelaziti 10% ukupne mase prihoda od prava osim ako je riječ o prihodu od prava ostvarenog na ime prava na naknadu za reproduciranje za privatno ili drugo vlastito korištenje iz članka 32., članka 128. stavka 1., članka 136., članka 141., te članka 145. stavka 1. ovoga Zakona, u kojem slučaju izdvajanja u navedeni fond ne smiju prelaziti 30% ukupne mase prihoda od tog prava na naknadu.
- (5) Sva izdvajanja od prihoda od prava u fondove propisane ovim Zakonom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava trebaju biti razumna u odnosu na usluge koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava, uključujući i usluge iz stavka 6. ovoga članka, te moraju biti utemeljena na objektivnim kriterijima.
- (6) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža društvene, kulturne ili edukativne usluge koje se financiraju iz izdvajanja od prihoda od prava i od prihoda koji nastanu ulaganjem prihoda od prava, takve usluge dužna je pružati na temelju poštenih kriterija, posebno u odnosu na pristup tim uslugama i opseg tih usluga."

Članak 24.

Iza članka 167.a dodaje se članak 167.b i naslov iznad njega koji glase:

**"RASPODJELA, TROŠAK OSTVARIVANJA PRAVA I IZDVAJANJA PREMA
UGOVORIMA O MEĐUSOBNOM ZASTUPANJU**

Članak 167.b

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je redovito, uredno, i precizno raspodijeliti i isplatiti iznose namijenjene drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupa na temelju ugovora o međusobnom zastupanju.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije ovlaštena drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koju zastupa na temelju ugovora o međusobnom zastupanju obračunavati izdvajanja iz prihoda od prava i drugih prihoda od ulaganja prihoda od prava bez njene izričite suglasnosti, osim troška ostvarivanja prava.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupa na temelju ugovora o međusobnom zastupanju isplatiti pripadajuće iznose što je prije moguće, a najkasnije u roku od devet mjeseci od završetka financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivni razlozi koji se odnose osobito na korisnička izvješća, identifikaciju prava, nositelja prava ili povezivanje podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava, onemogućuju poštovanje tog roka.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili njezini članovi koji su subjekti koji zastupaju nositelje prava dužni su nositeljima prava isplatiti pripadajuće iznose koje su primili od druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na temelju ugovora o međusobnom zastupanju što je prije moguće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od završetka financijske godine u kojoj je prihod od prava primljen, osim ako objektivni razlozi koji se odnose osobito na korisnička izvješća, identifikaciju prava, nositelja prava ili povezivanje podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava, onemogućuju poštovanje tog roka.

Članak 25.

Iznad naslova članka 168 dodaje se naziv „Poglavlje 6. TRANSPARENTNOST I IZVJEŠĆIVANJE“, a članak 168. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

"IZVJEŠĆIVANJE NOSITELJA PRAVA O UPRAVLJANJU NJIHOVIM PRAVIMA

Članak 168.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava će najmanje jednom godišnje nositeljima prava kojima je dužna isplatiti prihod od prava ili je izvršila plaćanje u razdoblju na koje se podaci odnose, učiniti dostupnim najmanje sljedeće podatke:

- a) sve podatke koje je nositelj prava dao organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava da ih koristi za identifikaciju i pronalazak nositelja prava;
- b) iznos koji pripada nositelju prava;
- c) iznose koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava isplatila nositelju prava, prema kategoriji prava i vrsti korištenja;
- d) razdoblje u kojem se dogodilo korištenje za koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna nositelju prava isplatiti prihod od prava, osim ako objektivni razlozi koji se

odnose na izvješćivanje korisnika sprječavaju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da to učini;

e) izdvajanja na ime troška ostvarivanja prava;

f) izdvajanja za bilo koju drugu svrhu različitu od troška ostvarivanja, uključujući ona za kulturne, socijalne ili edukativne svrhe, i

g) sve iznose koje pripadaju nositelju prava za bilo koje razdoblje, a nisu mu plaćeni.

(2) Kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima kao članove subjekte koji su odgovorni za raspodjelu prava nositeljima prava, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je dati podatke iz stavka 1. ovoga članka tim subjektima ako ih ti subjekti nemaju. U tome slučaju, ti subjekti dužni su najmanje jednom godišnje dati te podatke nositeljima prava kojima su dužni isplatiti prihod od prava ili su izvršili plaćanje za razdoblje na koje se ti podaci odnose."

Članak 26.

Iza članka 168. dodaju se članci 168.a, 168.b, 168.c i 168.d i naslovi iznad njih, poglavlje 7. s člancima 168.e, 168.f, 168.g, 168.h, 168.i, 168.j, 168.k, 168.l, 168.m, 168.n i 168.o i naslovima iznad njih, poglavlje 8. sa člancima 168.p, 168.r, 168.s, i 168.t i naslovima iznad njih, koji glase:

"IZVJEŠĆIVANJE DRUGIH ORGANIZACIJA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA O UPRAVLJANJU PRAVIMA PREMA UGOVORU O UZAJAMNOM ZASTUPANJU

Članak 168.a

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava će drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju, najmanje jednom godišnje, za razdoblje na koje se odnose, učiniti dostupnim barem sljedeće podatke i to u elektroničkom obliku:

a) prihode od prava koji prema ugovoru o uzajamnom zastupanju pripadaju drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava, iznose koje joj je platila, prema kategoriji prava i vrsti korištenja, kao i sve prihode od prava koji joj pripadaju za bilo koje razdoblje a nisu joj plaćeni;

b) izdvajanja na ime troška ostvarivanja;

c) izdvajanja za bilo koju drugu svrhu različitu od troška ostvarivanja, uključujući ona za kulturne, socijalne ili edukativne svrhe;

d) podatke o odobrenjima za korištenje koja je dodijelila ili odbila dodijeliti za predmete zaštite na koje se odnosi ugovor o uzajamnom zastupanju, i

e) odluke koje je donijela opća skupština članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ako se odnose na upravljanje pravima u okviru sporazuma o uzajamnom zastupanju.

PODACI KOJI SE NOSITELJIMA PRAVA, DRUGIM ORGANIZACIJAMA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA I KORISNICIMA DAJU NA ZAHTJEV

Članak 168.b

Na obrazloženi zahtjev nositelja prava, druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koju zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju ili korisnika, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku elektroničkim putem dostaviti barem sljedeće podatke:

- a) predmete zaštite za koje ostvaruje prava, prava koja ostvaruje neposredno ili posredstvom ugovora o uzajamnom zastupanju te područja koja obuhvaća ili
- b) ako se zbog opsega djelovanja organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne mogu odrediti predmeti zaštite za koje ostvaruje prava, treba dostaviti vrste predmeta zaštite, prava koja ostvaruje i područja koja obuhvaća.

PODACI KOJI SE JAVNO OBJAVLJUJU

Članak 168.c

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je javno na svojoj internetskoj stranici objaviti barem sljedeće podatke te ih kontinuirano ažurirati:

- a) svoj statut;
- b) pretpostavke za članstvo i pretpostavke otkazivanja odobrenja za upravljanje pravima ako nisu uključeni u statut;
- c) obrasce ugovora o davanju dopuštenja za korištenje;
- d) cjenike koje primjenjuje, uključujući popuste;
- e) popis osoba iz članka 159.e ovoga Zakona;
- f) opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava;
- g) opća pravila o troškovima ostvarivanja prava;
- h) opća pravila o odbicima od prihoda od prava i od prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava, različitih od troška ostvarivanja prava, uključujući odbitke za socijalne, kulturne i obrazovne svrhe;
- i) popis ugovora o međusobnom zastupanju koje je potpisala i imena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje su stranke tih ugovora;
- j) opća pravila o korištenju neraspodjeljivih iznosa, i
- k) o postupcima po žalbama i rješavanju sporova koji su dostupni u skladu s člancima 168.p, 168.r i 168.s ovoga Zakona.

GODIŠNJE IZVJEŠĆE O TRANSPARENTNOSTI

Članak 168.d

(1) Najkasnije u roku od osam mjeseci nakon završetka financijske godine organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je sastaviti i objaviti na svojoj internetskoj stranici godišnje izvješće o transparentnosti koje uključuje posebno izvješće iz stavka 3. ovoga članka. Objavljeno izvješće na internetskoj stranici mora ostati dostupno javnosti najmanje pet godina.

(2) Godišnje izvješće o transparentnosti sadrži barem sljedeće podatke:

- a) financijsko izvješće koje sadrži bilancu ili izvješće o imovini i obvezama, račun prihoda i rashoda za financijsku godinu te izvješće o novčanom tijeku;
- b) izvješće o aktivnostima u financijskoj godini;
- c) podatke o odbijanju izdavanja odobrenja u skladu s člankom 160. stavkom 2. ovoga Zakona;
- d) opis pravne i upravljačke strukture organizacije za kolektivno ostvarivanje prava;
- e) podatke o svim subjektima koji su izravno ili neizravno, u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod kontrolom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava;
- f) podatke o ukupnom iznosu naknada plaćenih u godini za koju se financijsko izvješće podnosi osobama iz članka 159.d stavka 3. te članka 159.e ovoga Zakona kao i opis drugih koristi koje su im dodijeljene;
- g) financijske podatke iz stavka 3. ovoga članka, i
- h) posebno izvješće o korištenju iznosa izdvojenih za socijalne, kulturne i obrazovne usluge iz stavka 4. ovoga članka.

(3) U godišnjem izvješću o transparentnosti navode se barem sljedeći financijski podaci:

a) financijski podaci o prihodima od prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja (npr. emitiranje, internet, javna izvedba), uključujući podatke o prihodu od ulaganja prihoda od prava te korištenju tih prihoda (jesu li raspodijeljeni nositeljima prava ili drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava ili su korišteni na drugi način);

b) financijski podaci o troškovima ostvarivanja prava i drugih usluga koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava daje nositeljima prava, s detaljnim opisom barem sljedećih stavki:

- svi operativni i financijski troškovi s raspodjelom po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, obrazloženjem metode kojom se koristilo za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova;
- operativni i financijski troškovi, s raspodjelom po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, obrazloženjem metode kojom se koristilo za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova i to samo u odnosu na upravljanje pravima, uključujući naknade za upravljanje koje su odbijene od prihoda od prava ili prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava u skladu s člankom 165.b stavkom 3. i člankom 167.a stavicama 1., 2. i 3. ovoga Zakona ili se s njima prebijaju;
- operativni i financijski troškovi u odnosu na usluge, isključujući usluge upravljanja pravima, ali uključujući socijalne, kulturne i obrazovne usluge;
- sredstva za pokrivanje troškova ostvarivanja prava;
- izdvajanja od prihoda od prava, s raspodjelom po kategoriji prava i po vrsti korištenja te svrhu izdvajanja kao što su troškovi ostvarivanja prava ili troškovi obavljanja socijalnih, kulturnih ili obrazovnih usluga, i
- trošak ostvarivanja i obavljanja drugih usluga koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava izražen u postotku u odnosu prema prihodu od prava u financijskoj godini, po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, obrazloženje metode kojom se koristilo za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova;

c) financijski podaci o iznosima koji pripadaju nositeljima prava s detaljnim opisom barem sljedećih stavki:

- ukupan iznos dodijeljen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja;
- ukupan iznos isplaćen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja;
- učestalost isplata, po kategoriji prava i vrsti korištenja;
- ukupan iznos prikupljen ali koji još nije dodijeljen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te s naznakom financijske godine u kojoj je prikupljen;
- ukupan iznos dodijeljen, ali koji još nije isplaćen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te s naznakom financijske godine u kojoj je prikupljen;
- razlozi kašnjenja ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije u rokovima propisanim u članku 167. stavku 4. ovoga Zakona izvršila raspodjelu i isplatu;
- ukupne neraspodjeljive iznose s obrazloženjem za što su utrošeni;

d) financijski podaci o odnosima s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava s opisom barem sljedećih stavki:

- iznosi primljeni od i isplaćeni drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava;
- troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja od prihoda od prava koji pripadaju drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava;
- troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja koja su druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava platile, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava;
- iznosi isplaćeni neposredno nositeljima prava koji su članovi drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, po kategoriji prava i po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.

(4) U posebnom izvješću organizacija za kolektivno ostvarivanje prava objavljuje najmanje sljedeće podatke o korištenju iznosa izdvojenih za socijalne, kulturne i obrazovne usluge:

a) iznosi izdvojeni za socijalne, kulturne i obrazovne usluge u financijskoj godini, po vrsti i svrsi i, za svaku od njih po kategoriji prava i vrsti korištenja;

b) obrazloženje o korištenju tih iznosa po vrsti svrhe uključujući troškove upravljanja iznosima izdvojenim za socijalne, kulturne i obrazovne usluge kao i zasebnih iznosa korištenih za socijalne, kulturne i obrazovne svrhe, i

c) iznosi iz članka 167.a stavka 3. ovoga Zakona.

(5) Računovodstvene podatke uključene u godišnje izvješće o transparentnosti mora revidirati jedan ili više revizora ovlaštenih u skladu sa Zakonom o reviziji. Revizorsko izvješće sa svim eventualnim primjedbama objavljuje se u cijelosti u godišnjem izvješću o transparentnosti. Računovodstveni podaci uključuju financijske izjave iz stavka 2. točke a) ovoga članka, financijske podatke iz stavka 2. točaka g) i h) ovoga članka, te financijske podatke iz stavka 3. ovoga članka.

IZDAVANJE ODOBRENJA NA UNUTARNJEM TRŽIŠTU EUROPSKE UNIJE

Članak 168.e

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj dužna je u izdavanju odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja unutar Europske unije (u daljnjem tekstu: multiteritorijalna odobrenja) poštovati odredbe iz ovoga poglavlja ovoga Zakona.

KAPACITET OBRADJE MULTITERITORIJSALNIH ODOBRENJA

Članak 168.f

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima dužna je imati dostatan kapacitet za elektroničku obradu, na učinkovit i transparentan način, podataka koji su potrebni za izdavanje takvih odobrenja, uključujući i za utvrđivanje repertoara i praćenje njegova korištenja, izdavanje računa korisnicima, prikupljanje prihoda od prava te raspodjele iznosa nositeljima prava.

(2) Za ostvarenje svrhe iz stavka 1. ovoga članka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ispunjavati najmanje sljedeće pretpostavke:

- sposobnost točnog utvrđivanja, u cijelosti ili u dijelu, autorskih glazbenih djela koje je ovlaštena zastupati;
- sposobnost točnog utvrđivanja, u cijelosti ili u dijelu, za svako relevantno državno područje, prava i odgovarajućih nositelja prava;
- korištenje jedinstvenih identifikatora za utvrđivanje nositelja prava i autorskih glazbenih djela, uzimajući u obzir, koliko je to moguće, standarde koji se dobrovoljno koriste u industriji i praksu razvijenu na međunarodnoj razini ili na razini Europske unije, i
- korištenje odgovarajućih načina za identificiranje te pravodobno i učinkovito rješavanje nedosljednosti u podacima koje imaju druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje daju multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima.

TRANSPARENTNOST PODATAKA O
MULTITERITORIJSALNOM REPERTOARU

Članak 168.g

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima dužna je pružateljima internetskih usluga, nositeljima prava čija prava zastupa i drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, na njihov obrazloženi zahtjev, elektroničkim putem davati ažurne podatke koji omogućuju utvrđivanje repertoara kojeg zastupa na internetu. To uključuje:

- autorska glazbena djela koja zastupa;
- prava koja zastupa u cijelosti ili u dijelu, i
- državna područja koja obuhvaća.

(2) Kada je to nužno, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može poduzeti razumne mjere za zaštitu točnosti i cjelovitosti podataka, kontrolu njihove ponovne uporabe te za zaštitu komercijalno osjetljivih podataka.

TOČNOST PODATAKA O MULTITERITORIJALNOM REPERTOARU

Članak 168.h

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je propisati postupke kroz koje će omogućiti nositeljima prava, drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i pružateljima internetskih usluga da zahtijevaju ispravak podataka iz članka 168.f stavka 2. i članka 168.g ovoga Zakona ako iz razumnih dokaza koje su podnijeli uz svoj zahtjev proizlazi da su ti podaci netočni. Ako to podneseni dokazi opravdavaju, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku ispraviti takve podatke.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositeljima prava na glazbenim autorskim djelima koje zastupa u svom vlastitom repertoaru kao i nositeljima prava koji su joj povjerali zastupanje u skladu s člankom 168.m ovoga Zakona učiniti dostupnim odgovarajuća sredstva pomoću kojih će oni biti sposobni u elektroničkom obliku dostavljati organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava podatke o svojim autorskim glazbenim djelima, o udjelu svojih prava na tim djelima te o državama za koje ovlašćuju tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava. Tom prigodom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i nositelji prava će uzeti u obzir, koliko je to moguće, dobrovoljne industrijske standarde ili prakse koji se odnose na razmjenu podataka a razvijeni su na međunarodnoj ili unijskoj razini, dopuštajući nositeljima prava da odrede glazbeno djelo, u cijelosti ili u dijelu, internetska prava, u cijelosti ili u dijelu i države za koje ovlašćuju neku organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlasti drugu takvu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava za izdavanje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima sukladno člancima 168.k i 168.l ovoga Zakona, ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je primijeniti odredbe iz stavka 2. ovoga članka i na nositelje prava na glazbenim autorskim djelima koja su uključena u repertoar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja daje ovlast, osim ako je drukčije ugovoreno.

TOČNO I PRAVODOBNO IZVJEŠĆIVANJE I IZDAVANJE RAČUNA

Članak 168.i

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je nadzirati korištenje internetskih prava na glazbenim djelima koja zastupa u cijelosti ili djelomično kod onih pružatelja internetskih usluga koje je ovlastila na takvo korištenje.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ponuditi pružateljima internetskih usluga mogućnost dostavljanja u elektroničkom obliku izvještaja o stvarnom korištenju internetskih prava na autorskim glazbenim djelima, a pružatelji internetskih usluga dužni su ju

o tome točno izvješćivati. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava je dužna ponuditi uporabu barem jedne metode izvješćivanja koja uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde ili prakse razvijene na međunarodnoj ili unijskoj razini za elektroničku razmjenu takvih podataka. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odbiti izvješće pružatelja internetskih usluga dostavljeno u njihovom vlastitom formatu ako ujedno omogućuje da se za izvješćivanje upotrebljava industrijski standard za elektroničku razmjenu podataka.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava elektronički izdaje račun pružateljima internetskih usluga. Dužna je ponuditi uporabu barem jedne metode izvješćivanja koja uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde ili prakse razvijene na međunarodnoj ili unijskoj razini za elektroničku razmjenu takvih podataka. Na računu je dužna specificirati autorska djela i prava za koja je odobrenje izdano, u cijelosti ili u dijelu, na temelju podataka navedenih u popisu pretpostavki iz članka 168.f stavka 2. ovoga Zakona i odgovarajućeg stvarnog korištenja, u mjeri u kojoj je to moguće učiniti na temelju podataka dobivenih od pružatelja internetskih usluga i formata koji je korišten za davanje tih podataka. Pružatelj internetskih usluga ne može odbiti račun zbog njegova formata ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava upotrebljava industrijski standard.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je izdati račun pružatelju internetskih usluga točno i u primjerenom roku nakon što je pružatelj prijavio stvarno korištenje internetskih prava na autorskom glazbenom djelu, osim u slučajevima kad to nije moguće zbog razloga koje je skrivio pružatelj internetskih usluga.

(5) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je omogućiti pružateljima internetskih usluga podnošenje prigovora protiv računa, uključujući slučajeve kad pružatelj internetskih usluga primi račun od jedne ili više organizacija za kolektivno ostvarivanje prava za isto internetsko pravo na istom glazbenom djelu.

TOČNA I PRAVODOBNA ISPLATA NOSITELJIMA PRAVA

Članak 168.j

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je isplatiti iznose koje duguje nositeljima prava iz takvih odobrenja točno i u primjerenom roku, nakon primitka izvješća o stvarnom korištenju, osim ako to nije moguće zbog razloga koji su na strani korisnika (pružatelja internetskih usluga).

(2) Zajedno sa svakom isplatom iz stavka 1. ovoga članka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositelju prava dati barem sljedeće podatke:

- razdoblje korištenja na koje se odnosi isplata i državna područja na koja se odnosi isplata;
- naplaćeni prihod od prava, odbitke i iznose koji su isplaćeni za svako internetsko pravo za svako glazbeno djelo za koje je nositelj prava ovlastio tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ga zastupa, u cijelosti ili u dijelu, i
- prihod od prava naplaćen za tog nositelja prava, odbitke i iznose koji su isplaćeni za svakog korisnika (pružatelja internetskih usluga).

(3) U slučaju kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlasti drugu takvu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da u njeno ime i za njen račun izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima sukladno člancima 168.k i 168.l ovoga Zakona, ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je isplatiti iznose iz stavka 1. ovoga članka točno i u primjerenom roku te dati podatke iz stavka 2. ovoga članka organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja ju je ovlastila. U tome slučaju je ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odgovorna za daljnju isplatu tih iznosa i prosljeđivanje podataka nositeljima prava, osim kad su organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ugovorile drukčije.

UGOVORI IZMEĐU ORGANIZACIJA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA ZA MULTITERITORIJALNA ODOBRENJA

Članak 168.k

(1) Ugovori između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojima jedna takva organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlašćuje drugu da za njen račun izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima za njen repertoar ne mogu biti isključive naravi. Ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ostvarivati povjerena internetska prava bez diskriminacije.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja je drugoj takvoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava dala ovlast iz stavka 1. ovoga članka dužna je svoje članove obavijestiti o glavnim uvjetima ugovora kojim je tu ovlast dala, uključujući njegovo trajanje i trošak usluge koju ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža.

(3) Ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga članka dužna je organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja ju je ovlastila obavijestiti o glavnim uvjetima pod kojima izdaje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima iz njenog repertoara, uključujući narav korištenja, sve odredbe koje se odnose ili utječu na iznos cijene za izdavanje odobrenja, trajanje odobrenja, obračunska razdoblja te obuhvaćena državna područja.

OBAVEZA ZASTUPANJA DRUGE ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA ZA IZDAVANJE MULTITERITORIJALNIH ODOBRENJA ZA INTERNETSKA PRAVA NA AUTORSKIM GLAZBENIM DJELIMA

Članak 168.l

Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ne izdaje niti nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima iz svojeg repertoara zatraži od druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da s njom sklopi ugovor kojim bi ju ovlastila na zastupanje svojeg repertoara, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava od koje je zatraženo sklapanje takvog ugovora ne može odbiti takav zahtjev ako već izdaje ili nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za istu kategoriju internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za repertoar jedne ili više drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

Članak 168.m

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz članka 168.l ovoga Zakona dužna je na njega u primjerenom roku odgovoriti pisano.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz članka 168.l ovoga Zakona dužna je zastupati povjereni repertoar pod istim uvjetima koje primjenjuje na svoj repertoar te uključiti povjereni repertoar u sve ponude koje upućuje pružateljima internetskih usluga.

(3) Trošak ostvarivanja koji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz članka 168.l ovoga Zakona naplati za zastupanje povjerenog repertoara ne smije premašiti iznos opravdanih troškova koji joj nastanu u obavljanju te usluge.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja upućuje zahtjev iz članka 168.l ovoga Zakona dužna je organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava kojoj upućuje taj zahtjev učiniti dostupnim sve podatke o svom vlastitom repertoaru koji su potrebni za izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima. Ako su ti podaci nedostatni ili pruženi u obliku koji nije prikladan za ispunjavanje pretpostavki za izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima iz ovog poglavlja ovog Zakona, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz članka 168.l ovoga Zakona ima pravo naplatiti razumne troškove nastale prigodom ispunjavanja tih pretpostavki ili isključiti djela za koja su podaci nedostatni ili se ne mogu koristiti.

PRISTUP MULTITERITORIJALNIM ODOBRENJIMA

Članak 168.n

Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne izdaje niti nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima, te ako nije ovlastila drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava na zastupanje njenog repertoara u tu svrhu do 31. prosinca 2017. godine, nositelji prava koji su ovlastili tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ostvaruje njihova internetska prava na autorskim glazbenim djelima mogu povući to ovlaštenje u odnosu na izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internetskih prava i ostaviti joj ovlast za ostvarivanje tih prava na području Republike Hrvatske (jednoteritorijalno odobrenje) te izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava obavljati individualno osobno, putem specijalizirane pravne osobe ili kolektivno putem neke druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

IZUZECI ZA INTERNETSKA PRAVA NA AUTORSKIM GLAZBENIM DJELIMA U ODNOSU NA RADIJSKE I TELEVIZIJSKE PROGRAME

Članak 168.o

Ovo poglavlje ovoga Zakona ne primjenjuje se na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje izdaju, na temelju dobrovoljnog objedinjavanja potrebnih prava te u skladu s odredbama o zaštiti tržišnog natjecanja iz članaka 101. i 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima organizacijama za radiodifuziju u slučaju kad one priopćavaju ili stavljaju na raspolaganje javnosti svoje radijske ili televizijske programe istodobno sa svojim primarnim emitiranjima ili nakon njega, kao i bilo koji drugi internetski materijal koji su proizvele ili je

proizveden za njih, uključujući najave, a dodatan je u odnosu na primarno emitiranje njihova radijskog ili televizijskog programa.

Poglavlje 8. PROVEDBENE MJERE

PRIGOVORI

Članak 168.p

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je utvrditi učinkovite i pravodobne postupke u kojima će rješavati prigovore svojih članova i drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime ostvaruje prava u skladu s ugovorima o uzajamnom zastupanju, osobito u odnosu na punomoći za zastupanje i prestanak ili povlačenje prava, uvjete članstva, prikupljanje iznosa koji pripadaju nositeljima prava, izdvajanja te raspodjele.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je pisano odgovarati na prigovore iz stavka 1. ovoga članka te u slučaju odbijanja prigovora obrazložiti razloge.

RJEŠAVANJE SPOROVA IZMEĐU ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA I KORISNIKA

Članak 168.r

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kao i korisnik, koji su u sporu o njihovom međusobnom odnosu a posebno o uvjetima davanja odobrenja za korištenje ili povredu ugovora, mogu svoj spor izložiti pred arbitražnim sudom stručnim u području intelektualnog vlasništva u skladu s propisima o arbitraži ili pred nadležnim sudom u skladu s propisima o parničnom postupku.

POSEBNO O ALTERNATIVNOM RJEŠAVANJU SPOROVA U SVEZI S MULTITERITORIJALNIM ODOBRENJIMA ZA INTERNETSKA PRAVA NA AUTORSKIM GLAZBENIM DJELIMA

Članak 168.s

(1) U svrhu provedbe odredaba iz Poglavlja 7. ovoga Zakona (Izdavanje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja) sljedeće sporove povezane s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima, sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, strane u sporu mogu iznositi pred arbitražni sud u skladu s propisima o arbitraži:

- a) sporove s postojećim ili potencijalnim pružateljem internetskih usluga u vezi s primjenom članaka 160., 168.g, 168.h i 168.i ovoga Zakona;
- b) sporove s jednim ili više nositelja prava u vezi s primjenom članaka 168.g, 168.h, 168.i, 168.j, 168.k, 168.l i 168.m ovoga Zakona;
- c) sporove s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u vezi s primjenom članaka 168.g, 168.h, 168.i 168.j 168.k i 168.m ovoga Zakona.

(2) Stranke u sporovima iz stavka 1. ovoga članka mogu od Vijeća stručnjaka zatražiti da

dade mišljenje o predmetu njihova spora. Na postupak davanja mišljenja na odgovarajući način se primjenjuju odredbe članka 162. stavka 6. ovoga Zakona.

ZAŠTITA OSOBNIH PODATAKA

Članak 168.t

Obrada osobnih podataka koja se provodi u skladu s ovim Zakonom podliježe primjeni zakona kojim se propisuje zaštita osobnih podataka.

Članak 27.

Članak 169. mijenja se i glasi:

"(1) Zavod izdaje odobrenje organizacijama iz članka 157. ovoga Zakona.

(2) Zavod vodi evidenciju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju djelatnost na području Republike Hrvatske.

(3) Zavod obavlja inspekcijske poslove vezane uz rad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj u smislu obavljanja djelatnosti u skladu s ovim Zakonom.

(4) U pogledu rada organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske ali sjedište ili poslovni nastan imaju u drugim državama članicama Europske unije, Zavod obavlja inspekcijske poslove u smislu obavljanja djelatnosti u skladu s odgovarajućim propisima te države članice u koje je implementirana Direktiva 2014/26/EU. Inspekcijski poslovi obavljaju se sukladno članku 170. stavku 2.b. ovoga Zakona te odredbama članka 171.a. ovoga Zakona.

(5) Zavod će rješenjem ukinuti odobrenje iz stavka 1. ovoga članka ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj prestane udovoljavati propisanim uvjetima za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava ili ako teže i ponovljeno krši odredbe iz ovoga Zakona. U tom će slučaju Zavod prethodno pisanim putem upozoriti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava i dati joj odgovarajući rok za uklanjanje utvrđenih nepravilnosti. Ova odredba primjenjuje se na odgovarajući način u skladu s odredbama članka 171.a na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije, a koje obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske.

(6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Rješenje o odobrenju obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga članka te rješenje o ukidanju toga odobrenja objavljuje se u službenom glasilu Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo.

(8) Ministar u čijem je djelokrugu nadzor nad radom Zavoda donosi Pravilnik o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja

prava i o naknadama za rad Vijeća stručnjaka.“

Članak 28.

Iznad članka 170. dodaje se naziv „Poglavlje 9. NADZOR NAD KOLEKTIVNIM OSTVARIVANJEM PRAVA“, a članak 170. mijenja se i glasi:

"(1) U obavljanju inspekcijskog nadzora državni službenik Zavoda zadužen za provedbu inspekcijskog nadzora (u daljnjem tekstu: inspektor) ovlašten je zahtijevati uvid u isprave i poslovnu dokumentaciju koja se odnosi na obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava.

(2) Inspekcijski nadzor nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može biti redoviti i izvanredni, pri čemu:

- a) redoviti inspekcijski nadzor se provodi periodički, u pravilu jednom godišnje;
- b) izvanredni inspekcijski nadzor može se provesti na dostatno obrazloženi zahtjev članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, korisnika, druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili druge osobe koja ima pravni interes za provođenjem takvog nadzora u kojem se ukazuje na radnje ili okolnosti koje prema mišljenju podnositelja zahtjeva predstavljaju povredu ovog Zakona u obavljanju djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, ili se može provesti po službenoj dužnosti ako Zavod na bilo koji način stekne spoznaju o mogućoj nepravilnosti u radu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Ako inspektor u provođenju nadzora utvrdi da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava obavlja protivno izdanom rješenju odnosno odredbama iz ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti u određenom roku.

(4) Ako u određenom roku iz stavka 3. ovoga članka nedostaci i nepravilnosti ne budu uklonjeni i ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj i dalje ne udovoljava propisanim uvjetima za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava ili ako teže i ponovljeno krši odredbe iz ovoga Zakona inspektor donosi rješenje kojim se ukida odobrenje iz članka 169. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Protiv rješenja iz stavka 3. i stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) Odredba iz stavka 3. ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način sukladno odredbama članka 171.a. i na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije, a koje obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske.

(7) Ako je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava registrirana kao udruga, o poduzetim mjerama iz stavaka 3. i 4. ovoga članka inspektor je dužan obavijestiti ured državne uprave koji vodi upis udruge u registru udruge.

(8) Inspektor je ovlašten sudjelovati na općoj skupštini iz članka 159.c ovoga Zakona bez prava glasovanja. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je pravovremeno dostaviti obavijest Zavodu o mjestu i vremenu održavanja opće skupštine".

Članak 29.

Članak 171. mijenja se i glasi:

"Zavod obavlja stručne, tehničke i administrativne poslove vezane za osnivanje i rad Vijeća stručnjaka te druge poslove iz svoje nadležnosti na tom području."

Članak 30.

Iza članka 171. dodaje se članak 171.a i naslov iznad njega te poglavlje 10. i članci 171.b, 171.c i 171.d kao i naslovi iznad njih koji glase:

"SURADNJA S NADLEŽNIM TIJELIMA U DRUGIM DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE I EUROPSKOM KOMISIJOM

Članak 171.a

(1) Zavod je dužan u primjerenom roku odgovoriti na zahtjev za dostavom podataka o primjeni Direktive 2014/26/EU, što posebno uključuje podatke o aktivnostima organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, koji je primio od tijela države članice Europske unije koje je odgovarajućim propisom te države određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Zavod nije dužan odgovarati na zahtjeve koji nisu dostatno obrazloženi.

(2) Ako Zavod smatra da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ima sjedište ili poslovni nastan u nekoj drugoj državi članici Europske unije, a obavlja poslove kolektivnog ostvarivanja prava u Republici Hrvatskoj ne obavlja te poslove u skladu sa propisima te države članice u koje je implementirana Direktiva 2014/26/EU, može sve relevantne podatke dostaviti tijelu te države članice koje je odgovarajućim propisom u njoj određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Prema potrebi Zavod može priložiti i zahtjev tome tijelu za poduzimanjem odgovarajuće mjere u skladu sa nadležnostima tog tijela.

(3) Ako je Zavod od tijela koje je u nekoj državi članici Europske unije odgovarajućim propisom određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava primio zahtjev iz stavka 2. ovoga članka, dužan je odgovoriti u roku od tri mjeseca od dana primitka zahtjeva.

(4) Zahtjev iz stavka 2. ovoga članka Zavod može uputiti i stručnoj skupini koja se sastoji od predstavnika nadležnih tijela država članica Europske unije, a kojom predsjedava predstavnik Europske komisije.

(5) Zavod je dužan u primjerenom roku odgovoriti na sve upite Europske komisije i surađivati s Europskom komisijom radi razvijanja multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima te postizanja ciljeva redovite razmjene svih relevantnih informacija između Europske komisije i Zavoda, podnošenja izvješća Europskoj komisiji o

stanju i razvoju izdavanja multiteritorijalnih odobrenja u Republici Hrvatskoj do 10. listopada 2017. godine, redovitog izvješćivanja o promjenama u popisu organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj te za potrebe ostvarivanja zadaća stručne skupine iz stavka 4. ovoga članka.

Poglavlje 10. NEOVISNI UPRAVLJAČKI SUBJEKTI

OBAVIJEST O NAMJERI OBAVLJANJA DJELATNOSTI KOLEKTIVNOG OSTVARIVANJA PRAVA

Članak 171.b

(1) Neovisni upravljački subjekt koji na području Republike Hrvatske namjerava kolektivno ostvarivati prava dužan je o toj svojoj namjeri obavijestiti Zavod, bez obzira gdje mu se nalazi sjedište ili poslovni nastan. U pisanoj obavijesti Zavodu dužan je navesti sve podatke o vrsti prava i kategoriji nositelja prava te broju nositelja prava za koje na temelju dobivenih punomoći namjerava ostvarivati prava. Zavod može od takvog subjekta zatražiti i druge podatke (npr. pojedinačne punomoći, identifikaciju nositelja prava te predmeta zaštite za koje ostvaruje prava).

(2) Tijekom obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava neovisni upravljački subjekt dužan je redovito obavještavati Zavod o svim promjenama podataka iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Sva prepiska između Zavoda i neovisnih upravljačkih subjekata koji na području Republike Hrvatske kolektivno ostvaruju ili namjeravaju kolektivno ostvarivati autorska i srodna prava vodi se na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.

(4) Zavod vodi evidenciju o neovisnim upravljačkim subjektima koji na području Republike Hrvatske kolektivno ostvaruju prava.

(5) Ako Zavod zaprimi obrazloženi zahtjev bilo koje osobe koja ima pravni interes ili po službenoj dužnosti stekne spoznaju da neovisni upravljački subjekt kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez prethodne dostave obavijesti Zavodu iz stavka 1. ovoga članka, Zavod od tog subjekta može tražiti informacije i dokumentaciju radi utvrđivanja obavlja li kolektivno ostvarivanje prava u skladu s odredbama ovoga Zakona.

NADZOR NAD RADOM NEOVISNIH UPRAVLJAČKIH SUBJEKATA I MJERE ZAVODA

Članak 171.c

(1) Ovlašteni inspektori Zavoda obavljaju inspekcijski nadzor nad radom neovisnih upravljačkih subjekata koji na području Republike Hrvatske imaju sjedište ili poslovni nastan, u smislu obavljanja djelatnosti u skladu s ovim Zakonom.

(2) Odredba iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način sukladno odredbama stavka 3b) ovoga članka i članka 171.a. ovoga Zakona na neovisne upravljačke subjekte sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije a koji obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske.

(3) Inspekcijski nadzor nad radom neovisnih upravljačkih subjekata može biti redoviti i izvanredni, pri čemu:

a) redoviti inspekcijski nadzor provodi se periodički, u pravilu jednom godišnje;

b) izvanredni inspekcijski nadzor može se provesti na dostatno obrazloženi zahtjev opunomoćitelja neovisnog upravljačkog subjekta, korisnika, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili druge osobe koja ima pravni interes za provođenje takvog nadzora u kojem se ukazuje na radnje ili okolnosti koje prema mišljenju podnositelja zahtjeva predstavljaju povredu ovoga Zakona u obavljanju djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, ili se može provesti po službenoj dužnosti ako Zavod na bilo koji način stekne spoznaju o mogućoj nepravilnosti u radu neovisnog upravljačkog subjekta.

(4) U obavljanju inspekcijskog nadzora državni službenik Zavoda zadužen za provedbu inspekcijskog nadzora ovlašten je zahtijevati uvid u isprave i poslovnu dokumentaciju koja se odnosi na obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava.

(5) Ako inspektor u provođenju nadzora utvrdi da neovisni upravljački subjekt koji ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava obavlja protivno odredbama iz ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti u određenom roku. Protiv tog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) Ako u određenom roku iz stavka 5. ovoga članka nedostaci i nepravilnosti ne budu uklonjeni, inspektor donosi rješenje kojim se zabranjuje rad neovisnom upravljačkom subjektu na području Republike Hrvatske. Protiv tog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

PRIMJENA DRUGIH ODREDBA OVOG ZAKONA

Članak 171.d

Na neovisne upravljačke subjekte se na odgovarajući način primjenjuju odredbe iz članka 162. stavka 1., članaka 168. i 168.b, članka 168.c točaka a), b), c), f), g) i h), članka 168.t i članka 171.a ovoga Zakona.“.

Članak 31.

U članku 179. stavku 1. riječ: "naknadu" zamjenjuje se riječju: "cijenu".

Članak 32.

Iza članka 192.a dodaje se članak 192.b i naslov iznad njega koji glase:

"NEDOSTAVLJANJE PODATAKA NA ZAHTJEV ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 192.b

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako na zahtjev organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne dostavi podatke kojima

raspoláže a odnose se na ostvarivanje prava iz ovoga Zakona, kad je dužna dostaviti takve podatke (članak 161. stavak 3.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna fizička osoba".

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 33.

Udruga za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositeljima prava koji su je do stupanja na snagu ovoga Zakona ovlastili da upravlja njihovim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava dostaviti na odgovarajući način podatke o njihovim pravima iz članka 11. ovoga Zakona najkasnije u roku od osam dana od dana stupanja na snagu Pravilnika iz članka 35. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona.

Članak 34.

(1) Sve udruge za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj dužne su uskladiti svoje akte, unutarnji ustroj te svoje poslovanje s odredbama ovoga Zakona najkasnije u roku od 4 mjeseca od dana stupanja na snagu Pravilnika iz članka 35. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona.

(2) Sve udruge za kolektivno ostvarivanje prava dužne su u roku od 4 mjeseca od dana stupanja na snagu Pravilnika iz članka 35. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona podnijeti zahtjev za odobrenjem Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo iz članka 8. ovoga Zakona te priložiti sve isprave i drugu dokumentaciju kojom dokazuju da ispunjavaju pretpostavke za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

(3) Sva odobrenja Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo za kolektivno ostvarivanje prava koja su na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na snazi do izvršnosti odluke Zavoda o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka ako je zahtjev podnesen u propisanom roku. U slučaju nepodnošenja zahtjeva u propisanom roku, odobrenja će prestati važiti, o čemu će Zavod donijeti posebno rješenje u roku od trideset dana od dana isteka roka iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Svi cjenici udruga za kolektivno ostvarivanje prava koji su važeći na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na snazi.

Članak 35.

(1) Ministar u čijem je djelokrugu nadzor nad radom Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo će u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti s odredbama ovoga Zakona sljedeće pravilnike:

1. Pravilnik o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i o naknadama za rad Vijeća stručnjaka (Narodne novine, br. 72/04, 151/08 i 90/13), i

2. Pravilnik o visini naknade za rad Vijeća stručnjaka (Narodne novine, br. 24/06 i 148/08).

(2) Pravilnik o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i o naknadama za rad Vijeća stručnjaka (Narodne novine, br. 72/04, 151/08 i 90/13) i Pravilnik o visini naknada za rad Vijeća stručnjaka (Narodne novine, br. 24/06 i 148/08) ostaju na snazi do stupanja na snagu usklađenih pravilnika iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 36.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Autorsko pravo i srodna prava u Republici Hrvatskoj uređena su Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima (Narodne novine, br. 167/03, 79/07, 80/11, 125/11, 141/13 i 127/14 - u daljnjem tekstu: ZAPSP), Pravilnikom o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i o naknadama za rad Vijeća stručnjaka (Narodne novine, br. 72/04, 151/08 i 90/13), kao i relevantnim međunarodnim ugovorima kojima je Republika Hrvatska pristupila u ovom području. ZAPSP-om su pritom uređena i sva pitanja koja čine pravnu stečevinu Europske unije u području autorskog i srodnih prava kao prava intelektualnog vlasništva.

Autorsko pravo i srodna prava osiguravaju kreativnim stvarateljima i ulagačima u kreativnim industrijama upravljanje nad upotrebom njihovih autorskih djela i predmeta zaštite srodnim pravima, uz pripadajuću naknadu za takvu upotrebu. Sustav zaštite autorskog i srodnih prava ima za cilj osigurati poticaj za stvaranje autorskih djela, kao i za ulaganje u stvaranje autorskih djela i drugih predmeta zaštite te u osiguravanje pristupa javnosti tim djelima, odnosno predmetima zaštite, na način da se naknadama od korištenja djela i drugih predmeta zaštite osigura povrat ulaganja u njihovo stvaranje i osiguravanje pristupa javnosti, odnosno osigura financijska osnova za bavljenje kreativnim djelatnostima.

Osim toga, autorsko i srodna prava također predstavljaju značajan čimbenik gospodarskog i društvenog rasta. Studija "Industrije koje intenzivno koriste prava intelektualnog vlasništva: doprinos ekonomskoj učinkovitosti i zapošljavanju u Europi" iz 2013. godine pokazala je da su industrije koje intenzivno koriste autorsko pravo i srodna prava u razdoblju od 2008. do 2011. godine doprinosile ukupnoj zaposlenosti u Europskoj uniji s 3,2%, dok je njihov udio u bruto domaćem proizvodu iznosio 4,2%. Najnovija studija "Industrije koje se intenzivno koriste pravima intelektualnog vlasništva i ekonomska učinkovitosti u Europskoj uniji" iz listopada 2016. godine, kojom su ažurirani podaci iz prethodne studije za razdoblje od 2011. do 2013. godine te uključeni podaci za Republiku Hrvatsku kao novu članicu, pokazuju još znatniji doprinos tih industrija u Europskoj uniji – 5,4% u ukupnoj zaposlenosti i 6,8% u bruto domaćem proizvodu. Studija "Ekonomske doprinose djelatnosti temeljenih na autorskom pravu u gospodarstvu Republike Hrvatske" iz 2007. godine pokazala je da su odgovarajući doprinosi u 2002. godini u Hrvatskoj iznosili 4,2% zaposlenih i 4,4% bruto domaćeg proizvoda, dok podaci iz najnovije studije za Europsku uniju pokazuju da su odgovarajući doprinosi (prema usporedivoj metodologiji) u Republici Hrvatskoj iznosili 4,8% i 6,3% u razdoblju od 2011. do 2013. godine.

Distribucija sadržaja odnosno roba i usluga zaštićenih autorskim i srodnim pravima iziskuje licenciranje tih prava od strane njihovih nositelja. Budući da pojedinačno licenciranje tih prava nije praktično niti učinkovito kada se radi o velikom obimu korištenja predmeta zaštite, za potrebe učinkovitog sustava licenciranja ovih prava univerzalno je uspostavljen sustav kolektivnog ostvarivanja prava. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava omogućavaju komercijalnim korisnicima uređivanje pitanja korištenja prava za velik broj autorskih djela u slučajevima kada bi pojedinačno uređivanje prava s pojedinačnim nositeljima prava bilo nepraktično i iziskivalo bi prohibitivne transakcijske troškove. Također, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava igraju ključnu ulogu u zaštiti i promicanju kulturne raznolikosti time što omogućavaju manjim i manje popularnim repertoarima pristup

tržištu. Značajna je i ekonomska dimenzija kolektivnog upravljanja pravima – primjerice, u 2009. godini organizacije za kolektivno ostvarivanje prava prikupile su približno 6,1 milijardi eura u Europskoj uniji, pri čemu većina prihoda potiče iz područja glazbe (83% u segmentu autorskih društava).

U Europskoj uniji prepoznata su dva problema vezana uz organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Jedan se odnosi na često nedovoljno transparentno i učinkovito upravljanje ovim organizacijama, uz nedovoljan nadzor nad njihovim financijskim upravljanjem, dok se drugi odnosi na nedovoljnu pripremljenost kolektivnih organizacija za internetsko multiteritorijalno licenciranje te nedovoljnu pravnu sigurnost u ovom području. S ciljem rješavanja navedenih problema na razini Europske unije, Europski parlament i Vijeće donijeli su 26. veljače 2014. godine Direktivu 2014/26/EU o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu (SL L 84, 20.3.2014. - u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/26/EU),

Budući da Direktiva 2014/26/EU obvezuje države članice Europske unije da donesu odgovarajuće zakone i druge propise do 10. travnja 2016. godine, potrebno je odredbe ZAPSP-a izmijeniti i dopuniti kako se to predlaže ovim zakonom. Ujedno, potrebno je odgovarajuće izmijeniti određene odredbe ZAPSP-a u kojem su uočene nejasnoće u tumačenju ili nedosljednost.

II. PITANJA KOJA SE RJEŠAVAJU OVIM ZAKONOM

U Republici Hrvatskoj su odredbe o ostvarivanju autorskog i srodnih prava prema važećem zakonodavnom okviru propisane u Glavi IV. člancima 154. do 171. ZAPSP-a, koje se predmetnim zakonom usklađuju s odredbama Direktive 2014/26/EU.

Direktiva 2014/26/EU propisuje definicije vezane uz organizacije za kolektivno ostvarivanje prava te druge pojmove bitne za djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava. U skladu s odredbama Direktive 2014/26/EU detaljno se uređuje odnos zastupanja između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i njezinih članova, prava članova u pogledu stjecanja i gubitka članstva, opsega zastupanja te upravljanja prihodom od prava i nadzora nad radom organizacije. Nadalje, detaljno se uređuje odnos hrvatskih organizacija za kolektivno ostvarivanje s drugim takvim organizacijama na unutarnjem tržištu Europske unije te odnosi organizacija s korisnicima. Također, u skladu s odredbama Direktive 2014/26/EU detaljno se propisuju obveze u pogledu transparentnosti rada organizacija za kolektivno ostvarivanje i obveza njihova izvješćivanja o svom radu, posebno o prikupljanju i raspodjeli autorskih naknada i naknada nositeljima srodnih prava. Sukladno Direktivi propisuju se podatci koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje dužna predložiti javnosti. Nadalje, uređuje se pitanje izdavanja odobrenja za internetsko korištenje glazbenih djela na području Europske unije, u dijelu koje uređuje Direktiva 2014/26/EU na način da se uređuju pretpostavke koje mora ispuniti organizacija za kolektivno ostvarivanje da bi mogla izdavati prekogranična odobrenja za korištenje glazbe na internetu u svoje ime, te u ime drugih organizacija koje su joj povjerile takve poslove, posebno mogućnosti obrade podataka za više državnih područja, transparentnosti podataka o repertoaru, točnog i pravovremenog izvješćivanja te izdavanja računa, te točne i pravovremene distribucije prikupljenih naknada nositeljima prava. Vezano uz sve vrste kolektivnog ostvarivanja dodatno se uređuju načini rješavanja sporova.

Slijedom navedenoga predloženim Zakonom se podiže razina obvezujućih standarda u upravljanju, osobito financijskom, organizacija za kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava, kao i razina transparentnosti i izvješćivanja o njihovom radu, te se osiguravaju potrebni preduvjeti za odobravanje prekograničnog internetskog korištenja glazbenih djela, pri čemu se u formalnom smislu postiže potrebna usklađenost sa zahtjevima Direktive 2014/26/EU.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Članak 1.a ZAPSP-a mijenja se jer se dodaje podatak da se u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi Direktiva 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu.

Uz članak 2.

U cilju unaprjeđenja odredaba ZAPSP-a u članku 13. Zakona dodanom rečenicom pojašnjava se da naknada za korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava ima karakter cijene u privatnopravnom odnosu. Na ovaj način dodatno se jasnije uređuje pitanje autorske naknade, u cilju pojašnjavanja da obzirom na njezinu prirodu takva naknada nije i ne može se smatrati tzv. parafiskalnim nametom, kako se često pogrešno navodi pri razmatranju pitanja autorskih naknada u sustavu kolektivnog ostvarivanja prava.

Uz članak 3.

U cilju pojašnjenja pitanja nastaje li obveza plaćanja naknade za privatno ili drugo vlastito korištenje pri prvoj prodaji ili uvozu tehničkih uređaja i praznih nosača zvuka, slike ili teksta i u slučaju kad su takvi uređaji uneseni u Republiku Hrvatsku iz druge države članice Europske unije, u skladu s presudom Europskog suda C-521/11 - *Amazon.com International Sales and Others v Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH* predlaže se novim stavkom 6. izrijeком propisati da takva obveza plaćanja nastaje i kad su takvi uređaji i nosači uneseni u Republiku Hrvatsku iz druge države članice Europske unije. Takvo uređenje postoji u više država članica Europske unije (npr. Slovenski ZASP članak 37. stavak 4.).

U dosadašnjoj praksi ostvarivanja prava na naknadu za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenje utvrđeni su određeni problemi koji otežavaju kako nositeljima prava ostvarivanje prava na naknadu, tako i korisnicima izvršavanje obveze s ove osnove. Izmjenama ovog članka utvrđeni praktični problemi u provedbi rješavaju se na sličan način kako je to riješeno u usporedivim zakonodavstvima, poput austrijskog zakona o kolektivnom ostvarivanju prava kojim se propisuje da će se prilikom utvrđivanja naknade uzeti u obzir rezultati dobiveni istraživanjem tržišta o stvarnom korištenju tehničkih uređaja, kao i praznih nosača zvuka, slike i teksta za pohranu predmeta zaštite, zatim kojim se propisuje dužnost udruživanja svih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje sudjeluju u prikupljanju naknade za privatno ili drugo vlastito korištenje na istovrsnim tehničkim uređajima i nosačima zvuka, slike ili teksta, osim u iznimnoj situaciji kada postoje opravdani razlozi koji priječe takvo udruživanje organizacija za kolektivno ostvarivanje, te koji propisuje mogućnost polaganja instrumenta osiguranja u visini spornog dijela naknade kod sporova prilikom ugovaranja cjenika.

Uz članak 4.

Izmjenom članka 154. ZAPSP-a u glavi IV. OSTVARIVANJE PRAVA dodaje se naziv poglavlja.

Uz članak 5.

Mijenja se članak 154. ZAPSP-a kojim se definiraju pojmovi ostvarivanja autorskog i srodnih prava. Uz do sada postojeće odredbe iz točke a), kojom se definiraju svi poslovi ostvarivanja autorskog i srodnih prava u individualnom i kolektivnom sustavu, i odredbe iz točke c) o specijaliziranoj pravnoj osobi za ostvarivanje autorskog i srodnih prava, koja je definirana u dosadašnjem članku 155. stavku 2. ZAPSP-a, radi objedinjavanja svih definicija predlaže se urediti navedena pitanja u ovom članku. U skladu s člankom 3. Direktive 2014/26/EU, u daljnjim točkama ovoga članka definiraju se ostali pojmovi kolektivnog ostvarivanja prava.

U točki b) definira se organizacija za kolektivno ostvarivanje prava na način da to može biti bilo koji organizacijski oblik. Nadalje, u Republici Hrvatskoj uobičajilo se da se organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava ovlašćuje davanjem punomoći pa se, uz zakon i ugovor, predlaže da se i taj oblik ovlašćivanja uvrsti u definiciju. Budući da u hrvatskom pravnom nazivlju nije primjereno reći da je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u nečijem vlasništvu, jer je pravo vlasništva vezano za stvari i uređeno je posebnim Zakonom o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, predlaže se u zakonskom tekstu propisati da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pripada nekome tko u njoj ima upravljačka prava, udjele ili dionice i da je ustrojena na neprofitnoj osnovi.

U točki d) sukladno Direktivi 2014/26/EU definira se neovisni upravljački subjekt kao organizacija privatnopravne naravi koja ni u cijelosti niti u dijelovima ne pripada svojim članovima, nije pod njihovom kontrolom i ustrojena je na profitnoj osnovi, a ovlaštena je za kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava. Radi jasnoće se navodi da se producenti, organizacije za radiodifuziju, izdavači, menadžeri i agenti nositelja prava koji djeluju kao posrednici i zastupaju nositelje prava u njihovim odnosima s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava ne smatraju neovisnim upravljačkim subjektima.

U daljnjim točkama, implementacijom određaba članka 3. Direktive 2014/26/EU definiraju se pojmovi: nositelj prava, član, statut, opća skupština članova, prihod od prava, trošak ostvarivanja, sporazum o zastupanju, korisnik, repertoar, multiteritorijalno odobrenje i internetska prava na glazbenim djelima. Pri definiranju internetskih prava na glazbenim djelima, u skladu sa zahtjevima Direktive, uređuju se samo autorska prava na glazbenim djelima.

Uz članak 6.

Ovom izmjenom članka 155. u stavku 2. ZAPSP-a provodi se terminološko usklađivanje s izričajem Direktive 2014/26/EU, a brisanje stavka 3. usklađeno je s uređivanjem članaka opisanim uz članak 4.

Uz članak 7.

Članak 156. ZAPSP-a mijenja se na način da se u stavku 1. implementira odredba članka 4. Direktive 2014/26/EU kojom se uređuje dužnost postupanja organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u najboljem interesu nositelja prava i zabrana nametanja obveza nositeljima prava koje nisu objektivno nužne za zaštitu njihovih prava i interesa i upravljanje njihovim pravima. Pravna stečevina EU-a, uključujući i Direktivu 2014/26/EU, ne ograničava prava koja se mogu ostvarivati u sustavu kolektivnog ostvarivanja prava. Radi jasnoće propisa

u stavku 2. ovoga članka predlaže se urediti da kolektivno ostvarivanje prava obuhvaća "osobito sljedeća prava", čime se pojašnjava da se radi o tzv. otvorenoj listi prava a ne ograničenom popisu prava koja se mogu ostvarivati u sustavu kolektivnog ostvarivanja prava.

Uz članak 8.

Članak 157. ZAPSP-a mijenja se na način da se radi konzistentnosti propisa odredbama iz članka 157. dodaju renumerirane odredbe članka 159., a izričaj se usuglašava s izričajem Direktive 2014/26/EU. Odredbe ovog članka usklađene su s recitalom 12. Direktive 2014/26/EU koji uređuje da Direktiva nema utjecaj na organizaciju upravljanja pravima u državama članicama, uključujući i pitanje presumirane punomoći, i s recitalom 50. Direktive 2014/26/EU koji uređuje da se zemljama članicama prepušta uređivanje mehanizma za izdavanje prethodnog ovlaštenja i nadzora. Također, utvrđuje se kako protiv rješenja Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo donesenog u postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Uz članak 9.

Uz postojeće odredbe članka 158. ZAPSP-a koje se izričajno usuglašavaju s Direktivom 2014/26/EU i recitalom 17. Direktive 2014/26/EU dodaje se stavak 4. kojim se implementira članak 14. Direktive 2014/26/EU. Novim stavkom 4. uređuje se ugovor o uzajamnom zastupanju koji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može zaključiti s drugom takvom organizacijom osnovanom u drugoj državi članici Europske unije te se naglašava da takvo zastupanje treba počivati na načelima nediskriminacije u odnosu na sve zastupane nositelje prava.

Uz članak 10.

Dodaje se naziv poglavlja: "Poglavlje 2. Odnos organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i nositelja prava".

Uz članak 11.

U skladu sa zahtjevima Direktive 2014/26/EU mijenja se članak 159. ZAPSP-a i naslov iznad njega koji sada glasi "Prava nositelja prava". Ovim člankom implementira se članak 5. Direktive 2014/26/EU kojim je uređeno da nositelj prava može slobodno izabrati organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja će upravljati njegovim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela u bilo kojoj državi članici EU-a. Odabrana organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj dužna je prihvatiti upravljanje takvim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava kad je takvo upravljanje obuhvaćeno područjem njene djelatnosti, osim ako ima objektivne razloge odbiti takvu ovlast.

Također, predlaže se urediti da nositelj prava ima pravo izdavati odobrenja za nekomercijalno korištenje svojih prava, a organizacije za kolektivno ostvarivanje prava dužne su objaviti uvjete pod kojima nositelji prava mogu izdavati takva odobrenja. Sukladno odredbama članka 5. Direktive 2014/26/EU uređuje se pravo nositelja prava da otkáže ovlaštenja za upravljanje pravima koje je dao organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. Propisuje se i dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da uredi prava nositelja prava navedena u ovom članku u svojim unutrašnjim aktima, koje je dužna objaviti na svojoj internetskoj stranici.

Uz članak 12.

Ovim člankom dodaju se, u skladu s člancima 5. i 6. Direktive 2014/26/EU, članci 159.a i 159.b kojima se uređuju pravila o članstvu u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i pravila o nositeljima prava koji nisu članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Nadalje, ovim se člankom dodaje naziv poglavlja: "Poglavlje 3. Unutarnje ustrojstvo organizacije za kolektivno ostvarivanje prava" i implementiraju članci 8., 9. i 10. Direktive 2014/26/EU kojima se uređuje opća skupština članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, nadzorna funkcija u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i obveze osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i članci 159.c, 159.d i 159.e. Također, ovim se člankom dodaje i naziv poglavlja: "Poglavlje 4. Odnos s korisnicima predmeta zaštite".

Člankom 159.a uređuje se dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava primiti kao članove sve nositelje prava koji udovoljavaju pretpostavkama za članstvo utemeljenim na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima. Propisuje se i dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava uvrstiti pretpostavke za članstvo u unutrašnje akte organizacije koji se trebaju javno objaviti. Svaku odluku o eventualnom odbijanju zahtjeva za članstvo organizacija je dužna jasno obrazložiti. Dalje se uređuje dužnost organizacije osigurati mogućnost da članovi s njom komuniciraju elektroničkim putem, te dužnost voditi evidenciju o svojim članovima.

Člankom 159.b propisuje se dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da sva prava koja pripadaju njezinim članovima na odgovarajući način primijeni i na nositelje prava koji nisu njezini članovi, osim onih koja se odnose na upravljanje i odlučivanje u samoj organizaciji.

Člankom 159.c uređuje se dužnost sazivanja opće skupštine članova najmanje jednom godišnje. Sukladno uređenju Direktive 2014/26/EU, propisuju se minimalne ovlasti opće skupštine članova. Propisuje se mogućnost sudjelovanja i glasovanja svih članova na općoj skupštini. Dalje, uređuje se mogućnost da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u statutu ili pravilima o članstvu ovlasti svojih članova ograniči na temelju kriterija trajanja članstva i iznosa naknada koje je član primio i ostvario. U pogledu opunomoćenika propisuje se da svaki član organizacije za kolektivno ostvarivanje prava može posebnom punomoći ovjerenom kod javnog bilježnika imenovati fizičku ili pravnu osobu da glasuje na općoj skupštini u njegovo ime pazeći pri tome da takvo imenovanje ne dovodi do sukoba interesa među različitim kategorijama nositelja prava unutar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, te uz uvjet da takvo imenovanje vrijedi samo za jednu opću skupštinu. Uređuje se i mogućnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da statutom ili drugim aktom odredi daljnja ograničenja u pogledu imenovanja opunomoćenika.

Člankom 159.d propisuje se da je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna imati tijelo koje obavlja nadzornu funkciju nad njenim radom. Uređuje se da u nadzornom tijelu moraju biti pošteno i razmjerno zastupljene različite kategorije članova, a svaki član nadzornog tijela dužan je općoj skupštini dati izjavu o sukobu interesa. Dalje, propisuju se minimalne ovlasti nadzornog tijela.

Člankom 159.e propisuje se da su osobe koje upravljaju organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava dužne to činiti s povećanom pažnjom, na razborit i odgovarajući način. U cilju sprječavanja sukoba interesa propisuje se obveza svake od osoba koje upravljaju organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava da općoj skupštini članova dade pojedinačnu

izjavu o sukobu interesa. Dalje, propisuju se podaci koje mora sadržavati svaka takva pojedinačna izjava.

Uz članak 13.

Ovim člankom mijenja se članak 160. ZAPSP-a radi usklađivanja s izričajem Direktive 2014/26/EU. Također, ovim se člankom implementiraju stavci 3. i 4. članka 16. Direktive. Implementiranim odredbama uređuje se dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da u primjerenom roku odgovori na zahtjev korisnika za odobrenjem korištenja predmeta zaštite, uz navođenje podataka koji su potrebni za izdavanje odobrenja, te da po primitku relevantnih podataka izda odobrenje ili obrazloži zašto nije u mogućnosti izdati odobrenje. Propisuje se što mora sadržavati odobrenje. U cilju administrativnih pojednostavljenja propisuje se i dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da korisnicima omogućí da svu komunikaciju u vezi odobrenja obave elektroničkim putem.

Uz članak 14.

Ovim člankom mijenja se članak 161. ZAPSP-a, a odnosi se na obveze korisnika.

Uz postojeće odredbe iz članka 161. implementira se odredba članka 17. Direktive 2014/26/EU. Implementiranim odredbom uređuje se dužnost korisnika da organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava dostavi podatke kojima raspolaže potrebne za naplatu prihoda i raspodjelu među nositeljima prava. Uređuje se dužnost korisnika i organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da pri pružanju podataka uzmu u obzir dobrovoljne industrijske standarde. Dalje, u stavku 3. uređuje se da u slučaju nedostatno dobivenih podataka ili neovlaštenog korištenja predmeta zaštite od strane korisnika, nadležna tijela državne uprave odnosno fizičke i pravne osobe koje raspolažu takvim podacima imaju dužnost na upit organizacije za kolektivno ostvarivanje prava dostaviti podatke koji se odnose na kolektivno ostvarivanje prava, osim u slučaju kada bi takva dostava podataka bila protivna posebnim propisima.

Uz članak 15.

Ovim člankom mijenja se članak 162. ZAPSP-a, a odnosi se na cijenu korištenja predmeta zaštite.

Člankom 162. unaprijeđuje se postupak utvrđivanja cjenika, u skladu sa zahtjevima iz članka 34. i 35. Direktive o alternativnim postupcima i rješavanju sporova kojima se upućuje države članice na alternativno rješavanje sporova ne stvarajući obvezu državama članicama u pogledu samog načina implementacije tih odredbi.

Uz već postojeće odredbe ZAPSP-a o mogućnosti donošenja mišljenja Vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog prava i srodnih prava u pogledu predmeta neslaganja u postupku donošenja cjenika, uvode se i odredbe o arbitraži kao mogućnosti rješavanja sporova o cjeniku, pri čemu se propisuje dobrovoljna arbitraža.

Odredbama ovog članka uređuje se da su organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici dužne pregovarati o cjeniku. Ako pregovori ne uspiju, stranke se mogu sporazumjeti o arbitraži, a stranke mogu i unaprijed sklopiti arbitražni sporazum kojim utvrđuju da će svaki spor u postupku donošenja cjenika riješiti pred arbitražom. Ako nema arbitražnog sporazuma, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je obratiti se Vijeću stručnjaka za naknade na području autorskog prava i srodnih prava radi donošenja mišljenja o cjeniku u postupku kakav je propisan i postojećim odredbama ovoga članka. Dalje se uređuje da se nakon dovršetka postupka njegovog utvrđivanja cjenik objavljuje na internetskoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Uz članak 16.

Dodaje se članak 162.a kojim se sukladno Zakonu o arbitraži uređuje utvrđivanje cjenika pred arbitražnim sudom koji udovoljava uvjetima koje propisuje Direktiva 2014/26/EU. Uređuje se da se cjenik utvrđen arbitražnim pravorijekom, koji je obvezujući za stranke, objavljuje na internetskoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Uz članak 17.

Dodaje se članak 164.a kojim se uređuje sastav i rad arbitražnog suda. Uređuje se da arbitražni sud ima tri arbitra koji, sukladno zahtjevima članka 35. Direktive 2014/26/EU, moraju biti stručni u području autorskog prava i srodnih prava, a predsjednik arbitražnog suda mora biti sudac ili bivši sudac Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske. Predsjednika arbitražnog suda imenuju arbitri, a ako se oni o tom pitanju ne mogu sporazumjeti, imenovat će ga predsjednik Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Uz članak 18.

Uz postojeće odredbe članka 165. ZAPSP-a o načelima za određivanje visine cijene za korištenje predmeta zaštite, koje se izričajno usuglašavaju s Direktivom 2014/26/EU, dodaju se novi stavci od 1., 3. i 4. kojima se implementira članak 16. Direktive. Dodanim člancima uređuje se da cjenici moraju biti razumni u odnosu na ekonomsku vrijednost korištenja prava na tržištu uzimajući u obzir narav i opseg korištenja predmeta zaštite, ekonomsku vrijednost usluge koju pruža organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, kao i cjenike za istovrsno korištenje predmeta zaštite u drugim državama članicama Europske unije.

Novim stavkom 2. uređuje se da će se pri određivanju cijene za korištenje predmeta zaštite uzeti u obzir potrebe korisnika koji pripadaju osjetljivim društvenim skupinama umirovljenika, djece i osoba s posebnim potrebama. Dalje, uređuje se da u slučaju kad se radi o novoj vrsti internetske usluge koja je u Europskoj uniji dostupna kraće od tri godine, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije dužna pri određivanju cijene za korištenje predmeta zaštite kao uzor koristiti već utvrđene cjenike za druge vrste korištenja na internetu.

Uz članak 19.

Iza članka 165. ZAPSP-a dodaje se članak 165.a koji sadrži renumerirane odredbe sadašnjeg članka 168. ZAPSP-a, a izričaj se usuglašava s izričajem Direktive 2014/26/EU.

Nadalje, ovim se člankom dodaje naziv poglavlja: "Poglavlje 5. Upravljanje prihodom od prava" i članak 165.b kojim se uređuje naplata i korištenje prihoda od prava u skladu sa člankom 11. Direktive 2014/26/EU. Ovim člankom propisuje se da je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna s osobitom pažnjom naplaćivati i upravljati prihodom od prava, a u svojim poslovnim knjigama dužna je odvojeno voditi prihode od prava i prihode koje ostvaruje ulaganjem prihoda od prava, vlastitu imovinu i prihode koje ostvaruje od svoje imovine, od prava na trošak ostvarivanja ili od svojih od drugih aktivnosti. Prihode od prava dužna je raspodijeliti nositeljima prava uz izuzetak namirenja ili prijeboja s troškom ostvarivanja u skladu s pravilima koje je donijela opća skupština organizacije. Dalje se uređuje dužnost organizacija za kolektivno ostvarivanje prava da ulaganje prihoda od prava čini u najboljem interesu nositelja prava, u skladu s općim pravilima o ulaganju prihoda od prava i pravilima propisanim u stavku 4. ovoga članka.

Uz članak 20.

Ovim člankom mijenja se naslov iznad članka 166. ZAPSP-a tako da glasi "Raspodjela prihoda od prava".

Uz članak 21.

Ovim se člankom članak 166. ZAPSP-a izričajno usklađuje s izričajem Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 22.

Uz postojeće odredbe članka 167. ZAPSP-a o pravilima o raspodjeli prihoda od prava, koje se izričajno usuglašavaju s Direktivom 2014/26/EU, dodaju se i nove odredbe kojima se implementira članak 13. Direktive. Novim odredbama izričito se propisuje obveza organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da redovito, uredno i precizno raspodijeli i isplati iznose namijenjene nositeljima prava u skladu s općim pravilima koje donosi opća skupština organizacije. Uređuje se rok u kojem je organizacija dužna isplatiti pripadajuće iznose nositeljima prava te dužnost čuvanja odvojeno na računu organizacije onih iznosa koji se nisu mogli raspodijeliti jer nositelji prava nisu bili identificirani ili pronađeni. Uz načelnu odredbu da su organizacije dužne poduzeti sve što je u njihovoj mogućnosti da identificiraju ili pronađu nositelja prava, uređuju se i posebne mjere koje su one pritom dužne izvršiti kako bi takve nositelje prava identificirale ili pronašle. Dalje, propisuje se da se po proteku tri godine od kraja financijske godine u kojoj je naplaćen prihod za koji postoji nemogućnost identifikacije odnosno pronalaženja nositelja prava takvi iznosi mogu proglasiti neraspodjeljivima. Konačno, uređuje se da opća skupština članova u skladu s donesenim pravilima o korištenju neraspodjeljivih iznosa donosi odluku o korištenju tih iznosa u svrhu socijalnih, kulturnih i obrazovnih aktivnosti na korist nositelja prava ne šteteći pravu nositelja prava da u zastarnom roku od tri godine potražuju iznose koji im pripadaju.

Uz članak 23.

Članak 167.a mijenja se radi usklađivanja s člankom 12. Direktive 2014/26/EU. Ovim člankom propisuje se obveza za organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da nositelje prava, prije nego što ishode pristanak za upravljanje njihovim pravima, obavijeste o troškovima ostvarivanja prava i drugim izdvajanjima te prihodima koji proizlaze iz ulaganja prihoda od prava. Uređuje se i obveza organizacija za kolektivno ostvarivanje prava da ne smiju imati troškove veće od opravdanih te da troškovi moraju biti dokumentirani u skladu s najboljim računovodstvenim standardima. Također, ovim člankom propisuje se da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odlučiti da se iz ukupne mase prihoda od prava najviše 3% utroši na mjere usmjerene protiv piratstva i krivotvorenja i druge mjere usmjerene na podizanje razine svijesti o vrijednosti autorskog i srodnih prava, te se reguliraju i najviši dopušteni odbici koje se organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odlučiti izdvajati za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežno nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti u odgovarajućem umjetničkom i kulturnom području. Uređuje se i opće pravilo da sva izdvajanja u fondove moraju biti razumna u odnosu na usluge koje se pružaju nositeljima prava.

Uz članak 24.

Dodaje se novi članak 167.b kojim se uređuje raspodjela, trošak ostvarivanja prava i izdvajanja prema ugovorima o međusobnom zastupanju, čime se implementira članak 15. Direktive 2014/26/EU. Ovim člankom uređuju se obveze organizacije za kolektivno ostvarivanje prava pri zastupanju druge organizacije; dužnost da pripadajuće iznose raspodijeli i isplati na redovit, uredan i precizan način što je prije moguće, a najkasnije istekom roka od devet mjeseci od kraja financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, uz izuzetak pobrojanih objektivnih razloga za odgodu isplate. Pritom zastupajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne smiju bez ugovorenog ovlaštenja obračunavati više izdvajanja od opravdano nastalih troškova. Dalje, ovim člankom propisuje se i obveza zastupane organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da isplati pripadajuće

iznose koje je primila na temelju ugovora o zastupanju što je prije moguće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od kraja financijske godine u kojoj je prihod od prava primljen. Nadalje, iza članka 167.b, a u skladu s naslovom poglavlja 5. Direktive 2014/26/EU iznad članka 168. dodaje se naziv poglavlja: "Poglavlje 6. Transparentnost i izvješćivanje".

Uz članak 25.

Ovim člankom mijenja se članak 168. na način da se usklađuje s člankom 18. Direktive 2014/26/EU. Ovim člankom propisuju se minimalni podaci koje je organizacija dužna učiniti dostupnim nositeljima prava kojima je dužna isplatiti prihod od prava odnosno kojima je isplatila pripadajuće iznose. Ti podaci uključuju: sve podatke koje je nositelj prava dao organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava da ih koristi za njegovu identifikaciju i pronalazak; iznos koji pripada nositelju prava; iznose koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava isplatila nositelju prava prema kategoriji prava i vrsti korištenja; razdoblje u kojem se dogodilo korištenje za koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna nositelju prava isplatiti prihod od prava, osim ako objektivni razlozi koji se odnose na izvješćivanje korisnika sprječavaju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da to učini; izdvajanja na ime troška ostvarivanja; izdvajanja za bilo koju drugu svrhu različitu od troška ostvarivanja, uključujući ona za kulturne, socijalne ili edukativne svrhe i sve iznose koje pripadaju nositelju prava za bilo koje razdoblje, a nisu mu plaćeni. Također je propisana i obveza u slučaju kada su članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava subjekti koji su i sami odgovorni za raspodjelu prava nositeljima prava - tada im je organizacija dužna dati sve navedene podatke ako ih sami nemaju, a oni su ih dužni jednom godišnje dostaviti nositeljima prava.

Uz članak 26.

Ovim člankom dodaju se članci 168.a, 168.b, 168.c i 168.d. u skladu s člancima 19., 20., 21. i 22. Direktive 2014/26/EU. Nadalje, u skladu s naslovom Glave III Direktive 2014/26/EU dodaje se i naziv poglavlja: "Poglavlje 7. Izdavanje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja" sa člancima 168.e, 168.f, 168.g, 168.h, 168.i, 168.j, 168.k, 168.l, 168.m, 168.n. i 168.o i naslovima iznad njih, a kojima se implementiraju članci 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29. 30. 31. i 32. Direktive 2014/26/EU. Ovim se člankom dodaje naziv poglavlja: "Poglavlje 8. Provedbene mjere" i članci 168.p, 168.r, 168.s i 168.t. kojima se implementiraju odredbe iz Glave IV Direktive 2014/26/EU s člancima 33., 34., 35. i 42. Direktive 2014/26/EU. Također, dodaje se i naziv poglavlja: "Poglavlje 9. Nadzor nad kolektivnim ostvarivanjem prava".

Člankom 168.a implementira se članak 19. Direktive 2014/26/EU te se uređuje obveza izvješćivanja drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje o upravljanju pravima prema ugovoru o uzajamnom zastupanju najmanje jednom godišnje, na način da se propisuju minimalni podaci koje je jedna organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna ustupiti drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koju zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju, barem jednom godišnje.

Člankom 168.b implementira se članak 20. Direktive 2014/26/EU i uređuje obveza organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da na obrazloženi zahtjev nositelja prava i druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koju zastupa, elektroničkim putem i u primjerenom roku, stavi na raspolaganje podatke o predmetima zaštite koje ostvaruje, pravima koja ostvaruje, a ako zbog opsega djelovanja organizacija ne može odrediti predmete zaštite za koje ostvaruje prava ima obvezu dostaviti podatke o vrsti predmeta zaštite, pravima koja ostvaruje i područjima koja obuhvaća.

Člankom 168.c implementira se članak 21. Direktive 2014/26/EU i propisuju podaci koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna objavljivati na svojoj internetskoj stranici, a koji uključuju najvažnije dokumente i informacije koje moraju biti dostupne javnosti.

Člankom 168.d implementira se članak 22. Direktive 2014/26/EU i njezin Prilog te se uređuje godišnje izvješće o transparentnosti na način da se propisuje kako je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna u roku od 8 mjeseci od završetka financijske godine sastaviti i objaviti na svojoj internetskoj stranici godišnje izvješće o transparentnosti, te koje je sve podatke i financijske pokazatelje u sklopu takvog izvješća organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna pružiti. Svrha ovih odredbi je u tome da se nositeljima prava omogući uvid u revidirane financijske podatke koje se odnose na aktivnosti organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Također, propisuje se i obveza organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da kao sastavni dio godišnjeg izvješća o transparentnosti objavljuje i revizorsko izvješće u cijelosti, sa svim eventualnim primjedbama.

Člankom 168.e uređuje se dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj da je u izdavanju odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja unutar Europske unije dužna poštovati sve odredbe iz ovog dijela Zakona, čime se implementira članak 23. Direktive 2014/26/EU.

Člankom 168.f uređuju se kapaciteti koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima mora imati. Dalje, uređuju se minimalne pretpostavke koje je takva organizacija dužna ispunjavati kako bi bila učinkovita u izdavanju odobrenja. Odredbama ovog članka implementira se članak 24. Direktive 2014/26/EU.

Člankom 168.g propisuje se obveza organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja da pružateljima internetskih usluga, nositeljima prava i drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava osigura pristup informacijama koje su im potrebne kako bi imali uvid u repertoar koji ta organizacija zastupa na internetu. Dalje, uređuje se mogućnost da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava poduzme mjere za zaštitu točnosti i cjelovitosti podataka, nadzor nad njihovim ponovnim korištenjem ili zaštitu komercijalno osjetljivih podataka. Odredbama ovog članka implementira se članak 25. Direktive 2014/26/EU.

Člankom 168.h uređuju se obveze u pogledu točnosti podataka o multiteritorijalnom repertoaru. Propisuje se obveza organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima da osigura postupke za postavljanje potkrijepljenih zahtjeva za ispravak podataka od strane nositelja prava, pružatelja internetskih usluga i drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, čime se želi postići što veća točnost, istinitost i cjelovitost podataka. Također, propisuje se obveza takve organizacije da osigura mogućnost elektroničke obrade podataka, odnosno unosa djela i odobrenja za upravljanje pravima u elektroničku bazu nositeljima prava kao i nositeljima prava koje pojedina organizacija za kolektivno ostvarivanje prava zastupa temeljem ugovora s drugom organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava. Odredbama ovog članka implementiraju se odredbe iz članka 26. Direktive 2014/26/EU.

Člankom 168.i uređuju se obveze organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima u pogledu točnosti i pravodobnosti izvješćivanja i izdavanju računa. Uređuje se obveza nadziranja korištenja internetskih prava na glazbenim djelima; omogućavanje dostave podataka u elektroničkom obliku na način koji uključuje barem jednu metodu koja uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde i prakse, kao i ovlaštenje da u tom slučaju odbiju podatke dostavljene u nekom drugom formatu; obveza izdavanja računa u elektroničkom obliku, uz uzimanje u obzir barem jedne metode izvješćivanja i dobrovoljnih industrijskih standarda, pri čemu je izdavanje računa povezano s obradom izvješća korisnika. Dodatno se propisuje obveza da na računu budu specificirana autorska djela i prava za koja je odobrenje izdano prema stvarnom korištenju u mjeri u kojoj je to moguće. Izdavanje točnog računa potrebno je učiniti bez odgode, a takva organizacija je dužna dodatno predvidjeti prikladne postupke kojima pružatelji usluga mogu osporiti točnost računa i to osobito u situaciji kada su primili dva ili više računa za ista internetska prava na isto glazbeno djelo. Odredbama ovog članka implementiraju se odredbe članka 27. Direktive 2014/26/EU.

Članakom 168.j uređuju se obveze organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima u pogledu točne i pravodobne isplate nositeljima prava. Uređuje se njezina obveza točne raspodjele iznosa koji pripadaju nositeljima prava, koju je potrebno provesti bez odgode. Uređuju se minimalne informacije koje je takva organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna pružiti nositeljima prava uz isplatu, a koje uključuju: razdoblje korištenja i državna područja na koja se isplata odnosi, prihode, odbitke i iznose isplaćene za svakog korisnika i to u pogledu naplaćenog prihoda za svako internetsko korištenje glazbenog djela a isto tako i u pogledu svakog pojedinog internetskog pružatelja usluga. Također, uređuju se obveze takve organizacije u slučaju kad je ovlaštena od druge organizacije da u njeno ime i za njen račun izdaje odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima da organizaciji koja ju je ovlastila isplati iznose i pruži informacije kao i nositeljima prava. Za daljnju isplatu tih iznosa i prosljeđivanje podataka nositeljima prava odgovorna je organizacija koja daje ovlaštenje. Odredbama ovog članka implementiraju se odredbe članka 28. Direktive 2014/26/EU.

Člankom 168.k uređuje se da ugovori između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojim jedna organizacija ovlašćuje drugu da daje multiteritorijalna odobrenja za internetsko korištenje autorskih glazbenih prava ne mogu biti isključive naravi, a da je ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna ostvarivati ta prava bez diskriminacije. Također, propisana je i dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja je dala ovlaštenje drugoj organizaciji da obavijesti svoje članove o osnovnim uvjetima ugovora s drugom organizacijom kao i dužnost ovlaštene organizacije da obavijesti organizaciju koja ju je ovlastila o osnovnim uvjetima u skladu s kojima izdaje odobrenja. Odredbama ovog članka implementira se članak 29. Direktive 2014/26/EU.

Člankom 168.l uređuje se obaveza zastupanja organizacije koje izdaju multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na zastupanje druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja ne izdaje, niti nudi izdavanje odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima iz vlastitog repertoara ako organizacija već nudi i izdaje odobrenja za istu kategoriju internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za repertoar jedne ili više organizacija.

Člankom 168.m uređuje se dužnost organizacije koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava da na zahtjev organizacije koja ne izdaje multiteritorijalna odobrenja odgovori u primjerenom roku u pisanom obliku, da repertoar koji joj je povjeren zastupa pod istim uvjetima kao i vlastiti repertoar, uključujući i obvezu da ga uključuje u ponude koje šalje internetskim pružateljima usluga, te da ne naplaćuju troškove ostvarivanja ovih prava iznad opravdanih troškova koji su stvarno nastali. Također, uređuje se i obveza organizacije koja zatraži ostvarivanje internetskih prava od druge organizacije da joj učini dostupnim sve podatke potrebne za izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na glazbenim djelima. U slučaju kad su podaci nedostadni ili su pruženi u neodgovarajućem obliku ovlaštena organizacija ima pravo naplatiti razumne troškove za ispunjenje takvih pretpostavki ili alternativno isključiti iz korištenja djela za koje su podaci nedostadni ili se ne mogu koristiti. Odredbama ovog članka implementira se članak 30. Direktive 2014/26/EU.

Člankom 168.n uređuje se mogućnost nositeljima prava da povuku ovlaštenje na izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima u slučaju kada organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ih zastupa ne nudi izdavanje takvih multiteritorijalnih odobrenja, niti je ovlastila drugu organizaciju u tu svrhu do 31. prosinca 2017. godine. Nositeljima prava se pritom ostavlja mogućnost da mogu takvoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i dalje ostaviti ovlast za izdavanje odobrenja za područje Republike Hrvatske a izdavanje multiteritorijalnih odobrenja obavljati individualno ili putem neke druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Ovim člankom implementira se članak 31. Direktive 2014/26/EU.

Člankom 168.o propisuje se da se odredbe o izdavanju multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima ne primjenjuju na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje na temelju dobrovoljnog objedinjavanja potrebnih prava izdaju multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na glazbenim djelima organizacijama za radiodifuziju u slučajevima kad one istodobno s prvobitnim emitiranjem priopćavaju, odnosno stavljaju na raspolaganje javnosti vlastite radijske ili televizijske programe, drugi internetski sadržaj ili najavu koji su proizvele ili je proizveden za njih, a dodatan je u odnosu na emitiranje njihovog programa. Ovim člankom implementira se članak 32. Direktive 2014/26/EU.

Člankom 168.p uređuje se dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da utvrdi postupke za rješavanje prigovora svojih članova i drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime ostvaruju prava, a koji će biti učinkoviti i pravodobni, posebno u odnosu na važnija pitanja kao što su punomoć, prestanak i povlačenje prava, uvjeti članstva, prikupljanja, raspodjele, troškove i druga izdvajanja. Takvi postupci uključuju obvezu pisanog odgovora na prigovore, a u slučaju odbijanja prigovora i obvezno obrazloženje. Ovim člankom implementira se članak 33. Direktive 2014/26/EU.

Člankom 168.r propisuje se mogućnost rješavanja sporova za organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnike pred arbitražnim sudom stručnim u području intelektualnog vlasništva u skladu s propisima o arbitraži ili pred nadležnim sudom u skladu s propisima o parničnom postupku. Ovim člankom implementira se članak 35. Direktive 2014/26/EU.

Člankom 168.s propisuje se mogućnost da se sporovi organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na glazbenim djelima sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj s postojećim ili potencijalnim

pružateljem internetskih usluga, s jednim ili više nositelja prava te sporovi s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava mogu rješavati pred arbitražnim sudom u skladu s propisima o arbitraži. Također, propisuje se mogućnost da stranke za iste sporove zatraže mišljenje Vijeća stručnjaka o predmetu njihova spora u skladu s odredbom iz članka 162. stavka 6. Zakona.

Ovim člankom implementira se članak 34. Direktive 2014/26/EU.

Člankom 168.t uređuje se obrada osobnih podataka u skladu sa zakonom kojim se propisuje zaštita osobnih podataka. Ovim člankom implementira se članak 42. Direktive 2014/26/EU.

Uz članak 27.

Ovim se člankom mijenja članak 169. ZAPSP-a radi usuglašavanja s izričajem Direktive 2014/26/EU. Uređuju se nadležnosti Zavoda vezane uz izdavanje odobrenja organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, vođenje odgovarajućih evidencija, provedbu inspekcijskih poslova vezanih uz provjeru zakonitosti rada organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske, te ukidanje izdanih odobrenja. U pogledu rada organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske ali sjedište ili poslovni nastan imaju u drugim državama članice Europske unije uređuje se da Zavod obavlja inspekcijske poslove u smislu obavljanja djelatnosti u skladu s odgovarajućim propisima te države članice u koje je implementirana Direktiva 2014/26/EU. U tom slučaju uređeno je postupanje Zavoda kako je uređeno člankom 171.a i obrazloženjem uz taj članak ZAPSP-a.

Također, utvrđuje se kako protiv rješenja Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo o ukidanju odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Uz članak 28.

Mijenja se članak 170. ZAPSP-a te se detaljnije uređuje postupanje inspektora Zavoda koji provodi inspekcijski nadzor nad zakonitošću rada organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Inspekcijski nadzor može biti redoviti, koji se provodi u pravilu jednom godišnje, te izvanredni inspekcijski nadzor, u zakonom predviđenim slučajevima. Također, promjene se odnose i na odredbu u vezi s ovlastima inspektora da naloži uklanjanje nedostataka i nepravilnosti u određenom roku u skladu s ostalim predloženim izmjenama ZAPSP-a. Dalje, budući da su rješenja Zavoda donesena u ovom postupku konačni i izvršni upravni akti, propisuje se da protiv rješenja Zavoda nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. U cilju jačanja nadzora nad transparentnošću sustava kolektivnog ostvarivanja prava propisuje se ovlast inspektora sudjelovati na Općoj skupštini članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da pravovremeno obavijesti Zavod o mjestu i vremenu održavanja Opće skupštine. Takva odredba postoji i u propisima drugih država članica Europske unije (npr. u njemačkom zakonodavstvu).

Uz članak 29.

Ovim se člankom mijenja članak 171. ZAPSP-a radi izričajnog usklađivanja s ostalim predloženim izmjenama ZAPSP-a.

Uz članak 30.

U skladu sa zahtjevima Direktive 2014/26/EU ovim člankom dodaje se članak 171.a o suradnji s nadležnim tijelima u drugim državama članicama Europske unije i suradnji s

Europskom komisijom. Nadalje, ovim se člankom dodaje naziv „Poglavlje 10. Neovisni upravljački subjektu“ i članci 171.b, 171.c i 171.d kojima se implementira članak 2. stavak 4. Direktive 2014/26/EU.

Člankom 171.a propisuje se obveza Zavoda da u primjerenom roku odgovori na obrazložene zahtjeve tijela druge države članice Europske unije zbog pitanja o primjeni Direktive 2014/26/EU, osobito u vezi aktivnosti organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. Također, propisuje se ovlast Zavoda da u slučaju sumnje na nepravilno postupanje organizacije koja ima sjedište ili poslovni nastan u drugoj državi članici Europske unije, može poslati sve relevantne informacije nadležnom tijelu te druge države članice koje je nadležno za nadzor, kao i predložiti provedbu odgovarajuće mjere. Propisuje se da isti zahtjev Zavod može poslati i stručnoj skupini koja se sastoji od predstavnika nadležnih tijela država članica a predsjedja joj predstavnik Komisije. Dalje, ovim člankom uređuje se i obveza suradnje Zavoda s Europskom komisijom. Ovim člankom implementiraju se članci 37., 38., 39. i 41. Direktive 2014/26/EU.

Člankom 171.b propisuje se obveza neovisnih upravljačkih subjekata koji na području Republike Hrvatske namjeravaju kolektivno ostvarivati prava da o svojoj namjeri obavijeste Zavod bez obzira gdje im se nalazi sjedište ili poslovni nastan. Propisuje im se i obveza da u pisanoj obavijesti Zavodu navedu podatke o vrsti prava i kategoriji nositelja prava te broju dobivenih punomoći nositelja prava čija prava namjeravaju ostvarivati te druge podatke na traženje Zavoda. Nadalje, propisuje se da se sva prepiska između Zavoda i neovisnih upravljačkih subjekata vodi na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu te da Zavod vodi evidenciju o neovisnim upravljačkim subjektima koji na području Republike Hrvatske kolektivno ostvaruju prava. Nadalje, propisuje se da u slučaju da neovisna upravljačka tijela kolektivno ostvaruju prava na području Republike Hrvatske ne dostave prethodne propisane obavijesti Zavodu, Zavod od njih može tražiti informacije i dokumentaciju radi utvrđivanja obavljaju li kolektivno ostvarivanje prava u skladu s odredbama ovog Zakona

Slijedom zahtjeva iz članka 36. stavka 3. Direktive 2014/26/EU prema kojem države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana u tu svrhu imaju ovlasti nametnuti odgovarajuće kazne ili poduzeti odgovarajuće mjere u slučaju neusklađenosti s odredbama nacionalnog zakona donesenog u okviru provedbe Direktive 2014/26/EU, u članku 171.c propisuju se ovlasti inspeksijskog nadzora i nad radom neovisnih upravljačkih subjekata.

Nadalje, slijedom zahtjeva iz članka 2. stavka 4. Direktive 2014/26/EU u članku 171.d propisuje se da se na neovisne upravljačke subjekte primjenjuju odredbe ZAPSP-a: o izvješćivanju nositelja prava o upravljanju njihovim pravima (čl. 168), podacima koji se nositeljima prava, drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i korisnicima daju na zahtjev (čl. 168.b), podacima koji se javno objavljuju (čl. 168.c točaka a), b), c), f), g) i h), o zaštiti osobnih podataka (čl. 168.t) i suradnji s nadležnim tijelima u drugim državama članicama Europske unije (171.a).

Uz članak 31.

U članku 179. ZAPSP-a provodi se izričajno usklađivanje s predloženim promjenama članka 13. stavka 3. ZAPSP-a.

Uz članak 32.

U provedbi ZAPSP-a utvrđeno je da uz sadržaj odredbe članka 161. stavka 3. nedostaju propisane prekršajne sankcije, a koje se predlažu urediti člankom 192.b u skladu s ostalim propisanim prekršajnim sankcijama ZAPSP-a.

Uz članak 33.

U skladu sa zahtjevima Direktive 2014/26/EU, propisuje se dužnost udruge za kolektivno ostvarivanje prava da nositeljima prava koji su je ovlastili da upravlja njihovim pravima prije stupanja na snagu ovoga Zakona dostavi podatke o njihovim pravima iz članka 9. ovoga Zakona, najkasnije u roku od osam dana od stupanja na snagu Pravilnika o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i o naknadama za rad Vijeća stručnjaka.

Uz članak 34.

Propisuje se dužnost usklađivanja unutrašnjih akata, ustroja i poslovanja udruga za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj s odredbama ovoga Zakona u roku od 4 mjeseca od dana stupanja na snagu Pravilnika o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i o naknadama za rad Vijeća stručnjaka, kao provedbenim propisom ovog Zakona. Određuje se da sve udruge za kolektivno ostvarivanje prava moraju u istom roku podnijeti zahtjev za izdavanjem odobrenja Zavoda za obavljanjem djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava uz prilaganje potrebnih isprava i dokumentacije. Dalje se uređuje da sva odobrenja Zavoda ostaju na snazi do izvršnosti nove odluke Zavoda, uz pretpostavku da su zahtjevi podneseni u propisanom roku. U suprotnom, odobrenja će prestati važiti, o čemu će Zavod donijeti posebno rješenje u roku od trideset dana od dana isteka propisanog roka.

Uz članak 35.

Ovim člankom propisuje se obveza usklađivanja propisanih pravilnika u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Propisuje se i primjena postojećeg Pravilnika o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i o naknadama za rad Vijeća stručnjaka te Pravilnika o visini naknada za rad Vijeća stručnjaka do donošenja novih Pravilnika.

Uz članak 36.

Propisuje se stupanje na snagu Zakona.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

S obzirom na sadržaj Zakona, koji se prvenstveno odnosi na uređivanje djelatnosti organizacija za kolektivno ostvarivanje autorskog i srodnih prava kao organizacija nositelja prava, provedba ovoga zakona neće uzrokovati dodatne troškove za državni proračun Republike Hrvatske. Za obavljanje stručno-administrativnih poslova vezanih uz izdavanje novih odobrenja za obavljanje djelatnosti organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sukladno ovom zakonu, te za provedbu poslova inspekcijskog nadzora, neće biti potrebno dodatno zapošljavanje državnih službenika. Navedene poslove obavljat će državni službenici već zaposleni u Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo koji obavljaju ove poslove sukladno važećim odredbama ZAPSP-a. Očekuje se da će nove obveze u pogledu razmjene informacija s nadležnim tijelima drugih zemalja članica Europske unije i suradnje s Europskom komisijom također biti moguće ispuniti u okviru postojećih planiranih sredstava u državnom proračunu.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora na 12. sjednici, održanoj 17. siječnja 2017. iznio je primjedbu da je Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom pravu potrebno nomotehnički doraditi, što je prihvaćeno te je Konačni prijedlog zakona u tom smislu nomotehnički doraden.

Odbor za obrazovanje, znanost i kulturu Hrvatskoga sabora na 6. sjednici, održanoj 1. veljače 2017. prihvatio je tekst Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima bez primjedbi.

Također su razmotrene sve primjedbe iznesene u općoj raspravi na sjednici Hrvatskoga sabora prilikom razmatranja teksta u prvom čitanju u kojoj su sudjelovali klubovi zastupnika Hrvatske demokratske zajednice (HDZ), Socijaldemokratske partije Hrvatske (SDP), Mosta nezavisnih lista, Samostalne demokratske srpske stranke (SDSS) i Narodne stranke - reformista te Živog zida i Stranke narodnog i građanskog aktivizma (SNAGA). Slijedom rasprave u tekst Konačnog prijedloga Zakona unesene su izmjene kojima se dodatno unaprjeđuju odredbe koje se odnose na kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava. Izmijenjena je odredba koja u smislu načela za određivanje visine cijene naknade za korištenje predmeta zaštite uređuje da će se pri određivanju takve cijene u odgovarajućoj mjeri uzeti u obzir religiozne, socijalne i kulturne potrebe korisnika koji pripadaju osjetljivim društvenim skupinama umirovljenika, djece i osoba s posebnim potrebama (u članku 18. Konačnog prijedloga Zakona, kojim se mijenja članak 165. ZAPSP-a, u stavku 2.). Također, dodatno su precizirane odredbe vezane uz nadzor nad obavljanjem djelatnosti organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kao i neovisnih upravljačkih subjekata u smislu ovog Zakona. Tako je precizirano da ako obavljanje određenih administrativnih, tehničkih ili pomoćnih poslova (primjerice izdavanja računa korisnicima ili raspodjele pripadajućih iznosa među nositeljima prava) organizacija za kolektivno ostvarivanje pisanim ugovorom povjeri drugoj fizičkoj ili pravnoj osobi takav ugovor nema utjecaja na dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na ispunjavanje svih obveza sukladno ovom Zakonu (u članku 9. Konačnog prijedloga Zakona, kojim se mijenja članak 158. ZAPSP-a, u stavku 3.). Uz navedeno, u kontekstu ovlaštenja inspektora koji nadzire obavljanje djelatnosti organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u smislu ovog Zakona da sudjeluje na općoj skupštini uvedena je obaveza pravovremene dostave obavijesti o mjestu i vremenu održavanja opće skupštine (u članku 28. Konačnog prijedloga Zakona, kojim se mijenja članak 170. ZAPSP-a, u stavku 8.). Također, uvedena je dodatna odredba kojom se uređuje da ako tijelo nadležno za inspekcijske poslove u pogledu djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava zaprimi obrazloženi zahtjev bilo koje osobe koja ima pravni interes ili po službenoj dužnosti stekne spoznaju da neovisni upravljački subjekt kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez prethodne propisane dostave obavijesti o tome, nadležno tijelo od tog subjekta može tražiti informacije i dokumentaciju radi utvrđivanja obavlja li isti kolektivno ostvarivanje prava u skladu s odredbama ovog Zakona (u članku 30. Konačnog prijedloga Zakona, kojim se dodaje članak 171.b, u stavku 5.). Ovime su stvorene pretpostavke kojima se osiguravaju dodatni mehanizmi za djelotvorno obavljanje inspekcijskog nadzora nad djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO TE RAZLOZI NEPRIHVAĆANJA

U raspravi pred Hrvatskim saborom u kojoj su sudjelovali zastupnici dr. sc. Branimir Bunjac, Bojan Glavašević, Mile Horvat, Stevo Culej, Gordan Maras i mr. Jasen Mesić otvoreno je pitanje opravdanosti plaćanja naknade za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina. Upućene su primjedbe da navedena plaćanja opterećuju kulturno-umjetnički amaterizam te da je naplaćivanje navedene naknade neopravdano te su izraženi stavovi da kulturno-umjetnička društva i slični amaterski subjekti koji izvode tzv. tradicijska djela ne bi trebali plaćati naknade.

U vezi s ovim primjedbama ističe se da je važećom odredbom članka 8. stavka 3. Zakona propisano da narodne književne i umjetničke tvorevine u izvornom obliku nisu predmetom autorskog prava, ali da se za njihovo priopćavanje javnosti plaća naknada kao za priopćavanje javnosti zaštićenih autorskih djela, te je propisano da se ta naknada koristi za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežno nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti. Važno je, međutim, napomenuti da se narodne tvorevine vrlo često autorski prerađuju, u smislu primjerice nove autorske koreografije narodnog plesa ili autorskog aranžmana narodne glazbene tvorevine, čime nastaju autorska prava prerade djela koreografa ili aranžera. Takva autorski prerađena djela su predmet autorskopravne zaštite te su obuhvaćena općim odredbama o obavezi plaćanja naknade za priopćavanje javnosti zaštićenih autorskih djela. Kulturno-umjetnička amaterska društva najčešće izvode narodna djela i u izvornom i u prerađenom obliku te ukidanjem obveze plaćanja naknade za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina u izvornom obliku za najveći broj njihovih javnih nastupa ne bi prestala obveza plaćanja naknada za priopćavanje javnosti zaštićenih autorskih djela. S druge strane, treba istaći da obveznici plaćanja naknade za javno priopćavanje narodnih književnih i umjetničkih tvorevina u izvornom obliku nisu samo amaterska kulturno-umjetnička društva (KUD-ovi), nego i druge kategorije korisnika, kao što su javni i privatni mediji, generalni ili mali korisnici poput ugostiteljskih objekata te organizatori koncerata i priredbi, budući da javno priopćavanje sukladno ZAPSP-u obuhvaća javno izvođenje, javno prikazivanja scenskih djela, javno prenošenje, javno priopćavanje fiksiranog djela, javno prikazivanje, radiodifuzijsko emitiranje, radiodifuzijsko reemitiranje, javno priopćavanje radiodifuzijskog emitiranja te stavljanje na raspolaganje javnosti. Slijedom toga, navedene druge kategorije korisnika su u znatno većoj mjeri nego KUD-ovi obveznici plaćanja naknade za javno priopćavanje narodnih tvorevina a koja se koristi za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežno nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti.

Sukladno važećim odredbama ZAPSP-a (članci 156., 157., i 159.) djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava u pogledu prikupljanja naknade za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina u izvornom obliku obavlja Hrvatsko društvo skladatelja (u daljem tekstu HDS, odnosno njegova stručna služba HDS ZAMP), koje prikuplja naknade u pogledu glazbenih tvorevina (tzv. tradicijske glazbe), uz propisani revizorski i inspekcijski nadzor u pogledu prikupljanja naknade i korištenja za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežno nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti, te uz javnu objavu podataka o korištenju prikupljenih naknada u okviru godišnjih izvješća o radu Hrvatskog društva skladatelja, dostupnih na njegovim internetskim stranicama. HDS ZAMP sredstva prikupljena od javnog priopćavanja tradicijske glazbe raspodjeljuje u okviru javnog natječaja „Tradicional“ i koristi za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva, kako to i nalaže članak 8. stavak 3. Zakona. U razdoblju od 2012. do 2016. godine godišnje su od predmetnih naknada prikupljeni i putem fonda

„Tradicional“ dodijeljeni u svrhu poticanja odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva iznosi u rasponu od 287.167,48 i 326.782,00 kuna. Udio uplaćenih naknada od strane svih organizatora javnih priredbi (što nisu samo KUD-ovi, nego i drugi organizatori javnih priredbi) u istom razdoblju kretao se između 22% i 35% od navedenih iznosa. Na natječaj za dodjelu sredstava iz fonda „Tradicional“ je u istom razdoblju prijavljeno između 54 i 100 projekata godišnje, a temeljem odluke odgovarajućeg stručnog povjerenstva u kojem sudjeluju etnomuzikolozi, muzikolozi i skladatelji sredstva su dodijeljena za 29 do 37 projekata godišnje, u iznosima reda veličine od 5.000,00 do 30.000,00 po projektu. Korisnici dodijeljenih sredstava su u pravilu folklorni ansambli, kulturno-umjetnička društva ili njihove udruge i organizacije. Posebno se ističe da je do 2007. godine bilo propisano da je naknada za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina u izvornom obliku prihod državnog proračuna i da se ista koristi za unaprjeđenje odgovarajućeg stvaralaštva s odgovarajućeg područja, no utvrđeno je da se ista nije koristila u propisanu svrhu zbog čega je navedena odredba izmijenjena na način kako glasi u važećem ZAPSP-u.

Vezano uz plaćanje naknade za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina u izvornom obliku od strane KUD-ova, ističe se da je člankom 162. stavkom 1. ZAPSP-a uređeno da se naknada za korištenje predmeta obveze plaćanja naknade ugovara s korisnicima predmeta zaštite ili njihovim udrugama odnosno komorama. U slučaju amaterskih izvođača narodne glazbe ugovaratelj predmetne naknade s HDS ZAMP-om je savez udruga *Hrvatski sabor kulture* (u daljnjem tekstu HSK). HSK je savez udruga koja prema javno objavljenim podacima okuplja 982 udruge odnosno 1638 sekcija s više od 80.000 članova (297 folklorni ansambl, 238 dječjih folklornih ansambala, 291 izvornu folklornu skupinu, 54 plesnih ansambala, 241 kazališnu skupinu, 84 likovnih udruga odnosno sekcija, 51 literarnu sekciju, 138 puhačkih orkestara, 15 mandolinskih orkestara, 112 tamburaških orkestara, 203 tamburaška sastava, 245 pjevačkih zborova, 137 malih vokalnih sastava, 115 izvornih malih vokalnih sastava). Također, HSK ubraja u članstvo i 100 fizičkih osoba budući da HSK, temeljem novousvojenog Statuta, od 2015. godine u svoje članstvo udružuje i fizičke osobe koje se bave književnim i/ili likovnim amaterizmom izvan udruga. Iz navedenih podataka proizlazi da je HSK reprezentativan u predstavljanju amaterskih izvođača narodne glazbe. Ugovorima između HDS ZAMP-a i HSK-a kojima se utvrđuju opći uvjeti za korištenje glazbe na nastupima amaterskih ansambala (kako narodnih tvorevina u izvornom obliku tako i djela narodnog stvaralaštva s koreografskom, aranžerskom ili drugom obradom i drugih zaštićenih djela) od 2009. godine ugovoreno je korištenje narodnih umjetničkih tvorevina u organizaciji HSK-a odnosno njegovih članova na način da se za javno priopćavanje izvornih narodnih tradicionalnih djela koja se izvode isključivo u izvornom obliku naknada ne uplaćuje HDS ZAMP-u nego umjesto toga KUD-ovi zadržavaju ovu naknadu uz obvezu njezinog izravnog korištenja u svrhu propisanu člankom 8. stavkom 3. Međutim, za tradicionalna djela na kojima postoje autorska prava prerade djela, npr. koreografa ili aranžera, a za korištenje kojih je temeljem općih odredbi o kolektivnom ostvarivanju prava na autorskim djelima HDS ZAMP ovlašten prikupljati naknadu u korist navedenih autora koji su ga za to ovlastili, ugovoreno je plaćanje odgovarajuće naknade u paušalnim iznosima povoljnijim od redovnih iznosa odgovarajuće naknade za korištenje zaštićenih djela (odnosno u iznosima koji se kreću od 150 kn po javnoj priredbi do 900 kn godišnje za više od 7 samostalnih nastupa na javnim priredbama).

Iz navedenih podataka proizlazi da moguće ukidanje odredbi članka 8. stavka 3. Zakona kojima je propisano da narodne književne i umjetničke tvorevine u izvornom obliku nisu predmetom autorskog prava, ali da se za njihovo priopćavanje javnosti plaća naknada kao za priopćavanje javnosti zaštićenih autorskih djela, ne bi utjecalo na oslobađanje amaterskih KUD-ova od obveze plaćanja naknade za javno priopćavanje glazbenih djela u

dijelu koji se odnosi na djela zaštićena autorskim pravom, niti na umanjenje iznosa obveze plaćanja postojećih ugovorenih naknada HDS ZAMP-u koji već sada ne uključuju naknade za izvođenje narodnih tvorevina u izvornom obliku a iznos kojih KUD-ovi koriste izravno u svrhu propisanu odredbama članka 8. stavka 3. Zakona. Ukidanje odredbi članka 8. stavka 3. Zakona oslobodilo bi od plaćanje naknade za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina u izvornom obliku druge, u pravilu komercijalne, korisnike čime bi se izgubio fond u iznosu od oko 300.000,00 kn godišnje koji se koristi u propisanu svrhu poticanja odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežno nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti. Slijedom navedenog proizlazi da je odredba članka 8. stavka 3. Zakona korisna u pogledu poticanja daljnjeg kulturno-umjetničkog stvaralaštva i očuvanja narodnih glazbenih djela, te omogućuje financiranje projekata neprofitnih subjekata koji svojom djelatnošću održavaju tradicijsku kulturu i običaje, čiji pozitivni učinci nadmašuju negativni učinak plaćanja relativno niskih naknada od strane KUD-ova. Također, moguće izmjene odredbe članka 8. stavka 3 u smislu ograničavanja vrste javnog priopćavanja ili kategorije obveznika plaćanja otvara pitanje opravdanog kriterija prema kojem bi se propisalo i u praksi primjenjivalo takvo ograničenje.

Pri tome se ističe da plaćanje naknada za priopćavanje javnosti narodnih umjetničkih tvorevina, za razliku od priopćavanja javnosti autorskih djela i predmeta zaštite srodnih pravima, ne predstavlja obvezu iz pravne stečevine Europske unije no nije u suprotnosti s istom. Osobito se ističe da se na međunarodnoj razini, u okviru Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo odnosno Međuvladinog odbora za intelektualno vlasništvo i genetske resurse, tradicionalno znanje i folklor u okviru te organizacije, razmatraju različiti instrumenti za zaštitu tradicionalnih kulturnih izričaja upravo putem sustava zaštite intelektualnog vlasništva, dio kojeg je i zaštita autorskog i srodnih prava, s ciljem poticanja i nagrađivanja fizičkih i pravnih osoba angažiranih u ovom području. Naime, u mnogim zemljama je prepoznato da čuvari baštine trebaju priznanje i nagradu za svoj, uglavnom volonterski trud i angažman u očuvanju baštine i tradicije koje su od velikog značaja za kulturni identitet svakog naroda.

Nadalje, u raspravi pred Hrvatskim saborom u kojoj su sudjelovali zastupnici Ivica Mišić, dr.sc. Branimir Bunjac, Ivan Pernar i Nenad Stazić otvoreno je pitanje povezano s obvezom određenih subjekata koji u svom poslovnom objektu imaju postavljene prijamnike¹ (primjerice onih subjekata koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost) te su obvezni plaćati mjesečnu pristojbu za radioteleviziju Hrvatskoj radioteleviziji (u daljem tekstu HRT) i naknadu organizacijama za kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava. U tom kontekstu postavilo se pitanje opravdanosti plaćanja dvije zasebne naknade od strane navedenih subjekata te je predloženo da se zaštita autorskih i srodnih prava povjeri HRT-u umjesto kolektivnim organizacijama za ostvarivanje tih prava. Ova primjedba odnosno prijedlog nisu prihvaćeni uz obrazloženje kako slijedi.

Navedene dvije zasebne naknade prikupljaju se temeljem različitih pravnih osnova, naknade se prikupljaju u različite svrhe, obveznici plaćanja naknada nisu isti subjekti a prikupljene naknade predstavljaju prihode međusobno različitih subjekata. Naime, subjekti koji u poslovnom prostoru imaju postavljene prijamnike, organizacijama za kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava plaćaju naknadu temeljem ZAPSP-a i činjenice da se putem tih prijamnika autorsko djelo i drugi predmeti zaštite priopćavaju javnosti. Naime, člankom 21. ZAPSP-a propisano je da *autor ima isključivo pravo priopćavanja autorskog djela javnosti* te je primjerično navedeno što sve obuhvaća to pravo: pravo radiodifuzijskog

¹ Prema Zakonu o Hrvatskoj radioteleviziji iz članka 34. stavak 1. pod pojmom prijamnik podrazumijeva se radijski i televizijski prijamnik odnosno drugi uređaj za prijam radijskog ili audiovizualnog programa

emitiranja, pravo radiodifuzijskog reemitiranja, pravo javnog priopćavanja radiodifuzijskog emitiranja, pravo stavljanja na raspolaganje javnosti i dr. Ističe se kako je isključivo pravo priopćavanja autorskog djela javnosti privatno pravo autora te je isto propisano ZAPSP-om temeljem međunarodnih ugovora kojih je Republika Hrvatska potpisnica, kao i pravne stečevine Europske unije, što se na sličan način odnosi i na nositelje srodnih prava. Tako se isključivo pravo autora u pogledu javnog priopćavanja izričito navodi u Bernskoj konvenciji za zaštitu književnih i umjetničkih djela, koja u okviru članka 11., 11.bis i 11.ter regulira navedenu materiju, te time i Marakeškim sporazumom o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije u koji su inkorporirane navedene odredbe Bernske konvencije, potom u članku 8. Ugovora o autorskom pravu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo, te u članku 3. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu. Slijedom navedenog, subjekt koji u poslovnom prostoru ima postavljen prijamnik obavezan je plaćati, za račun autora ili nositelja srodnog prava, relevantnoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava naknadu za javno priopćavanje autorskog djela ili drugog predmeta zaštite, po osnovi činjenice što je prijamnik sredstvo putem kojeg se ta djela i drugi predmeti zaštite priopćavaju javnosti. Ukupna sredstva tako prikupljenih naknada za pravo priopćavanja autorskog djela i drugih predmeta zaštite javnosti raspoređuju se potom domaćim i stranim autorima i nositeljima srodnih prava na temelju podataka o radiodifuzijskom emitiranju pojedinih djela i predmeta zaštita (tzv. programskih lista) relevantnih radiodifuzijskih organizacija.

S druge strane, pravna osnova za plaćanje mjesečne pristojbe za radioteleviziju proizlazi iz Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji (Narodne novine broj 137/10, 76/12 i 78/16). Naime, prema članku 33. navedenog Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji *sredstva mjesečne pristojbe su sredstva državne potpore koja se koriste sukladno pravilima o državnim potporama za javne radiodifuzijske usluge*, a sukladno članku 34. *svatko tko ima u vlasništvu ili posjedu radijski i televizijski prijamnik odnosno drugi uređaj za prijam radijskog ili audiovizualnog programa (u daljnjem tekstu: prijamnik) na području Republike Hrvatske koje je pokriveno prijenosnim signalom dužan je HRT-u plaćati mjesečnu pristojbu*. Slijedom navedenog, pravne i fizičke osobe plaćaju mjesečnu pristojbu za radioteleviziju zbog posjedovanja uređaja i činjenice da je u objektu smješten prijamnik, a plaća se neovisno o tome što se gleda/sluša s tog prijamnika. U tom smislu, ako se u poslovnom objektu primjerice glazba putem zvučnika/razglasa pušta s uređaja koji nije prijamnik u smislu Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji, tada vlasnik tog objekta nema obvezu plaćanja mjesečne pristojbe za radioteleviziju, ali je obaveznik plaćanja naknade za javno priopćavanje relevantnoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje autorskog i srodnih prava. Stoga, za razliku od mjesečne pristojbe za radioteleviziju, poslovni subjekti plaćaju naknadu organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava temeljem ZAPSP-a iz razloga što se u objektu koristi glazba koja se priopćava javnosti putem prijamnika, a nad kojim priopćavanjem autor i drugi nositelji srodnih prava imaju isključivo pravo kao i pravo na odgovarajuću naknadu. Pri tome se ističe da je međusobnim ugovorima između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava uređeno da se naknada za javno priopćavanje od tzv. malih poslovnih korisnika naplaćuje jedinstveno za sve nositelje prava (tj. autore, izvođače i proizvođače fonograma) od strane jedne od organizacija, te se potom prihvodi od ove naknade dalje raspoređuju između pojedinih organizacija a zatim pojedinih nositelja prava.

Također se ističe da mjesečnu pristojbu za radioteleviziju plaćaju i kućanstva, dok ista ne plaćaju naknadu organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava budući da se putem prijamnika u prostorijama kućanstava autorska djela i drugi predmeti zaštite ne priopćavaju javnosti. Vezano uz pojam javnosti ukazuje se na odredbe članka 3. stavka 3. ZAPSP-a kojima je, sukladno međunarodnim standardima u području autorskog i srodnih prava,

propisano da javnost označava veći broj osoba koje su izvan uobičajenoga užeg kruga osoba usko povezanih rodbinskim ili drugim osobnim vezama.

U pogledu primjedbi zastupnika Mire Bulja, Steve Culeja i dr. sc. Branimira Bunjca o mogućim nepravilnostima u primjeni ZAPSP-a u praksi od strane organizacija za kolektivno ostvarivanje autorskog i srodnih prava ističe se da je inspekcijski nadzor u pogledu obavljanja djelatnosti sukladno ZAPSP-u i postupanje u slučaju utvrđenih nepravilnosti već uređen postojećim odredbama ZAPSP-a, te dodatno razrađen izmijenjenim i dopunjenim odredbama ZAPSP-a sukladno ovom prijedlogu Zakona.

Također, u raspravi pred Hrvatskim saborom iznesene su primjedbe zastupnika Mire Bulja, prof.dr.sc. Ivana Lovrinovića, Mile Horvata i Ivana Pernara u vezi pitanja monopolnog položaja organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, s prijedlozima da se takav položaj ukine.

U odgovor na iznesene primjedbe ukazuje se na postojeću situaciju u sustavu kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava. Postojanje po jedne organizacije za kolektivno ostvarivanje prava za pojedinu ili srodne vrste prava i/ili djela praksa je koja je prisutna u značajnom broju zemalja, uključujući zemlje Europske unije. Primjerice, najpoznatije nacionalne organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na glazbenim djelima u Europi, kao što su francuski SACEM (*Société des auteurs, compositeurs et éditeurs de musique*), njemačka GEMA (*Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte*), švicarska SUISA (*Société Suisse des Auteurs*), britanski PRS (*Performing Right Society*), češka OSA (*Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním*) te austrijski AKM (*Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger*) imaju monopolni položaj u svojim državama. Takav monopolni položaj postoji neovisno o tome da li je isti zakonski propisan ili nije, a isti proizlazi iz prirode djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i interesa korisnika predmeta zaštite. Pri tome se ističe da se monopolni položaj u pravilu odnosi na jednu vrstu prava ili nositelja prava a ne na sva prava. Primjerice, u Hrvatskoj djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava obavlja osam (8) organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, svaka za pojedinu vrstu predmeta zaštite i/ili nositelja prava, pri čemu je međusobnim ugovorima tih organizacija uređeno da se neka međusobno povezana prava prema korisnicima ostvaruju zajednički.

Naime, plaćajući naknadu za korištenje određene vrste predmeta zaštite autorskim ili srodnim pravima jednoj organizaciji za njihovo kolektivno ostvarivanje korisnici na jednom mjestu stječu pravo korištenja cjelokupnog repertoara (bilo da je riječ o glazbi, filmu, književnosti i sl.), uključujući u pravilu i strani repertoar. Ovakvo jednostavno reguliranje korištenja prava osobito je važno onim korisnicima koji u svom svakodnevnom poslovanju koriste veliki broj različitih autorskih djela, poput radijskih i televizijskih postaja, kabelskih operatera, ugostiteljskih objekata, hotela i sl. U protivnom, kada postoji više organizacija za kolektivno ostvarivanje jedne vrste prava, takvi korisnici su u pravilu obvezni zaključivati ugovore, dostavljati podatke o korištenim autorskim djelima, te plaćati naknadu svakoj takvoj organizaciji. Pri tome, visine naknada i drugi uvjeti korištenja prava mogu se razlikovati od organizacije do organizacije, a koje uvjete korisnik mora poznavati i biti ih u stanju uredno ispunjavati. Postojanje više organizacija za kolektivno ostvarivanje prava stvara znatne probleme i pravnu nesigurnost u korištenju repertoara i onim korisnicima koji u svom poslovanju koriste relativno manji opseg autorskih djela. Oni zaključuju ugovore, dostavljaju podatke o korištenim djelima i plaćaju naknadu samo onim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava predmete zaštite kojih koriste. Za takve korisnike nastaje praktični problem kod, primjerice, prelaska autora iz jedne organizacije u drugu. Dakle, ako autor iz organizacije s kojom korisnik ima zaključen ugovor prijeđe u neku drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava s kojom korisnik do tada nije imao zaključen ugovor, korisnik, ukoliko i

dalje želi koristiti autorska djela tog autora, tada mora zaključiti ugovor i s tom drugom organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava. U protivnom, koristeći autorska djela autora za korištenje kojih nema odobrenje organizacije koja u autorovo ime ostvaruje njegova prava, korisnik krši zakon u smislu neovlaštenog korištenja autorskih djela.

Mogući prelasci autora iz jedne organizacije u drugu dovode do toga da se i naknada ugovorena s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava treba mijenjati sa svakim prelaskom autora u drugu organizaciju ili svakim dolaskom nekog novog autora u tu organizaciju budući da u pravilu od veličine autorskog repertoara svake organizacije ovisi i visina naknade koju korisnici trebaju platiti za njeno korištenje. Također, poseban problem korisnicima predstavljaju situacije evidentiranja korištenih djela i ispunjavanja zakonske obveze plaćanja naknada za takvo korištenje kada na istom djelu postoji više koautora koji su pri tome članovi različitih organizacija.

Osim dodatnih obveza koje postojanje više organizacija za kolektivno ostvarivanje prava stvara korisnicima, izvjesno je da im time i ukupna naknada koju moraju platiti postaje viša od naknade koju bi plaćale kada bi postojala samo jedna organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, imajući na umu određene nužne fiksne troškove svake organizacije neovisno o broju prava koje ostvaruju. Sukladno logici stvari, takvi ukupno veći troškovi ostvarivanja prava se na kraju kroz visinu naknade prenose na korisnike. Moguće rješenje ovog problema u smislu propisivanja da je više organizacija za kolektivno ostvarivanje prava obavezno prema korisniku nastupati zajednički uklanja upravo temeljni razlog postojanja više organizacija u smislu postojanja međusobne konkurencije.

I u praksi Europskog suda više puta razmatran je monopolni položaj organizacija za kolektivno ostvarivanje prava te su u tom smislu donesene i sljedeće presude: C-395/87 – *Tournier*, [1989] ECR 02521; C-110/88, 241/88 and 242/88 – *Lucazeau*, [1989] ECR 02811; C-192/04 – *Lagardère*, [2005] ECR I-07199; C-245/00 – *SENA*, [2003] ECR I-01251; C-52/07 – *Kanal 5 Ltd*, [2008] ECR I-09275) C-351/12 – *OSA*. Uvidom u izreke i obrazloženja navedenih presuda Europskog suda razvidno je da su nacionalna zakonodavstva kojima je uređen monopolni položaj organizacija za kolektivno ostvarivanje usklađeni s europskom pravnom stečevinom. Europski sud pravde u obrazloženjima predmetnih presuda upozoravao je samo da zlouporaba monopolnog položaja organizacija za kolektivno ostvarivanje prava predstavlja povredu europske pravne stečevine.

Zaštita od eventualnih zlouporaba monopolnog položaja, kako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, tako i drugih pravnih subjekata koji imaju zakonski monopol na svojim područjima djelovanja, u Republici Hrvatskoj osigurana je Zakonom za zaštitu tržišnog natjecanja. Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja razmatrala je najmanje jedan predmet u vezi pritužbe na određivanja naknada za korištenje autorskog i srodnih prava, što potvrđuje primjereno funkcioniranje postojećeg sustava.

Zaključno, ističe se da ni predmetna Direktiva 2014/26/EU, odredbe koje se ovom prilikom implementiraju u ZAPSP, ne uređuje izravno pitanje monopolnog položaja organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, već uvodi različite obveze takvim organizacijama koje one moraju ispunjavati u svom postupanju, kako prema svojim članovima, tako i samim korisnicima, kao i općoj javnosti, čime se u značajnoj mjeri sprječavaju moguće zloupotrebe. Osobito se ističe da se predmetnim prijedlogom Zakona, sukladno odredbama Direktive, omogućava nositeljima prava da ostvarivanje svojih prava povjere organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava iz bilo koje države članice Europske unije po njihovom izboru, neovisno o boravištu ili poslovnom nastanu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili nositelja prava, što dodatno slabi monopolni položaj organizacija za kolektivno ostvarivanje prava na teritoriju pojedine države članice.

U raspravi pred Hrvatskim saborom postavljeno je i zastupničko pitanje gospodina Mile Horvata u vezi naknade za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenje, koje je predloženo člankom 3. prijedloga Zakona u odnosu na stavak 10. članka 32. ZAPSP-a, te je u kontekstu toga prava zatraženo razjašnjenje pojmova pravične naknade odnosno vjerojatne štete za nositelje prava.

Pravo na naknadu za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenje uređeno je kao svojevrsna kompenzacija za sadržajno ograničenje isključivog prava reproduciranja koje je predviđeno člankom 82. ZAPSP-a, a prema kojem fizička osoba može reproducirati autorsko djelo na bilo koju podlogu ako to čini za privatno korištenje, kao i reproducirati djelo u obliku fotokopije i za drugo vlastito korištenje, koje nema izravno ili neizravno komercijalnu svrhu i nije namijenjeno ili pristupačno javnosti.

Kad se autorsko djelo može reproducirati bez autorovog odobrenja, u skladu s općim načelima sustava zaštite autorskog prava i odredbama članka 82. ZAPSP-a, autor djela za koja se, s obzirom na njihovu prirodu i fizičku dostupnost, može očekivati da će bez njegova odobrenja biti reproducirana fotokopiranjem ili snimanjem na nosače zvuka, slike ili teksta za privatno ili drugo vlastito korištenje, ima pravo na odgovarajuću naknadu od prodaje tehničkih uređaja i praznih nosača zvuka, slike ili teksta. Odredba članka 32. na odgovarajući se način primjenjuje i na nositelje srodnih prava, primjenom članka 4. stavka 2. ZAPSP-a.

Ovo ograničenje isključivog prava reproduciranja uvedeno je u ZAPSP slijedom članka 5. stavka 2. točke a) i b) Direktive 2001/29/EC Europskog Parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (dalje Direktiva 2001/29/EC). Slijedom navedenih odredaba Direktive 2001/29/EC, države članice mogu u svojim zakonodavstvima propisati sadržajno ograničenje isključivog prava reproduciranja u odnosu na reprodukcije koje fizička osoba učini za privatnu uporabu i u svrhu koja nije ni direktno niti indirektno komercijalna, pod uvjetom da odnosni nositelji autorskog ili srodnog prava dobiju pravičnu naknadu (engl. *fair compensation*) za takvo korištenje.

Pojam pravične naknade vezano uz navedena ograničenja od isključivih prava autora detaljno je pojašnjen u točkama 35. do 39. preambule Direktive 2001/29/EC. Pravična naknada trebala bi biti takva da nositeljima prava na odgovarajući način nadoknadi uporabu njihovih djela odnosno drugih predmeta zaštite kada se ti predmeti zaštite koriste bez njihovog odobrenja u okviru sadržajnih ograničenja autorskih i srodnih prava. Pri određivanju oblika, detaljnih uvjeta i moguće visine takve pravične naknade, uzimaju se u obzir okolnosti slučaja. U službenom prijevodu na hrvatski jezik točke 35. preambule Direktive 2001/29/EC doslovno se navodi: „*U ocjeni tih okolnosti vrijedan kriterij je i moguća šteta koja nositeljima prava nastaje zbog korištenja predmeta zaštite u okviru opisanih sadržajnih ograničenja autorskog i srodnih prava*“. Iz navedenog je vidljivo da su se u definiranju pojmova navedenih odredaba prijedloga Zakona koristili izrazi kako ih određuje i sama Direktiva 2001/29/EC pri uređivanju ovih sadržajnih ograničenja. Također, u smislu izričaja, ove odredbe usklađene su s odredbama ZAPSP-a koje uređuju sadržajna ograničenja prava i zakonite interese nositelja prava

U razmatranju ovih pitanja potrebno je ukazati i na to da su nove digitalne tehnologije i globalna internetska povezanost omogućile brzu i laku dostupnost te jednostavnost pohranjivanja zaštićenih sadržaja od strane korisnika za privatno ili drugo vlastito korištenje. Mogućnost digitalnog privatnog reproduciranja znatno je povećala broj ovakvih korištenja predmeta zaštite, pa stoga ovo sadržajno ograničenje ima sve veći gospodarski značaj, te dodatno opravdava pravo autora i nositelja srodnih prava na pravičnu naknadu za takva korištenja.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 1.a

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje (SL L 248, 6. 10. 1993.),
- Direktiva 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (SL L 77, 27. 3. 1996.),
- Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 167, 22. 6. 2001.),
- Direktiva 2001/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o pravu slijeđenja u korist autora izvornika umjetničkog djela (SL L 272, 13. 10. 2001.),
- Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva (SL L 157, 30. 4. 2004.),
- Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27. 12. 2006.),
- Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva (kodificirana verzija) (SL L 376, 27. 12. 2006.),
- Direktiva 2006/116/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (kodificirana verzija) (SL L 372, 27. 12. 2006.),
- Direktiva 2009/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o pravnoj zaštiti računalnih programa (kodificirana verzija) (SL L 111, 5. 5. 2009.),
- Direktiva 2011/77/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2011. o izmjeni Direktive 2006/116/EZ o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (SL L 265, 11. 10. 2011.),
- Direktiva 2012/28/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o određenim dozvoljenim korištenjima djela siročadi (SL L 299, 27. 10. 2012.).

Članak 13.

(1) Autorsko pravo sadržava moralna prava autora, imovinska prava autora i druga prava autora.

(2) Autorskim pravom štite se osobne i duhovne veze autora s njegovim autorskim djelom (moralna prava autora), imovinski interesi autora u pogledu njegovoga autorskog djela (imovinska prava autora) i ostali interesi autora u pogledu njegovoga autorskog djela (druga prava autora).

(3) Za svako korištenje autorskog djela autoru pripada naknada, ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno.

Članak 32.

(1) Kad se autorsko djelo može reproducirati bez autorovog odobrenja u skladu s odredbama članka 82. ovoga Zakona, autor djela za koja se, s obzirom na njihovu prirodu, može očekivati da će bez njihova odobrenja biti reproducirana fotokopiranjem ili snimanjem na nosače zvuka, slike ili teksta za privatno ili drugo vlastito korištenje, ima pravo na odgovarajuću naknadu od prodaje tehničkih uređaja i praznih nosača zvuka, slike ili teksta.

(2) Autori imaju, osim prava iz stavka 1. ovoga članka, i pravo na odgovarajuću naknadu od fizičke ili pravne osobe koja uz naplatu obavlja usluge fotokopiranja.

(3) S fotokopiranjem su izjednačene sve druge tehnike reproduciranja, a s uređajima za zvučno i vizualno snimanje izjednačeni su drugi uređaji koji omogućavaju isti učinak.

(4) Naknadu iz stavka 1. ovoga članka plaćaju proizvođači uređaja za tonsko i vizualno snimanje, proizvođači uređaja za fotokopiranje, proizvođači praznih nosača zvuka, slike ili teksta te solidarno s njima uvoznici uređaja za tonsko i vizualno snimanje, uređaja za fotokopiranje, praznih nosača zvuka, slike ili teksta, osim ako se radi o uvozu malih količina namijenjenih za privatno i nekomercijalno korištenje kao dio osobne prtljage. Ako se navedeni uređaji i predmeti ne proizvode u Republici Hrvatskoj, naknadu plaća uvoznik.

(5) Obveza plaćanja odgovarajuće naknade iz stavka 1. nastaje:

1. pri prvoj prodaji u Republici Hrvatskoj ili uvozu u Republiku Hrvatsku novih uređaja za tonsko i vizualno snimanje,

2. pri prvoj prodaji u Republici Hrvatskoj ili uvozu u Republiku Hrvatsku novih praznih nosača zvuka, slike ili teksta.

3. pri prvoj prodaji u Republici Hrvatskoj ili uvozu u Republiku Hrvatsku novih naprava za fotokopiranje.

(6) Naknada iz stavka 2. ovoga članka plaća se prema podacima o broju učinjenih fotokopija.

(7) Autori se ne mogu odreći prava na naknadu iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

(8) Odgovarajuća naknada iz ovoga članka je ona naknada koja se u pravnom prometu pošteno mora dati uzimajući u obzir vjerojatnu štetu koja autoru nastaje kada se njegovo djelo bez njegovog odobrenja reproducira za privatno ili drugo vlastito korištenje, primjenu tehničkih mjera zaštite, te druge okolnosti koje mogu biti od utjecaja na pravilno odmjeravanje oblika i iznosa odgovarajuće naknade.

IV. OSTVARIVANJE PRAVA

POSLOVI OSTVARIVANJA AUTORSKOG PRAVA I SRODNIH PRAVA

Članak 154.

(1) Ostvarivanje autorskog prava, odnosno srodnih prava (u daljnjem tekstu: ostvarivanje prava) obuhvaća osobito sljedeće poslove:

- davanje odobrenja za korištenje predmeta zaštite autorskog prava odnosno srodnih prava (predmeti zaštite), kada je to odobrenje po Zakonu potrebno,
- naplate naknada za korištenje predmeta zaštite, ako se koriste uz naknadu,
- raspodjele naplaćenih naknada nositeljima prava,
- kontrole nad korištenjem predmeta zaštite,
- pokretanja i vođenja postupaka zaštite u slučaju povrede prava koja se ostvaruju.

(2) U ostvarivanju prava mogu se obavljati svi ili samo neki od poslova iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 155.

(1) Ostvarivanje prava koje se odnosi na pojedinačno korištenje određenog predmeta zaštite, prema odgovarajućem ugovoru između nositelja prava i korisnika predmeta zaštite, obavlja sam nositelj prava osobno ili putem zastupnika.

(2) Poslove opunomoćenog zastupnika može obavljati odvjetnik, specijalizirana pravna osoba za ostvarivanje autorskog prava i srodnih prava te udruga iz članka 157. ovoga Zakona.

(3) Specijalizirana pravna osoba iz stavka 2. je trgovačko društvo koje ima najmanje jednu zaposlenu osobu sa završenim pravnim fakultetom.

Članak 156.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava može obuhvaćati sljedeće:

1. prava autora:

a) pravo javnog izvođenja, javnog prenošenja, javnog priopćavanja fiksiranog djela, radiodifuzijskog emitiranja, radiodifuzijskog reemitiranja, javnog priopćavanja radiodifuzijskog emitiranja i pravo stavljanja na raspolaganje javnosti nescenskih glazbenih i književnih djela,

b) pravo reproduciranja (zvučnog snimanja) glazbenih djela,

c) pravo distribucije uključujući pravo iznajmljivanja i pravo na naknadu iz članka 20. stavka 5. ovoga Zakona,

d) pravo na naknadu za javnu posudbu,

e) pravo slijeđenja pri preprodaji izvornika umjetničkih djela,

f) pravo na naknadu za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenje,

g) pravo na naknadu iz članka 85. stavka 2. ovoga Zakona,

h) pravo na naknadu za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina,

i) pravo radiodifuzijskog reemitiranja audiovizualnih djela.

2. prava umjetnika izvođača:

a) pravo javnog priopćavanja fiksirane izvedbe i radiodifuzijskih emitiranja,

b) pravo javnog prikazivanja fiksirane izvedbe,

c) pravo radiodifuzijskog emitiranja i reemitiranja fiksirane izvedbe,

d) pravo stavljanja na raspolaganje javnosti fiksirane izvedbe,

e) pravo iznajmljivanja fiksirane izvedbe i pravo na naknadu iz članka 20. stavka 5. ovoga Zakona,

f) pravo na naknadu za javnu posudbu fiksirane izvedbe,

g) pravo na naknadu za reproduciranje fiksirane izvedbe za privatno ili drugo vlastito korištenje,

h) pravo na dodatnu godišnju naknadu iz članka 137.b ovoga Zakona.

3. prava proizvođača fonograma:

a) pravo stavljanja na raspolaganje javnosti fonograma,

b) pravo na naknadu za radiodifuzijsko emitiranje i javno priopćavanje fonograma,

c) pravo iznajmljivanja fonograma,

d) pravo na naknadu za javnu posudbu fonograma,

e) pravo na naknadu za reproduciranje fonograma za privatno ili drugo vlastito korištenje.

4. prava filmskih producenata:

a) pravo na naknadu za javnu posudbu videograma,

b) pravo na naknadu za reproduciranje videograma za privatno ili drugo vlastito korištenje.

5. prava nakladnika:

a) pravo na naknadu za reproduciranje svojih pisanih izdanja za privatno ili drugo vlastito korištenje.

(2) Pravo radiodifuzijskog emitiranja i reemitiranja iz stavka 1. točaka 1.a) i 2.c), pravo radiodifuzijskog reemitiranja iz točke 1. i), pravo na naknadu za radiodifuzijsko emitiranje iz stavka 1. točke 3.b), pravo iznajmljivanja iz točke 1.c) i to ako se radi o snimljenim glazbenim djelima, 2.e) i 3.c), pravo na naknadu za javnu posudbu iz točke 1.d), 2.f), 3d) i 4.a) te pravo na naknadu za reproduciranje za privatno i drugo vlastito korištenje iz točke 1.f), 2.g), 3.e), 4.b), 5.a) i pravo na naknadu iz točke 2.h) mogu se ostvarivati samo preko udruge za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Odredbe iz stavka 2. ovoga članka ne primjenjuju se za kabelsko reemitiranje ako se radi o organizaciji za radiodifuziju u pogledu njezinih vlastitih emitiranja, bez obzira radi li se o njezinim vlastitim pravima ili su joj ta prava prenijeli drugi nositelji autorskog prava i srodnih prava.

UDRUGE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 157.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava može obavljati udruga nositelja prava koja ima za obavljanje takve djelatnosti odobrenje Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Zavod).

(2) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka Zavod izdaje udruzi koja:

- a) ima sjedište u Europskoj uniji,
- b) ima odgovarajući poslovni prostor, opremu i stručnu službu s najmanje jednom zaposlenom osobom sa završenim pravnim fakultetom,
- c) kolektivno ostvarivanje prava obavlja kao jedinu djelatnost, osim ako nije riječ o kulturnoj ili umjetničkoj djelatnosti te djelatnosti udruge kojom se ostvaruju stručni ili socijalni interesi članova.

(3) Udruga ostvaruje prava u svoje ime i za račun nositelja prava.

OSTVARIVANJE PRAVA PUTEM UDRUGE

Članak 158.

(1) Udruga za kolektivno ostvarivanje prava može ostvarivati jednu, dvije ili više vrsta prava koja se, u pravilu, odnose na pojedinu vrstu nositelja autorskog prava, odnosno srodnih prava.

(2) Udruga može povjeriti drugoj udruzi iz članka 157. stavka 1. ovoga Zakona obavljanje određene provedbene poslove ostvarivanja prava pisanim ugovorom. Udruga kojoj je povjereno obavljanje poslova ostvarivanja prava te poslove obavlja u ime i za račun udruge koja joj je povjerila obavljanje poslova, ili u svoje ime, a za račun udruge koja joj je povjerila obavljanje poslova.

(3) Obavljanje određenih administrativnih, tehničkih ili pomoćnih poslova udruga može povjeriti drugoj fizičkoj ili pravnoj osobi pisanim ugovorom.

ODOBRENJE ZA OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 159.

(1) Za kolektivno ostvarivanje prava navedenih u članku 156. ovoga Zakona Zavod može izdati odobrenje iz članka 157. stavka 1. ovoga Zakona samo jednoj udruzi za pojedinu vrstu nositelja prava, i to onoj koja ima najveći broj članova na temelju dobivenih punomoći, uz primjeren broj ugovora o uzajamnom zastupanju sa stranim udrugama, sukladno stručnim mjerilima iz članka 169. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Za udruhu iz stavka 1. ovoga članka presumira se da ima punomoći za obavljanje poslova ostvarivanja prava svih domaćih i stranih nositelja odnosnih prava, osim onog nositelja prava koji je izričito u pisanom obliku obavijestio udruhu da ne ostvaruje njegova prava.

(3) Udruga za kolektivno ostvarivanje prava dužna je na zahtjev korisnika obavijestiti ga o nositeljima prava čija prava ne ostvaruje na temelju obavijesti iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 160.

(1) Prije početka korištenja predmeta zaštite, pravna odnosno fizička osoba dužna je podnijeti zahtjev za odobrenje korištenja određene vrste predmeta zaštite odgovarajućoj udruzi za kolektivno ostvarivanje prava. U zahtjevu se navodi vrsta i okolnosti korištenja (kao što su način, prostor i vrijeme korištenja te ostali podaci o kojima ovisi visina naknade).

(2) Udruga za kolektivno ostvarivanje prava daje korisniku odobrenje za korištenje predmeta zaštite za ostvarivanje kojih je ovlaštena. Odobrenje mora sadržavati oznaku vrsta prava na koje se odobrenje odnosi, uvjete korištenja s obzirom na način, prostor i vrijeme korištenja te visinu naknade za korištenje, ako je korištenje uz naknadu.

(3) Korisnik je dužan bez odlaganja obavijestiti udruhu za kolektivno ostvarivanje prava o svakoj promjeni okolnosti korištenja ili o samom prestanku korištenja, radi izmjene uvjeta pod kojima je odobrenje dano, odnosno radi povlačenja odobrenja.

(4) Pravna ili fizička osoba koja omogućiti korištenje svog prostora drugoj osobi koja u tom prostoru koristi predmete zaštite, dužna je provjeriti ima li ta druga osoba odgovarajuće odobrenje za korištenje predmeta zaštite. Ako pravna ili fizička osoba omogućiti korištenje svog prostora osobi koja nema odgovarajuće odobrenje za korištenje predmeta zaštite, a znala je ili je morala znati da će se u tom prostoru koristiti predmeti zaštite, solidarno odgovara za isplatu odgovarajuće naknade za korištenje predmeta zaštite.

PRIBAVLJANJE PODATAKA

Članak 161.

U slučaju nedostatno dobivenih podataka odnosno neovlaštenog korištenja predmeta zaštite nadležna tijela državne uprave odnosno pravne osobe dostavit će udrugama za kolektivno ostvarivanje prava na njihov upit, podatke o kojima vode evidenciju, a odnose se na ostvarivanje prava iz ovoga Zakona.

NAKNADA ZA KORIŠTENJE PREDMETA ZAŠTITE

Članak 162.

(1) Naknada za korištenje predmeta zaštite utvrđuje se prvenstveno ugovorom između udruge za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika predmeta zaštite ili ugovorom između udruge za kolektivno ostvarivanje prava i udruge korisnika predmeta zaštite, odnosno njihove komore.

(2) Ako naknada nije određena sukladno stavku 1. ovoga članka, naknada se plaća prema cjeniku udruge za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Udruge za kolektivno ostvarivanje prava dužne su prije utvrđivanja cjenika iz stavka 2. ovoga članka zatražiti očitovanje o prijedlogu cjenika od Hrvatske gospodarske komore, Hrvatske obrtničke komore (u daljnjem tekstu: komore) i udruge organizacija za radiodifuziju koje okupljaju većinu korisnika predmeta zaštite (u daljnjem tekstu: udruge organizacija za radiodifuziju).

(4) Ako komore i udruge organizacija za radiodifuziju ne dostave pisano očitovanje udruzi za kolektivno ostvarivanje prava u roku od 30 dana, smatrat će se da se ne protive prijedlogu cjenika.

(5) Ako udruga za kolektivno ostvarivanje prava ne prihvati u cijelosti ili djelomice prijedloge iz očitovanja komora i udruge organizacija za radiodifuziju, zatražit će u roku od 15 dana od primitka očitovanja mišljenje Vijeća stručnjaka za naknade na području autorskog prava, odnosno srodnih prava (u daljnjem tekstu: Vijeće stručnjaka) o predmetu neslaganja. Vijeće stručnjaka dat će svoje mišljenje u roku od 30 dana od primitka zahtjeva.

(6) Do dovršenja postupka utvrđivanja cjenika, sukladno odredbama iz stavka 3., 4. i 5. ovoga članka, naknada se plaća prema postojećem cjeniku, a ako cjenik ne obuhvaća pojedinu vrstu korištenja predmeta zaštite kao akontacija prema prijedlogu cjenika.

(7) Mišljenje Vijeća stručnjaka iz stavka 5. ovoga članka sadržava ocjenu o tome obuhvaća li cjenik udruge za kolektivno ostvarivanje prava ona prava za koja ta udruga ima odobrenje Zavoda i mišljenje je li naknada određena u skladu s načelima iz članka 165. ovoga Zakona. Ako Vijeće stručnjaka ne donese mišljenje u roku iz stavka 5. ovoga članka smatra se da je suglasno s prijedlogom cjenika.

(8) Nakon provedenog postupka po odredbama iz ovoga članka, cjenik se objavljuje u službenom glasilu Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo.

SASTAV I RAD VIJEĆA STRUČNJAKA

Članak 164.

(1) Vijeće stručnjaka sastoji se od predsjednika i četiri člana. Predsjednika i članove Vijeća stručnjaka na razdoblje od četiri godine imenuje ministar u čijem je djelokrugu nadzor nad radom Zavoda, na prijedlog ravnatelja Zavoda. Predsjednik i članovi Vijeća stručnjaka imenuju se iz reda istaknutih stručnjaka koji svojim dosadašnjim dostignućima i poznavanjem problema vezanih za područje primjene autorskog i srodnih prava mogu pridonijeti ostvarivanju ciljeva zbog kojih je Vijeće stručnjaka osnovano.

(2) Ravnatelj Zavoda pokreće postupak izbora predsjednika i članova Vijeća stručnjaka javnim pozivom.

(3) Ako ministar smatra da predloženi kandidati ne osiguravaju primjeren sastav Vijeća stručnjaka, naložit će ravnatelju Zavoda da ponovi postupak izbora.

(4) Vijeće stručnjaka donosi mišljenje na sjednici većinom glasova svih članova Vijeća stručnjaka.

(5) Prije davanja mišljenja Vijeće stručnjaka može pozvati osobe stručne za pojedina pitanja da sudjeluju u radu sjednica Vijeća stručnjaka bez prava odlučivanja. U radu Vijeća stručnjaka mogu sudjelovati, bez prava odlučivanja, i dužnosnici i drugi službenici Zavoda za područje rada sjednice Vijeća stručnjaka.

(6) Predsjednik, članovi Vijeća stručnjaka i pozvani stručnjaci imaju pravo na naknadu za rad. Naknadu snose stranke koje sudjeluju u postupku pred Vijećem stručnjaka, u pravilu u jednakim dijelovima, ako Vijeće stručnjaka ne odluči drukčije.

(7) Vijeće stručnjaka donosi poslovnik o svom radu. Visinu naknade iz stavka 6. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar.

NAČELA ZA ODREĐIVANJE VISINE NAKNADE CJENIKOM

Članak 165.

(1) Ako je korištenje predmeta zaštite nužno za djelatnost korisnika na način da djelatnost korisnika ovisi o korištenju predmeta zaštite, kao što je to u slučaju radiodifuzijskog emitiranja, koncertnih, plesnih i drugih korištenja predmeta zaštite uz naplatu, visina naknade određuje se, u pravilu, u postotku od prihoda, odnosno primitka što ga korisnik ostvaruje od korištenja predmeta zaštite.

(2) Ako se korištenjem predmeta zaštite ne ostvaruje prihod, odnosno primitak, visina naknade može se odrediti u postotku od troškova potrebnih za korištenje predmeta zaštite kao što su naknade ili plaće umjetnika izvođača ili trošak korištenja prostora za korištenje predmeta zaštite ili drugi odgovarajući trošak.

(3) Uz naknade koje se određuju u postotku odredit će se najniže svote naknada.

(4) U slučaju da korisnik uskrati davanje podataka potrebnih za određivanje naknade u postotku, udruga za ostvarivanje prava može sama utvrditi te podatke prema podacima dobivenim sukladno članku 161. ovoga Zakona.

(5) Ako korištenje predmeta zaštite nije nužno korisniku, ali je korisno ili ugodno (kao što je to u slučaju smještajnih objekata, izložbenih prostora, prijevoznih sredstava i nekih ugostiteljskih objekata), visina naknada određuje se u paušalnim iznosima za stalna i za povremena korištenja predmeta zaštite.

(6) Prilikom utvrđivanja visine paušalne naknade i naknade iz stavka 3. ovoga članka uzimaju se u obzir okolnosti korištenja, kao što su vrsta korištenja, mjesto i zemljopisno područje korištenja, kategorija i veličina prostora u kojem se koriste predmeti zaštite, trajanje i broj korištenja te razlike u visini cijena u poslovanju korisnika.

RASPODJELA NAKNADA

Članak 166.

(1) Raspodjela naplaćene naknade nositeljima prava obavlja se u pravilu prema podacima o korištenju predmeta zaštite.

(2) Korisnik je dužan dostavljati udruzi za kolektivno ostvarivanje prava potpune podatke o mjestu i vremenu korištenja pojedinih predmeta zaštite radi raspodjele naplaćenih naknada i to u roku određenom ugovorom o korištenju predmeta zaštite. Ako ne postoji takva ugovorna odredba, korisnik je dužan dostaviti udruzi podatke, najkasnije u roku od 15 dana od dana korištenja.

(3) Za vrste korištenja predmeta zaštite za koje nije moguće obaviti raspodjelu na temelju podataka o korištenju, ili bi to očito bilo neekonomično, raspodjela se može obaviti primjenom metode uzoraka koji u najvećoj mjeri odgovaraju stvarnom korištenju predmeta zaštite.

PRAVILA O RASPODJELI NAKNADA

Članak 167.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava mora imati pravila o raspodjeli naplaćenih naknada koja donosi tijelo utvrđeno statutom udruge.

(2) Pravila sadržavaju odredbe osobito o:

- predmetu zaštite i nositeljima prava na koje se pravila odnose,
- utvrđivanju udjela pojedinog nositelja prava u naplaćenim naknadama pri čemu se mogu stimulirati predmeti zaštite od posebne vrijednosti za kulturu i nacionalno stvaralaštvo,
- utvrđivanju iznosa za isplatu nakon odbitka troškova ostvarivanja prava, izdvajanja u fondove predviđene zakonom, statutom udruge ili međunarodnim ugovorima o uzajamnom zastupanju udruga za kolektivno ostvarivanje prava,
- rokovima u kojima se obavljaju obračuni i isplate raspodijeljenih naknada.

(3) Sredstva naplaćenih naknada mogu se koristiti u skladu s pravilima iz stavka 2. ovoga članka i odredbama ovoga Zakona.

(4) Ugovori o raspodjeli između nositelja prava istog djela imaju prednost pred pravilima o raspodjeli.

(5) Ukupni troškovi udruge za kolektivno ostvarivanje prava mogu iznositi najviše 30 % od naplaćenih naknada. U ukupne troškove udruge uračunavaju se i sredstva utrošena na unaprjeđenje sustava ostvarivanja i zaštite autorskog i srodnih prava. Tijela udruge mogu, izvan ovako određenih ukupnih troškova, odlučiti da se iz ukupnih sredstava naplaćenih naknada najviše 3% utroši na mjere usmjerene protiv piratstva i krivotvorenja te druge mjere usmjerene na podizanje razine svijesti o vrijednosti autorskog i srodnih prava.

(6) Obračuni i isplate naknada moraju se obavljati najmanje jedanput godišnje.

(7) Opći obračun raspodjele mora utvrditi nadležno tijelo udruge te ispitati i ocijeniti ovlašteni revizor.

(8) Udruga je dužna dostaviti opći obračun raspodjele iz stavka 7. ovoga članka Zavodu u roku od 15 dana od dana primitka izvješća o obavljenoj reviziji.

POTICANJE STVARALAŠTVA I KULTURNE RAZNOLIKOSTI

Članak 167.a

(1) Udruga za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u punomoćima o zastupanju sa svojim članovima te u međunarodnim ugovorima o uzajamnom zastupanju predvidjeti izdvajanja u fond za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežito nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti u odgovarajućem umjetničkom i kulturnom području, kojeg je dužna predvidjeti u pravilima iz članka 167. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona. Prihod fonda nije dopušteno koristiti u druge svrhe, kao što su troškovi iz članka 167. stavka 5. ovoga Zakona.

(2) Ukupna sredstva naplaćenih naknada koja tijekom razdoblja od 5 godina nisu raspodijeljena zbog opravdane nemogućnosti utvrđivanja nositelja prava ili predmeta zaštite, udruga je također dužna izdvojiti u fond iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Bez obzira na izdvajanja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, udruga je dužna 30% sredstava naplaćenih naknada prikupljenih na ime prava na naknadu za reproduciranje za privatno ili drugo vlastito korištenje iz članka 32., članka 128. stavka 1., članka 136., članka 141., te članka 145. stavka 1. ovoga Zakona izdvojiti u fond iz stavka 1. ovoga članka.

(4) O raspodjeli sredstava iz fonda iz stavka 1. ovoga članka odlučuje kolektivno tijelo udruge određeno statutom udruge, te o tome izvještava skupštinu udruge u skladu sa statutom udruge. Izvješće o izdvajanju u fond iz stavka 1. ovoga članka, kao i o raspodjeli sredstava iz tog fonda, udruga je dužna dostaviti Zavodu i Ministru kulture na kraju svake godine za prethodnu godinu. Udruga je dužna raspodjelu sredstava izvršiti isključivo u svrhu poticanja odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežito nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti u odgovarajućem umjetničkom i kulturnom području.

KONTROLA NAD KORIŠTENJEM PREDMETA ZAŠTITE

Članak 168.

(1) Udruga za kolektivno ostvarivanje prava može kontrolirati korištenje predmeta zaštite za koje ima odobrenje Zavoda.

(2) Korisnici predmeta zaštite dužni su davati udruzi za kolektivno ostvarivanje prava podatke relevantne za to ostvarivanje te omogućiti uvid u odgovarajuću dokumentaciju.

(3) U ostvarivanju kontrole iz stavka 1. ovoga članka udrugama za kolektivno ostvarivanje prava mogu na zahtjev pružati pomoć u obavljanju kontrole nad korištenjem predmeta zaštite tijela državne uprave nadležna za poslove inspekcije, služba carine kao i nadležne policijske uprave ili policijske stanice.

(4) Na zahtjev autora, odnosno udruge za kolektivno ostvarivanje prava nadležna policijska uprava ili policijska stanica zabranit će održavanje priredbe na kojoj se koriste predmeti zaštite, ako priređivač nema odobrenje autora, odnosno udruge za kolektivno ostvarivanje prava.

Članak 169.

(1) Zavod izdaje odobrenje udrugama iz članka 157. ovoga Zakona.

(2) Ministar će propisati stručna mjerila i postupak izdavanja odobrenja iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Zavod vodi evidenciju udruga za kolektivno ostvarivanje prava.

(4) Zavod će opozvati odobrenje iz stavka 1. ovoga članka ako udruga prestane udovoljavati propisanim mjerilima i ako teže i ponovljeno krši odredbe iz ovoga Zakona. U tom će slučaju Zavod prethodno pisanim putem upozoriti udrugu i dati joj rok od 30 dana za uklanjanje utvrđenih nepravilnosti.

(5) Rješenje o odobrenju obavljanja djelatnosti te opoziv odobrenja objavljuje se u službenom glasilu Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo. Opoziv odobrenja iz stavka 3. ovoga članka stupa na snagu tridesetog dana od dana objave.

(6) Zavod obavlja inspekcijski nadzor nad radom udruga koje obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava.

Članak 170.

(1) U obavljanju inspekcijskog nadzora iz članka 169. stavka 6. ovoga Zakona državni službenik Zavoda zadužen za provedbu inspekcijskog nadzora (u daljnjem tekstu: inspektor)

ovlašten je zahtijevati uvid u isprave i poslovnu dokumentaciju koja se odnosi na obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava.

(2) Ako inspektor u provođenju nadzora utvrdi da udruga obavlja djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava protivno izdanom rješenju odnosno odredbama iz ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti u određenom roku.

(3) Ako u zadanom roku nedostaci i nepravilnosti ne budu uklonjeni, inspektor podnosi zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka zbog prekršaja iz članka 191. ovoga Zakona ili opoziva odobrenje iz članka 169. stavka 4. ovoga Zakona.

(4) Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka inspektor može podnijeti s obzirom na vrstu nalaza i neovisno o rješenju zadanom roku za uklanjanje nedostataka.

(5) Poduzetim mjerama iz stavka 2., 3. i 4. ovoga članka inspektor je dužan obavijestiti ured državne uprave koji vodi upis udruge u registru udruge.

Članak 171.

Zavod obavlja stručne, tehničke i administrativne poslove vezane za osnivanje i rad Vijeća stručnjaka za naknade na području autorskog prava, odnosno srodnih prava te druge poslove iz svoje nadležnosti na tom području.

Članak 179.

(1) Ako je neovlaštenim korištenjem autorskog djela ili predmeta srodnog prava povrijeđeno pravo nositelja prava iz ovoga Zakona, nositelj prava, odnosno udruga za kolektivno ostvarivanje odnosnih prava može zahtijevati naknadu koja je uobičajena za tu vrstu korištenja ili naknadu koja je propisana cjenikom iz članka 162. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Smatra se da je pravo koje se ostvaruje kolektivno povrijeđeno na način opisan u stavku 1. ovoga članka kada su autorsko djelo ili predmet srodnog prava korišteni bez ugovora ili bez odobrenja udruge za kolektivno ostvarivanje ili kada ugovor ili odobrenje nisu valjani.

(3) Ako je bespravnim korištenjem kojeg prava iz ovoga Zakona stečena neka korist, nositelj prava ima pravo zahtijevati tako stečenu korist prema općim pravilima o stjecanju bez osnove.

OŠTEĆENIK

Članak 192.a

Oštećenik u kaznenom i prekršajnom postupku je osoba koja je nositelj povrijeđenog prava te udruga za kolektivno ostvarivanje prava kada su povrijeđena prava koja ta udruga kolektivno ostvaruje ili prava koja ta udruga ostvaruje temeljem punomoći.

Prilozi:

- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
- Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije